ஊரும் ஆறும்

கலைமாமணி

Dr மனசை ப.கீரன்

ஊரும் ஆறும்

இந்நூல் திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தானம்
நூலாசிரியர் நிதிஉதவி பெற்று வெளியிடப்படுகிறது

கலைமாமணி

Dr. மனசை ப. கீரன்

ஓவியர் : கோபன்

வேணி வெளியீடு
'தணிகை' 135, சாந்தி நகர்
குரோம்பேட்டை, சென்னை – 600 044

Title:
OORUM AARUM

Articles on Holy Places and Rivers in Tamil

Author :
Kalaimamani
Dr. Manasai Pa. Keeran
Educationist & Broadcaster

Pages : 144
First Publication : May, 1992

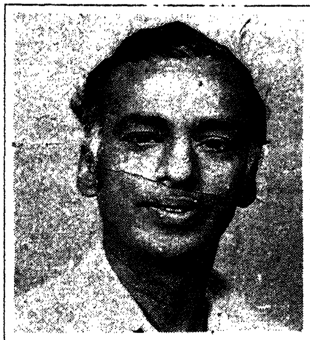
Printers :
United Printers Syndicate, Guindy

Artist :
Gopan

Publishers :
VENI VELIYEEDU
'THANIGHAI'
135, Shanthi Nagar
Chromepet
Madras-600 044
Phone : 402867, 402433

Price : Rs. 25/-

முன்னுரை . . .

ஊர் எனப்படுவது புனித நகரங்களேயாகும். நதிகள் எனப் படுபவையும் புனித ஆறுகளே யாகும். இந்நூலில் அத்தகைய முக்தி தரவல்ல சிறப்பமைந்த நகரங்களைப் பற்றியும் புனித ஆறுகளைப் பற்றியும் கட்டுரைகள் இடம் பெறுகின்றன.

நூல் என வெளிவரும் ஒவ்வொரு நூலும் பேரறிஞர் முதல் பாமர மக்கள் வரை அனைவரும் படித்துப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவும், பயன் பெறக் கூடியதாகவும் அமைய வேண்டும். நூல் ஆக்கியதன் நோக்கமும் பயனும் அப்போதுதான் நிறைவு பெறும். அத்தகைய தன்மையால் எளிய தமிழில் பாமரரும் புரிந்து, பயன் பெறக் கூடிய வகையில் நூலை ஆக்க முயன் றுள்ளேன்.

புனித நகரங்களைப் பற்றியும், புனித ஆறுகளைப் பற்றியும் புவியியல், வரலாறு, சமயம் போன்ற பலதுறைச் செய்திகளை தக்க சான்றுகள் மூலம் தந்து விவரித்து உள்ளேன். எனவே, இந்நூல் ஆய்வாளர்கட்கும், புனிதப் பயணிகட்கும், மாணவர் கட்கும், சமயச் சான்றோர்கட்கும் பயன்படக் கூடிய வகையில் ஆக்கப்பட்டு உள்ளது. மேன்மேலும் பல துறைகளிலும் எளிய நடையில் பற்பல பயன்தரு நூல்களை உருவாக்கிட

"பயிற்றுப் பலநூல்கள் தந்து
இப்பாரினை உணர்த்திட வேண்டும்!"

என்று அவாவுகின்றேன்.

மனிதனின் கதையைத் திரும்பிப் பார்த்தால், அவன் தோன்றி வளர்ந்த பொழுது ஆற்றங்கரையினில் தங்கி ஊர்களை அமைத்தான். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஹரப்பா, மொகஞ்சோதரோ மட்டும் அல்ல... பெரு நகரங்கள் பற்பல ஆற்றங் கரைகளிலேயே அமைந்திருப்பதை இன்றும் காணலாம். நீரின்றி, அமையாது உலகம். இது இல்லாமல் ஒழுக்கமும் இல்லை – புற ஒழுக்கம் மட்டும் அல்லாமல், அக ஒழுக்கமும் தான்!

கோவிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம், என்பது நம் வாழ்க்கை வழி ஆயிற்று. ஆகவே, ஊர் தோறும் மொழி கடந்தும், நாடு கடந்தும், கடல் கடந்தும் கோவில்கள் தோன்றி ஆன்மிகத்தையும் ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டையும் வளர்த்து வருகின்றன.

இப்படி நகரமும் நாடும் அமையப் பண்பாடும் மலருகிறது. அவ்வகையில் நம் பாரத நாடு புண்ணிய நாடு. பழைமையான நாடு மட்டும் அல்ல. பண்பாடு சிறந்த நாடு நம் நாடு. எவ்வளவு பரந்த நாடு! எவ்வளவு பரந்த உள்ளம், இந்தியர் உள்ளம்! யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர் – என்ற தாயுள்ளம், நம் உள்ளம்! வந்த வரை எல்லாம் வாழ வைத்த நாடு, இப்பொன்னாடு!

இம்மண்ணில் மலர்ந்தவை, பற்பல சமயங்கள் புராதன சமயமான சைவம், உலகளாவிய சமயமாகப் புராதனப் புதை பொருள்கள், பரவியுள்ள நாகரிகம் ஆகியவை காட்டுகின்றன.

பௌத்தம் இங்கே தோன்றிக் கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் எங்கும் பரவியது. இன்னும் பல பகுதிகளில் ஓங்கி வளர்ந்து வாழ்கிறது.

சமயத் தத்துவங்கள் எத்தனை வந்தன! சங்கரர், இராமானுஜர், மத்துவர், விவேகானந்தர், இராமலிங்கர் – எத்துணை பெரிய தொண்டர்கள்!

நாகரிகம், பரவிய போதும், சேரன், செங்குட்டுவன், ஆழ்வார் கள், நாயன்மார்கள், சங்கரர் போன்ற பெருந்தலைவர்கள் நாட்டின் குறுக்கு நெடுக்காகச் சென்ற போதும், வென்ற

போதும், வழிபாடுகள் – பிரசாரங்கள் செய்த பொழுதும் ஆலயங்கள் தோன்றி ஓங்கின. கோயில்களை அரவணைத்து வாழ்க்கையும், புராணங்களும் வளர்ந்தன.

ஆன்மீக நம்பிக்கை சமுதாயத்தில் பெரும்பகுதியை நெறிப்படுத்தியது.

அப்படிப் பற்பல கோவில்களும், கோவில்களைச் சூழ்ந்து, வாழ்வின் நெறிமுறைகளும் வளர்ந்தன. அவர்க்கெல்லாம் அத்தலங்கள் புண்ணியத் தலங்கள். இன்னும் அத்தலங்களுக்கு நாளும் ஆயிரம், ஆயிரம் பக்தர்கள் குழுமிச் செல்லுகின்றனர். அவற்றால் அறங்கள் செழிக்கின்றன; தரும சிந்தை கனிகிறது; புண்ணியம் நிறைகிறது.

இத்தகைய புண்ணியம் விளைக்கும் தலங்கள் பாரத நாடெங்கும் நட்சத்திரங்களைப் போலப் பரவி நிறைந்திருக்கின்றன. அவற்றில் சிலவற்றைப் பற்றி அறிந்தாலே சிந்தை திவ்வியமாகத் திகழும்.

வைணவத் திருப்பதிகளில் 108 திவ்விய தேசங்கள் சிறப்பித்துப் பேசப்படுகின்றன. அவை பற்றி அறிதல் நலம் பயக்கும்.

இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டுச் சில புண்ணியத் தலங்கள் பற்றி இந்நூலில் சுருக்கமான அளவில் சிற்சில விவரங்களை மட்டும் தொகுத்துத் தந்துள்ளேன்.

இங்கே சமயப் பின்னணியைச் சொல்ல வேண்டும்.

உயர்வற உயர்வற உயர்நலமுடையவனும், மயர்வுற மதிநலம் தருபவனுமான திருமால், வைகுண்டத்திலுள்ள விண்ணவர்களைப் போல மண்ணுலக மக்களும் நலம் பெற வேண்டுமென்று எண்ணினார்.

முதலில் வேதம், புராணம், இதிகாசங்கள் ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்து மக்களை நல்வழிப்படுத்த நினைத்தார். அவற்றையெல்லாம் படித்து, அதன்படி நடந்து நல்வழியடையாதலால்,

வேதத்தின் சாரமான சுலபமான எட்டெழுத்துக்களாகிய 'ஓம் நமோ நாராயணாய' எனும் திருமந்திரத்தைத் தானே வெளியிட்டருளினார்.

யானையைப் பிடிப்பார், யானையைக் கொண்டே யானையைப் பிடிப்பார். அது போலவே தான் உயர் நிலையினின்றும் இறங்கி, மனித இனத்தில் இராமன், கிருஷ்ணன் போன்ற ஒன்பது அவதாரங்களை எடுத்தார். அப்போதும் ஒரு சில தர்மங்களை மட்டும் நிலை நிறுத்தி, ஒரு சிலரை மட்டுமே திருத்த முடிந்தது.

அதனால்தான் 'அர்ச்சை' நிலை (சிலை வடிவமாக) அவதாரம் செய்தார். இதனையே,

"வன்பெரு வானகமுய்ய, அமரருய்ய, மண்ணுமய்
மண்ணுலகில் மனிதருய்ய,
துன்பமிகு துயரகல, அயர்வொன் றில்லா
சுகம்வளர, அகமகிழும் தொண்டர்வாழ
அன்பொடு தென்திசை நோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும்
அணியரங்கன்"

என்றார், குலசேகராழ்வார்.

அர்ச்சை நிலையில் திருமாலை எளிதில் வணங்கி நற்பேறு அடைவதற்கு எளிமையானார். இப்படித் திருமால் அர்ச்சை நிலையில் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பதிகள் பலவற்றுள் 108 முக்கியமானவை யாகும்.

இத்தகைய திருமால் திருப்பதிகளுள் எழுந்தருளியுள்ள திருமாலையும், திருமகளையும் சேவிப்போர், அவை பற்றிப் பேசுவோர், கேட்போர், நினைப்போர், மறு பிறப்பின்றி, தாயின் கர்ப்பத்தில் பொருந்தாது வைகுண்டம் அடைவர் என்றும், அவர்களது பாதங்களைத் தம் தலையில் மலராகச் சூடுவேன் என்றும் அஷ்டப் பிரபந்தம் என்னும் நூலில் பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் கூறுகின்றார்.

'திருப்பதியாம் நூற்றெட்டினையும் சேவிப்போர்
கருப் பதியா வண்ணமுன் பாக" *(அஷ்டப் பிரபந்தம்)*

மற்றும்,

'மண்ணில் அரங்கமுதல் வைகுந்த நாடளவும்
எண்ணு திருப்பதி நூற்றெட்டினையும் – நண்ணுவார்
கற்பார் துதிப்பார் கருதுவோர் கேட்டிருப்பார்
பொற்பாதம் என் தலைமேல் பூ" *(அஷ்டப்பிரபந்தம்)*

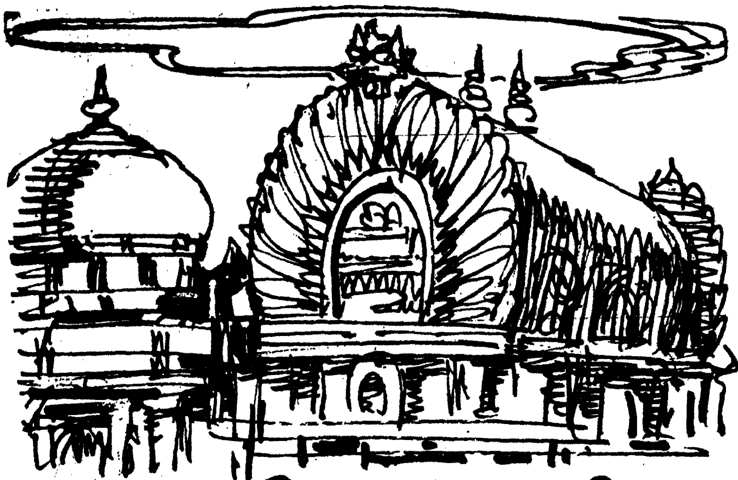
இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த திருமால் திவ்வியத் திருப்பதிகளில் முக்கியமான திருப்பதிகள் பலவற்றையும், அத்துடன் திருமால் உறையும் அபிமானத் திருப்பதிகள் பலவற்றையும், அவற்றுள் அர்ச்சை நிலையில் உறையும் திருமால், திருமகள், அனுமன் ஆகியோர் பற்றியும், அங்குள்ள கல்வெட்டுக்கள் பற்றியும் அக்கல்வெட்டுக்கள் கூறும் செய்திகளையும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும், எளிய தமிழ் நடையிலும் எடுத்தியம்பிப் பாமரரும் படித்துப் பயன்பெறும் வண்ணம், இன்றைய நிலைக்குத் தேவையான புதிய தலைப்புக்களையும், செய்திகளை நவீன காலத்திற்கும் ஏற்ற வகையில் கட்டுரைகளையும், படைத்துப் பலரும் பயன்பெறக் கூடியதாக ஆக்கியுள்ளேன்.

இதுபோன்ற நூல்களைப் படிப்போர் ஸ்ரீமந் நாராயணன் நிண்ட ஆயுளை அருளுவார். திருமால் உறையும் திருப்பதிகளைப் பற்றிய நூலைப் படிப்போர் யாவரும் திருமால் அருளுக்குப் பாத்திரராவார். பெறற்கரிய பேறுகள் பலவும், பேரின்பப் பெருவாழ்வும் பெற்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, என்றும் புகழுடன் விளங்க ஸ்ரீமந் நாராயணன் அருள் வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

அன்பன்,
மணிசை ப. கீரன்

சென்னை – 44
டிசம்பர், 1991

பொருள் அடக்கம்

காஞ்சிபுரம்

செங்கை அண்ணா மாவட்டத்திலுள்ள பண்டைய நகரம், காஞ்சிபுரம், பட்டுக்குப் பெயர் பெற்ற இடம். காசிக்கு இணையான புண்ணிய நகரம். இது தமிழ் நூல்களில் கச்சி மாநகர் என்றும், பாகவத புராணத்தில் சத்திய விரத க்ஷேத்திரம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

தொன்மை

முக்தி தரும் ஏழு நகரங்களில் முக்கியமானது. இங்கு வேகவதி என்ற சிற்றாறு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. பிரமன் வழிபட்ட தலம் என்ற காஞ்சி புராணம் கூறும். இது பண்டைக் காலத்தில் தொண்டை மண்டலத்தின் தலைநகரமாக விளங்கியது.

காஞ்சியை ஆண்ட பண்டைய மன்னர்களில் புகழ் பெற்றவன், தொண்டைமான் இளந்திரையன். ஏழாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவிற்கு வந்து சென்ற யுவான் சுவாங் இங்கு சில காலம் தங்கினார். அப்போது காஞ்சிபுரம் சுற்றிலும் பலத்த கோட்டை யும், ஆழமான அகழியும் சூழ்ந்து ஏழு மைல் சுற்றளவுள்ள மாநகராய் இருந்தது.

பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை பல்லவப் பேரரசின் தலைநகர மாயிருந்தது. 1830 வரை மாவட்டத் தலைநகரமாயிருந்தது. பிறகு வட்டத் தலைநகரமாக மாற்றப்பட்டது.

பலகலைச் சிறப்பு

சமயம், கலை, கல்வி முதலிய துறைகளையெல்லாம் வளர்த்த தென்னாட்டு நகரங்களில் காஞ்சிபுரம் ஒன்று.

காஞ்சி காமகோடி பீடம் சங்கரரால் போதிக்கப்பட்ட அத் வைத சித்தாந்தத்தைப் பரப்புகின்றது. ஏழாவது நூற்றாண்டில் இங்கு 300 மடங்களில் 10,000 பிட்சுக்கள் கல்வி ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி வந்தார்கள்.

பல சமயங்கள்

காஞ்சியில், வைணவ, சைவ, பௌத்த சமயக் கோயில்கள் எண்ணற்ற அளவில் உள்ளன. இக்கோயில்களில் உள்ள சிற்பங் களுக்கும், ஓவியங்களுக்கும், சிற்பக் கலைகளுக்கும் ஓவியக் கலைக்கும் சிறந்த களஞ்சியமாக விளங்குகின்றன.

காஞ்சியில் தோன்றிய பல நல்லாசிரியர்கள் நாலந்தா பல்கலைக் கழகத்தில் வடமொழிப் பேராசிரியர்களாக விளங் கினர்.

இவ்வாறு காஞ்சி மாநகரம் இயற்கை எழிலுடனும் பல சமயக் கோயில்களுடனும் சிறந்த நகரமாக விளங்குகிறது. ஓவியம், சிற்பம், பட்டு போன்ற பல கலைகளுக்குத் தலைசிறந்த நகர மாகவும் விளங்குகிறது.

சில கோவில்கள் – சில தகவல்கள்

1. பேரருளாளன் கோவில்

முக்தி தரும் நகர் ஏழில் முக்கியமாம் கச்சி எனும் காஞ்சி புரத்தில் விஷ்ணு காஞ்சியில் பேரருளாளன் வரதராசனாகப் பெருந்தேவித் தாயாருடன் அத்திகிரி என்னும் குன்றின் மீது எழுந்தருளியுள்ளார்.

புராணம்

பிரம்மதேவன் இந்த அத்திகிரியின் மீது யாகம் செய்த போது சரசுவதி தேவியைப் புறக்கணித்து யாகம் செய்தான். கோபம் கொண்ட சர்சுவதி யாகத்தை அழிக்க வேகவதி நதியாகப் பெருக்கெடுத்து வந்தாள். இதைத் தடுக்க ஸ்ரீமந் நாராயணன் திருவெக்காவில் கிடந்த கோலத்தில் எழுந்தருளினார், என்று கூறப்படுகிறது.

யாகத் தீயில் திருமால் தோன்றிப் பிரம்ம தேவனுக்குக் காட்சி கொடுத்து, நின்ற கோலத்தில் மேற்கு நோக்கி எழுந்தருளினார். யாகத் தீயில் தோன்றியதால், தனக்குத் தினமும் 108 தீர்த்தத்தால் நீராட்ட வேண்டும், என்று பணித்தாராம். சில காலம் இப்படியே செய்த அருச்சகர் தனது இயலாமையைப் பெருமாளிடம் விண் ணப்பித்தார்.

பெருமாள் தனது அர்ச்சாவதார மூர்த்தியை அத்திமரத்தில் செய்வித்து, கோயிலிலுள்ள அனந்த சரஸ் என்ற திருக்குளத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, 48 ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை வெளியே எடுத்து 48 நாள்கள் அர்ச்சித்து மீண்டும் திருக்குளத்திலேயே எழுந்தருளப் பண்ணும்படி பணித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இவரே 'அத்திப் பெருமாள்' என்று வழங்கப்படுகிறார். காஞ்சியை அடுத்துப் பழைய சீவரம் என்னும் கோயிலுக்கு இப்பேரருளாளன் தை மாதம் பொங்கல் மறுநாள் எழுந்தருளிப் 'பார்வேட்டை' திருவிழா கண்டு திரும்புகிறார். இவ்விழா கண்கொள்ளாக் காட்சியாக உள்ளது.

ஆழ்வார்கள்

இப்பெருமாள் பிரம்மாவிற்கும், பிருகு முனிவர்க்கும், நாரதருக்கும், கஜேந்திரனுக்கும், அனந்தனுக்கும் காட்சி கொடுத்துள்ளார். வைகாசி விசாகத்தில் கருடசேவைத் திருவிழா மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. திருமங்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகியோரால் மங்களா சாசனம் செய்யப்பட்டது.

திருக்கச்சி நம்பிகள்

பூவிருந்தவல்லியில் வைசிய குலத்தில் அவதரித்த திருக்கச்சி நம்பிகள் பேரருளாளப் பெருமாளுக்கு ஆலவட்டம் (விசிறி) வீசும் கைங்கர்யம் செய்து வந்தார். இவரது பக்தியையும், தொண்டையும் கண்டு மகிழ்ந்த பேரருளாளன் இவருடன் தினமும் பேசிவந்தார், எனக் கூறப்படுகிறது. இராமானுஜருக்கும் இவர் மூலமாகத்தான் ஆறு வார்த்தைகளை அருளினார், என்றும் குருபரம்பரை கூறுகின்றது.

இராமானுஜர்

இராமானுஜரின் குரு யாதவப் பிரகாசர் க்காசிப் பயணத்தின் போது இராமானுஜரை விந்திய மலைக்காட்டில் தனித்து விட்டுச் சென்றுவிட்டார். அப்போது காஞ்சிப் பேரருளாளன் பெருந்தேவித் தாயாருடன் வேடுவன் வேட்டுவச்சி உருவில் சென்று, காத்துக் காஞ்சிக்கு அருகில் கொணர்ந்து விட்டு மறைந்ததாகவும் குருபரம்பரை கூறுகின்றது. பேரருளாளன் என்பது மெய்ப்பிக்கப்பட்டது.

கூரத்தாழ்வான்

இராமானுஜரின் சீடர் கூரத்தாழ்வான் என்பவர் பெரும் பக்திமான். அப்போது கிருமிகண்ட சோழன் என்பவன் வஞ்சனையிலிருந்து இராமானுஜரைக் காத்தார். இச்செயலால் சோழனால் கண்ணை இழந்தார். பின்பு சில காலம் கழித்து இராமானுஜர் பேரருளாளனிடம் கூரத்தாழ்வாருக்குக் கண்ணை

அளிக்குமாறு வேண்டினார். ஆனால் கூரத்தாழ்வாரோ, ஊனக் கண்ணை வேண்டாமல் ஞானக் கண்ணை வேண்டிப் பெற்றார். அத்துடன் தன் கண்ணை இழப்பதற்குக் காரணமாக இருந்த நாலூராானுக்கும் தனக்கு அளித்த பரமபதத்தை அளிக்குமாறு வேண்டினார். இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த பேரருளாளன் உறையும் காஞ்சிபுரம் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றதாகும்.

இத்தகைய பேரருளாளனை நாமும் சென்று சேவித்துத் திருமால் அருள் பெற்று உய்வோமாக!

2. சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள் கோயில்

காஞ்சிபுரத்துக் கடைத்தெருவில் தேரடிக்கு அருகே உள்ள ஒரு கோயில் 'யதோக்தகாரி' என்னும் பெயருடன் விளங்குகிறது.

கடைச் சங்கக் காலத்திலேயே இக்கோயில் புழுடன் விளங்கி இருக்க வேண்டும், என்பதைப் பெரும்பாணாற்றுப் படை என்னும் நூலிலிருந்து அறியலாம். எனவே, இது காஞ்சியில் மட்டுமல்ல. தமிழகத்திலேயே இது முதற் கோயிலாகவும் இருக்க வேண்டும், என எண்ண வேண்டியுள்ளது.

கல்வெட்டு

இக்கோயில் புராணப் பெருமை பெற்றதோடு மட்டுமல்ல. சாத்திரப் பெருமை மிக்க கோயிலாகவும் விளங்குகின்றது, என்று சொல்லலாம். இக்கோயிலின் சுவர்களில் காணப்படும் கல் வெட்டுச் சாசனங்கள் பல சாத்திர உண்மைகளைப் புலப் படுத்துவனவாக உள்ளன.

இக்கோயிலின் தென்புறச் சுவர் பூர்வ தேசமும் கங்கையும், கடாரமும் கொண்ட கொப்பர கேசரி வர்மன், உடையார் ஸ்ரீ **ராஜேந்திர சோழ தேவர்** என்று ராஜேந்தர சோழரின் சிறப் புக்களுடன் ஆரம்பித்து இறையிலி நிலமும் 127 கழஞ்சுப் பொன்னும் கொடை கொண்டதோடு முடிகிறது.

பாணன்

கடைச்சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு யாழ்ப்பாணன் பசி மிகுதியால் வாடி இருப்பதைக் கண்ட ஒரு இசைப்பாணன், "இவ்வழியே சென்றால் புல்லரிசி, வெண் நெல் அரிசிச் சோறு இராசான்னம் உண்டுப் பசி தீர்ந்து மேலும் நகர்ந்தால் தென்னர் தோப்புக்களின் ஊடே புகுந்து வெயில் நுழையா குயில் நுழையும் காஞ்சிபுரம் செறிந்த சோலை புகுவாய். யானைக் கொடிக் கங்கர்களையும், புலிக்கொடிச் சோழர்களையும் எதிர்த்த சிம்மக் கொடியோன் தொண்டைமான் இளந்திரையன் அரண்மனை யைக் காண்பாய்!" என்கிறான்.

'அத்துடன் மன்னனைப் பார்ப்பதற்கு முன்பு அந்த ஊரில் பூர்வ சொத்துக்களைக் கொண்ட காந்தளையுடைய அழகிய மலைப் பக்கலில் யானை படுத்துக் கிடப்பது போல் துயில்கிறான் பரமன், பரந்தாமன்! அவனைத் துதித்துச் செல்!" என்று கூறுகிறான்.

இச்செய்தியைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை நூலிலிருந்து நாம் அறிகிறோம். இச்செய்தியில் குறிப்பிடப்பட்ட பரமன் உள்ள கோயில் இக்கோயிலாகும்.

அமைப்பு

இக்கோயிலின் வடபுறம் ஒரு சன்னதி உண்டு. அந்தச் சன்னதியில் குடி கொண்டிருப்பவரோ சக்கரவர்த்தித் திருமகன் ஆவார். அவரது மோகன உரு பார்க்கப் பார்க்கப் பரவசம் உண்டாக்கக் கூடியதாகும்.

இதற்கு அருகில் இடது கையைத் தலைக்கு ஊன்றக் கொடுத்து விட்ட கோலமாகக் காட்சித் தருபவர், பரமனாவார். பிரம்மாண்டமான காட்சியாகும், இக்காட்சி. இவரது காலடிப் பக்கம் சரஸ்வதி வணங்கும் காட்சியாக உள்ளது.

புராணம்

இந்தப் பரமனைப் பற்றி ஒரு கதையுண்டு அதாவது சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள், என்று ஒரு கதை இவரைப் பற்றி

உண்டு. அதாவது தன்னைப் புகழ்ந்து பாடும்படி பல்லவ மன்னன் திருமழிசை யாழ்வாரைக் கேட்க, 'நாகொண்டு மானுடனைப் பாடேன்', என்று அவர் மறுக்க, அப்படியானால் காஞ்சியை விட்டே நீ வெளியேற வேண்டும், என அரசன் கட்டளையிட, ஆழ்வாரும் வெளியேற அவரைத் தொடர்ந்து பெருமாளும் செல்ல, மன்னவன் தன் தவற்றை உணர்ந்து பெருமாளைத் திரும்பும்படி வேண்ட, செந்நாப் புலவனும் போக் கொழிந்தான். 'நீயும் உன்றன் பைந்நாகப் பாய் விரித்துக் கொள்!' என்ற பாடலுக்குச் செவிசாய்த்துக் காஞ்சிக்குத் திரும்பித் தன் இருக்கையில் பள்ளி கொண்டு **சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள்** ஆனார், என்பதே அக்கதையாகும்.

இத்தகைய பெருமை மிக்க கோயிலை நாம் பார்க்க வேண்டாமா? அந்தப் பரமனைத் தரிசிக்க வேண்டாமா? உடன் நாமும் செல்வோமே!...

3. வைகுண்டப் பெருமாள் கோயில்

காஞ்சி இரயில் நிலையத்திற்கும் ஊர்திகள் நிற்கும் இடத் திற்கும் இடையே உள்ள **'விஷ்ணுவின் சிகரம்'** என்னும் விண் ணகரத்தில் அமைந்துள்ள ஆலயமே, **வைகுண்டநாதன்** ஆலயமாகும்.

தானும் தன் முன்னோர்களும் பெற்ற வெற்றியைச் சிறப்பி க்கும் வகையில் எழுப்பப்பட்ட ஆலயம் இவ்வாலயம் என்றால் மிகையாகாது. அந்த அளவிற்கு இந்த வைகுண்டப் பெருமாள் ஆலயத்தில் சிற்பக் கலை மிகுந்துள்ளது.

அமைப்பு

பல்லவர் கல்வெட்டுச் சாசனங்களுடன் ஆலி நாட்டு மன்னன் திருமங்கையாழ்வாரின் மங்களா சாசனமும் இவ்வாலயத்தில் அமைந்துள்ளமை இதன் தனிச் சிறப்பாகும். இக்கோயில் பல பல்லவத் தளங்களைப் போல் அதிட்டானம் தவிர ஏனைய பாகங்கள் மணற்கல்லால் ஆனவை. உட்புடைப்புச் சிற்பம் பூராவும் சுதையால் பூசப்பட்டு வண்ணம் ஏற்றப்பட்டவை. ஆனால் இப்போது சுதை அழிந்து வண்ணம் ஒழிந்துதான் காணப்படு கிறது.

இக்கோயில் அறுபது அடி உயரம் தரைக்கு மேல் கூம்பி வளர்ந்த கருவறை விமானம் நான்கு தளங்களாக எழும்பி கீர்வம், சிகரம், எட்டுப்படையாய்த் திரிந்து ஒற்றை ஸ்தூபி கொண்டு அடுக்கடுக்காய் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாய் மூன்று கருவறைகளில் இருந்தான், கிடந்தான், நின்றான் (ஆசன, சயன, ஸ்தானக) நிலைகளில் பரமபதநாதன் விளங்குகிறான்.

கற்குழிகளில் அருணிக் கட்டையால் மத்து போலக் கடைந்து அக்னி உற்பத்தி செய்த வேத நிகழ்ச்சி பாற் கடல் கடைந்து அமிழ்தம் அடைந்த புராணக் கதை ஆயிற்று.

இப்படி வேதங்களுடன் நேர்த் தொடர்பு கொண்ட புராணங்களே சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டன. இவைகளைக் கருவறை புறச் சுவர்களில் மூன்று அடுக்குகளிலும் காணலாம்.

இக்கோயிலின் அடித்தள பிரகார அமைப்பு அலாதியான தாகும். திறந்த வெளி முற்றத்து ஒரு மருங்கில் மேடையாய் உயர்ந்து கலைகொழிக்கும் பல்லவத் தூண்கள் வரிசையாய்த் தளத்தைத் தாங்க உட்புறச் சுவரில் பல்லவர் சரித்திரம் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாம் நந்திவர்மன்

மிக நீண்ட காலம் (கி.பி. 731 – 796) அரசாண்ட இரண்டாம் நந்தி வர்மன், அவன் மூதாதையர் சரித்திரங்களை அறிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவுவன காசாக்குடி, தண்டன் தோட்டம், பட்டத்தாள் மங்கலம், செப்பேடுகளும் கொற்றங்குடிப் பட்டயமும் ஆகும்.

பல்லவர் காலத்தில் இறைவிக்குச் சன்னதி கிடையாது. இங்கும் பின்னர் ஏற்பட்ட வைகுந்தவல்லி வெளிமண்டபத்துத் தனி அறை யில் வீற்றிருக்கின்றாள். கால வெள்ளத்தில் பல சிற்பங்கள் பெரிதும் பழுதுபட்டு விட்டன. புண்ணிய வசமாக இவ்வாலயத்தைத் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி அலுவலகம் ஏற்றுக் கொண்டு ஓர் ஆலயம் எப்படித் திகழ வேண்டும், என்ற இலக்கணத்தைப் பறைசாற்றும் வகையில் பாதுகாத்து வருவது மநக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் செய்தியாகும்.

திருவரங்கம்

இட்சுவாகு – இராமபிரான்

ஸ்ரீமந் நாராயணன் மண்ணுலகில் உள்ள மாந்தரும் ஞான மாகிய அறிவைப் பெற்றுப் பரமபதம் எய்த வேண்டும், என்று திருவுள்ளம் பற்றினார். எனவே பூவுலகில் அர்ச்சாவதாரமாக எழுந்தருளத் திருவுள்ளம் பற்றினார். பிரம்மா தான் வழிபட்டு வந்த அரங்கநாதன் திரு உருவச் சிலையையே சூரிய குல மன்னரான இட்சுவாகுக்கு அளித்தார். இட்சுவாகு முதல் இராமபிரான் வரையிலுமான மன்னர்களால் வழிபட்டு வரப் பட்டார், அரங்கநாதர்.

புராணமும் பெரியாழ்வாரும்

இராமாவதார காலத்தில், இராவண வதம் முடிந்து திரு வயோத்தி திரும்பிய போது உடன் வந்த வீடணன் அரங்கநாதர் சிலையைப் பெற்றுக் கொண்டு இலங்கை திரும்பினான். காவிரியும் கொள்ளிடமும் சுற்றிப் பாயும் ஆற்றிடைக்குறையிடை எழுந்தருள விரும்பினார், அரங்கநாதர். காவிரிக் கரையை அடைந்த வீடணன் அரங்கநாதர் திருவுருவச் சிலையைக் கீழே வைத்துவிட்டு நீராடச் சென்றான். நீராடி வந்து இலங்கைக்குப் புறப்படும்போது சிலையை எடுக்க முயன்றான். ஆனால் சிலையை எடுக்க முடியவில்லை. அதனால் வருந்திட்ட வீடணன் இலங்கை இருக்கும் தென் திசையை நோக்கியாவது பள்ளி கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டினான். வீடணன் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டித் தென்திசை நோக்கிப் பள்ளி கொண்டார், திருவரங்கர். இதனையே,

'மன்னுடைய வீபிடணர்காண் மதிளிலங்கை திசை நோக்கி
மலர்க் கண் வைத்த என்னுடைய திருவரங்கர்'

என்றும்

'தென்னாடும் வடநாடும் தொழ நின்ற திருவரங்கத்
திருப்பதியான் மேல்'

என்றும் பாடியுள்ளார், பெரியாழ்வார்.

பெரிய கோயில்

திருமால் உறையும் 108 திருப்பதிகளில் முதன்மையானது, இத்திருப்பதி. **பூலோக வைகுண்டம், பெரிய கோயில், திருவரங்கம்** என்றும், **போகமண்டபம்** என்றும் போற்றப்படுகிறது. இங்கு பெருமாள் பெரிய பெருமாள் என்றும் பிராட்டியார் பெரிய பிராட்டியார் என்றும், இத்திருப்பதியில் இருந்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவத்தை வளர்த்த ஆசாரியார் இராமானுஜர் பெரிய **ஜீயர்** என்றும் போற்றப்படுவர்.

இங்குள்ள நரசிங்கப் பெருமாள் கோயில் முன்புதான் கம்ப ராமாயணம் அரங்கேற்றப்பட்டது. ஸ்ரீ ஆண்டாள், இராமானுஜர் போன்றவர்கட்கும் கோயில்கள் உள்ளன. பெருமாள் தெற்கே திருமுகம் நோக்கிக் கிடந்த வண்ணம் சேவை சாதிக்கின்றார்.

இத்திருப்பதியின் தீர்த்தம் சந்திர புஷ்கரணி. நதி காவிரி. விமானம் பொன் வேய்ந்த பிராணாவகார விமானம்.

ஆழ்வார்கள், திருமவர்மா, ரவிதர்மா ஆகியோருக்குக் காட்சியளித்தார் மதுரகவியாழ்வார் தவிர ஏனைய பதினோரு ஆழ்வார்களும் மங்களா சாசனம் செய்துள்ளனர்.

இங்கு பட்டர், பெரிய நம்பிகள், வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை, பிள்ளை உலகாரியர் ஆகியோர் அவதரித்தனர். குலசேகராழ்வார், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், இராமானுஜர் ஆகியோர் இத்தலத்தில் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர்.

ஸ்ரீ ஆண்டாளும், திருப்பாணாழ்வாரும் அரங்கநாதனுடன் ஒன்றுபட்டனர். ஆசியாவிலேயே மிக உயர்ந்த விமானம் கட்டப்பட்டுள்ளது. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் இத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள திருவரங்கநாதரைத் தவிர வேறு ஒரு பெருமாளையும் பாடினாரில்லை. திருப்பாணாழ்வார் திருவரங்கநாதனைத் திருவடி முதல் திருமுடி ஈறாகப் பத்து பாசுரங்களில் பாடி மகிழ்ந்தார். ஸ்ரீ வைஷ்ணவம் வளர்க்கப்பட்டதே இத் திருப்பதியில்தான்.

திருவரங்கனை எங்ஙனம் மறந்து வாழ்வேன், என்று தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வாரும், அண்டர்கோன் அணி அரங்கன் என அமுதனைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாது என்று திருப்பாணாழ்வாரும், என் கண்குளிரக் காணும் நாள் எந்நாளோ என்றும் வாயார வாழ்த்தும் நாள் எந்நாளோ என்றும் குலசேகரவாழ்வாரும் பாடி மகிழ்ந்தனர்.

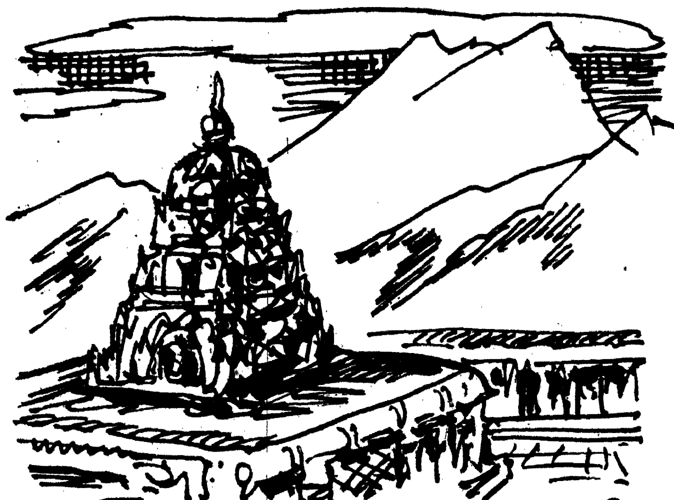
அமைப்பு

இக்கோயில் ஏழு மதில்களையும் 15 கோபுரங்களையும் உடையது. இத்திருப்பதியைத் திருச்சி இரயில் நிலையத்தி லிருந்தும் பேருந்து நிலையத்திலிருந்தும் பேருந்துகள் மூலம் சென்றடையலாம். இத்திருப்பதிக்குத் தெற்கே உள்ள உறையூர் என்ற நிசுளாபுரி, கொள்ளிடத்தின் வடகரையிலுள்ள திருக் கரம்பனூர் என்னும் உத்தமர் கோயில், அதை அடுத்த திரு வெள்ளறை, லால்குடிக்கு அருகில் உள்ள அன்பில், கொள் ளிடத்தின் தென்கரையிலுள்ள கோயிலடி எனும் திருப்பேர்நகர் எனும் திருப்பதிகளையும் சேவிக்கலாம்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த இந்தப் பூவுலக வைகுண்டமாகிய திருவரங்கத்தைச் சென்றடைந்து, திருவரங்கநாதனைச் சேவித்து அந்தமில் - பேரின்ப நாடாகிய பரமபதத்தை அடைவோமாக!

'சென்று சேவிப்போம் வருவீர் ஸ்ரீ ரங்கநாதனைச்

சென்று சேவிப்போம் வருவீர்!'

திருவேங்கடம்

கோயில், திருமலை, பெருமாள் கோயில் எனும் திருமால் உறையும் முக்கியமான திருப்பதிகளுள் திருவேங்கடமும் ஒரு திருப்பதியாகும். இதனைத் திருமலை, திருப்பதி, ஏழுமலை, சேஷமலை என்றும் வழங்குகின்றனர். இது பண்டைய தமிழ் நாட்டின் வட எல்லையாகத் திகழ்ந்தது, என்பது தொல்காப்பியப் பாயிரத்தால் அறியலாகிறது.

'வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம்'

இம்மலைக்குச் சென்று வேங்கடவனை வணங்கினால் பாபங்கள் அனைத்தும் வெந்து போகும் என்பதால் வேங்கடம் என்று பெயர் பெற்றதென்பர்.

அர்ச்சாவதாரம்

திருமால் இப்பூவுலகில் அர்ச்சாவதார மூர்த்தியாக எழுந் தருளி மக்களுக்கு வேண்டுவன அளித்து, தமது கருணையால் அவர்தம் தீவினைகளைப் போக்கிப் பரமபதம் அளிக்க விரும் பினார். தண்டக வனம் என்னும் இடத்தில் அனந்தன் மலை யுருவாக மாறினான். இம்மலையே திருமலையாயிற்று. இம்மலையில் பல புண்ணிய நீர்ச்சுனைகளை உருவாக்கினார். தானும் நின்ற திருக்கோலத்தில் கிழக்கு நோக்கி எழுந் தருளினார். திருமால் உறைய வந்ததும் தினமும் தேவர்கள் வந்து தொழுகின்றனர் என்றும், முனிவர்கள் தவம் இயற்றுகின்றனர் என்றும் கூறப்படுகிறது. இதனையே

'செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே!
நெடியோனே! வேங்கடவா! நின்கோயிலின் வாசல்
அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்
படியாய்க் கிடந்து உன் பவளவாய் காண்பேனே!

என்கிறார், குலசேகராழ்வார்.

திருவேங்கடவன் நெடிய உருவாய் நின்றமையால்,

'நெடியோன் குன்றம்'

என்றே சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது. இம்மலை இயற்கை வளமும், புனித நீரோடைகளும், பூஞ்சோலைகளும் நிறைந்த பலவித வளங்களையும் தருகின்றது. இதனையே,

'பூம்பொழில் சூழ் வேங்கடம், குளிர்மாமலை வேங்கடம்
முகில்சேர் திருவேங்கடம், குளிர்சோலை சூழ்வேங்கடம்'

என்று திருமங்கையாழ்வார் பாடியுள்ளார்.

ஆயரும் அரசனும்

இம்மலையில் வராகப் பெருமானே முதல் தெய்வமாக எழுந்தருளினார். பின்னரே வேங்கடவன் எழுந்தருளினார்.

இம்மலையில் ஒரு புற்றின் கீழ் திருமால் ஒளிமிக்க விமானத்தின் கீழ், திருமகள், நிலமகள், நீளா தேவிகளுடனும், சங்கு சக்கரங்களுடனும், துளசி மாலையுடனும் வீற்றிருந்தார். இதை அறிந்த ஒரு பசு தினமும் தனது மடியில் சுரக்கும் பாலைத் திருமாலுக்குப் பொழிந்து வந்தது. இதைக் கண்ட ஆயர்கள் அரசனிடம் தெரிவித்தனர். அரசன் பல பால் குடங்களை ஊற்றிப் புற்றினைக் கரைத்துத் திருமாலின் அர்ச்சாவதார மூர்த்தியைக் கண்டெடுத்து வணங்கி ஆனந்தமடைந்தான்.

வராகப் பெருமான் ஆணைப்படி கோனேரி குளக்கரையில் கோயில்கட்டி அங்கு வேங்கடவனை எழுந்தருளப் பண்ணி வணங்கி வந்தான். இக்கோயிலைக் கட்டி வழிபட்ட தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திக்கு, போரில் வெற்றி பெறத் தனது சங்கு சக்கரங்களைக் கொடுத்து விட்டதாகவும் பின்பு இராமானுஜரால் மீண்டும் சங்கு சக்கரம் அளிக்கப் பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

புராணம்

இப்படி வைகுண்டத்திலிருந்து தாழ வந்து, இம்மண்ணுலக மக்களுக்கு அருள் சுரக்க எம்பெருமான் திருவேங்கடவன் எழுந்தருளினார்.

இதைக் கண்ட இலக்குமி தன் பார்த்தாவுடன் இணை பிரியாது, அகல முடியாமல் வல மார்பினில் வாசம் செய்து, தானும் மக்களுக்கு அருள் சுரந்து காக்க விரும்பினாள்.

திருப்பதிக்கு அருகில் உள்ள நாராயணபுரத்தை மித்திர வன்மன் என்பவன் நீதி தவறாமல் அரசாண்டு வந்தான். இவன் யாகம் செய்ய நிலத்தைப் பொன் கலப்பையால் உழுதான். அந்நிலத்தில் தாமரை மலரின் மீது மின்னல் கொடி தோன்றியதைப் போல் ஒரு நங்கையாகத் தோன்றினாள், இலக்குமி. அப்போது ஆகாய வாணி, 'இப்பெண்ணை உன் மகள் போல் வளர்ப்பாயாக என்றது. அவளுக்குப் பதுமினி எனப்பெயர் சூட்டி நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தாள். அவளும் மிக்க அழகுடன் இலக்குமியைப் போல விளங்கினாள்.

ஒரு நாள் பதுமினி தன் தோழிகளுடன் அழகான சோலையில் உலவிக் கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது அங்கு ஒரு யானை பிளிறிக் கொண்டு வருவதைக் கண்ட பதுமினி தோழிகளுடன் ஒரு புறமாக ஒதுங்கினாள்.

அப்பொழுது திருவேங்கடவன் ஒரு வெள்ளைக்குதிரை மீது, பொன்மேனியனாய், பொன்னாடை அணிந்து வில்லும் அம்புமாக மிக்க அழகுடன் தோன்றினான். திருவேங்கடவனது அழகைக் கண்டு களித்து, மனம் மகிழ்ந்து உள்ளம் கரைந்து நின்றாள். வேங்கடவனைக் கண்ட வேழம் பணிந்து விலகிற்று. 'எங்கள் நாட்டின் வனத்தில் எந்த வித விலங்குகளையும் அழிக்கக் கூடாது, என்பது தெரிந்து கொள்ளும்!' என்று பதுமினி கூறினாள்.

அடுத்து, இருவரும் தாங்கள் யார் என்பதை அறிவித்துக் கொண்டனர். இருவரும் ஒருவரையொருவர் காதலித்தனர். பின்பு பிரிந்து சென்ற இருவரும் ஒருவரையொருவர் நினைத்து வேதனைப் பட்டனர்.

திருவேங்கடவன் பதுமினியை மணக்க விரும்பினான். வகுளமாலையைப் பெண் கேட்க அனுப்பினான், வேங்கடவன். இதற்கிடையில் பதுமினியும் காதல் நோயால் வயப்பட்டாள். மன்னன், மகள் நிலையை அறிந்து வருந்திக் கொண்டிருந்தான். அந்நேரதில் வகுளமாலை பெண் கேட்கச் செல்லவும், அரசன் மகிழ்ந்து திருமணத்திற்கு இசைந்தான். வேங்கடவன், பதுமினி விரும்பிய வண்ணம் திருமணம் நாராயண புரத்தில் தேவர்கள், முனிவர்கள் புடை சூழ வெகு சிறப்பாக நடந்தேறியது. திருமகள் தாமரை மலரில் தோன்றியதால், அலர்மேல் மங்கையென்றும், ஸ்ரீயாகிய இலக்குமியைத் திருமணம் செய்து தன் மார்பகத்தில் இடம் தந்ததால் ஸ்ரீநிவாசன் என்றும் பெயர் பெற்றனர். பின்னர் பதுமினி பத்மாவதி என வழங்கப்பட்டாள்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த திருவேங்கடத்தில் வந்து தங்கி, தேவர்களும், முனிவர்களும் ஸ்ரீநிவாசனை வணங்கி வழிபட்டனர். ஸ்ரீநிவாசன் அவர்கட்கெல்லாம் காட்சி கொடுத்துச் சிறப்பித்தான்.

நம்மாழ்வார்

இதனையே,

அகலகில்லேனிறையும் என்று அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா!
நிகரில் புகழாய்! உலகமூன்றுடையாய்! என்னை யாள்வானே!
நிகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே!
புகலொன்றில்லா அடியேன், உன் அடிக்கீழ் அமர்ந்து
புகுந்தேனே!

என்றார், நம்மாழ்வார்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த ஸ்ரீநிவாசனை நமது வாழ்நாள் முழுதும் வணங்கி அவனுக்குக் கள்ளமற்ற உள்ளத்தோடு தொண்டு செய்யவேண்டும், என்றும் கூறுகின்றார்:

ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி
வழுவிலா அடிமை யெய்ய வேண்டும் நாம்·
தெழிகுர லருவித் திருவேங் கடத்து
எழில்கொள் சோதிஎந்தை தந்தை தந்தைக்கே (நம்மாழ்வார்)

குலசேகர ஆழ்வார்

குலசேகராழ்வார் திருவேங்கட மலையின் சிறப்பை உணர்ந்து அம்மலையில் உள்ள கோனேரிக் குளத்தில் வாழும் குருகாகவும், திருவேங்கடச் சுனையில் வாழும் மீனாகவும் பாயும் காட்டா றாகவும் காட்டில் புதராகவும், பொன் முடியாகவும், அடியார் கள் நடந்து செல்லும் வழியாகவும், திருவேங்கடவனுக்குச் செண்பகப் பூவைத் தவிர செண்பக மரமாகவும் திருவேங்கடவன் பொன் வட்டிலைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் அடியாராகவும், வேங்கடவன் கோயில் படியாகவும் ஏதாவது ஒரு பொருளாகவும் பிறக்க வேண்டுமென்றும் விரும்புகின்றார்.

'திருவேங்கடமென்னும் எம்பெருமான் பொன்மலை
மேல் ஏதேனும் ஆவேனே..."

என்றார்.

திருமங்கை ஆழ்வார்

'உலகில் தோன்றித் தாய், தந்தை, மனைவி, உறவினன், மக்கள் என்று இவர்களுக்காகவே உழைத்து என்னுடைய காலத்தையெல்லாம் வீணாக்கி விட்டேன். இப்போது உன்னைக் கண்டு தரிசித்து நற்கதி அடைய உன்னை நாடி வந்துள்ளேன். என்னை ஏற்று எனக்கு அருள் புரிவாயாக!' என்று வேண்டுகின்றனர், திருமங்கையாழ்வார்.

இதனையே,

தாயே தந்தை யென்றும் தாரமே கிளை மக்களென்றும்
நோயே பட்டொழிந்தேன் நுன்னைக் காண்பதோ ராசையினால்
வேயேய்பூம் பொழில்சூழ் விரையார் திருவேங்கடவா!
நாயேன் வந்துனை அடைந்தேன் நல்கி ஆளென்னைக்
கொண்டருளே! (திருமொழி)

என்றார்

பிற சிறப்புகள்

மேலும் பெரியாழ்வாரும், ஆண்டாளும், திருப்பாணாழ்வாரும், பூதத்தாழ்வாரும், பேயாழ்வாரும் திருவேங்கடவனை மங்களா சாசனம் செய்துள்ளனர்.

திருவேங்கட மலையில் தவம் செய்து அனுமனை மகனாகப் பெற்றாள் **அஞ்சனாதேவி** என்றும், திருவங்கடவனுக்குப் பரம பதத்திலிருந்து கிரீடம் கொண்டு வந்து கருட பகவான் கொடுத்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

இன்றைய கோயில்

இன்று உலகிலேயே மிகவும் சிறந்த புண்ணியத் தலமாகத் திருவேங்கடம் கருதப் படுகிறது. ஒவ்வொரு நாளும் எண்ணற்ற ஆயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் வந்து சேவிக்கின்றனர். பெருமளவு காணிக்கை செலுத்துகின்றனர். அனைவருக்கும் அவரவர் வேண்டியவாறு அவரவர் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்து வருவதாக, 'கலியு

கத்துக் கண்கண்ட தெய்வம்' எனப் போற்றப்படுகிறார். திருவேங் கடவனுக்கு அமெரிக்கா போன்ற மேலை நாடுகளிலும் கோயில் எழுப்பப்படுகின்றது.

இக்கோயிலின் வருவாய் நல்ல முறையில் செலவிடப் படுகிறது. ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணும்படியாக ஏழைகட்குப் பல வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இலவச விடுதி, இலவச உணவு, இலவசப் பிரசாதம் முதலியன அளிக்கப் படுகின்றன. பேருந்துப் போக்குவரத்துக்கு இரு சாலைகளும், நடப்பவர்கட்கு ஒரு பாதையும், வழி நெடுகிலும் உணவு, தண்ணீர் கிடைப்பதற்கான வசதிகள் பலவும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

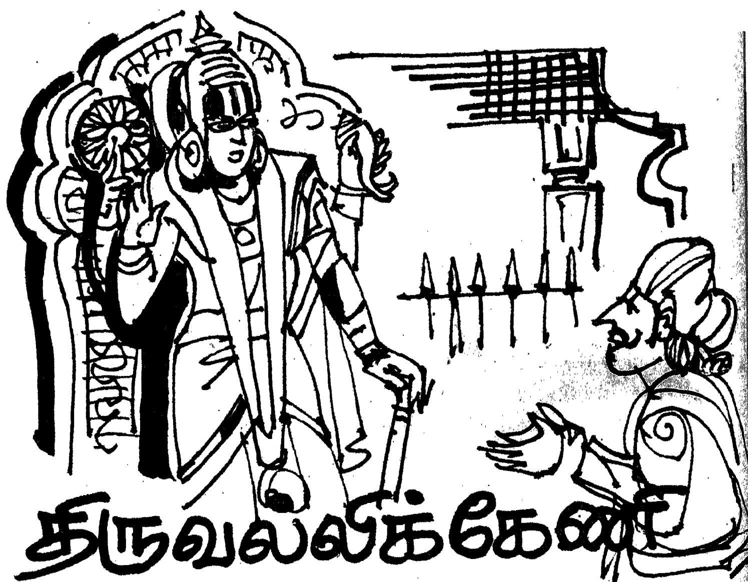
கோயிலைச் சுற்றிப் பூந்தோட்டங்களும், மரங்களும் வளர்க்கப் படுகின்றன. பல விடுதிகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. தூய்மை எங்கும் காணப்படுகின்றது. வேங்கடவனைக் காணச் செல்வோர் இளைப்பாறிச் செல்ல இருக்கையுடன் கூடிய அறைகள் கட்டப் பட்டுள்ளன. கோயிலைச் சுற்றியுள்ள இடங்கள் மிகவும் தூய்மை யாகப் பேணிக் காக்கப் படுகின்றன. திருமலையின் அடிவாரத் தில் நெடிதுயர்ந்த கருடன் சிலையும் நடுப்பாகத்தில் அனுமன் சிலையும் காணக் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

கீழ் திருப்பதி

இவை தவிரக் கீழ் திருப்பதியில் கோவிந்தராசப் பெருமானும் அலர்மேல் மங்கை அமர்ந்துள்ள அலர்மேல் மங்காபுரமும் பாப விநாசத் தீர்த்தமும் காணக் கூடியவையாகும்.

இத்திருப்பதி ஆந்திர மாநிலத்தில் சித்தூர் மாவட்டத்தில் ரேணிகுண்டா இரயில் நிலையத்திற்குச் சில கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் செல்வதற்கு இரயில் வண்டி வசதியும், பேருந்து வசதியும் ஆகாய விமான வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இறையருளும் இயற்கை அழகும் ஒருங்கே பெற்ற இத்திருப் பதி பூவுலக வைகுந்தம் போல் விளங்குகின்றது. அனைவரும் சென்று சேவித்துப் 'போய பிழையும், புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில் தூசாக்க' திருவேங்கடவன் அருளுடன் பேறு பல பெற்றுப் பேரின்ப வாழ்வு எய்துவோமாக!

மகாவிஷ்ணு எடுத்த அவதாரங்கள் பத்து என்பதும் ஒவ்வோர் அவதாரத்திலும் அவர் கொண்ட கோலங்கள் பல என்பதும் அத்தகைய கோலங்களுள் பார்த்தனது சாரதியாய் இருந்து தேரோட்டிய கிருஷ்ணாவதாரம் தான் சிறந்தது என்பதும் அனைவரும் அறிந்ததே.

கிருஷ்ணவதாரத்திற்கெனப் பல கோயில்கள் இருந்தாலும் பார்த்தசாரதி கோலத்திற்கென ஒரு கோயில் இருப்பது இந்தத் **திருஅல்லிக்கேணியிலேதான்**, என்று சொல்லலாம். இன்று சென்னையில் ஒரு பகுதியாக விளங்குகிறது, **திருவல்லிக்கேணி.** இந்தத் திருவல்லிக்கேணி அன்று திருஅல்லிக்கேணி என வழங்கியது.

திருவல்லிக்கேணி சிறப்பு

இந்தத் திருஅல்லிக்கேணியில் அமைந்துள்ள ஒரு குறிப்பிடத் தக்க அம்சம் என்னவெனில் அரங்கநாதனைக் காண ஸ்ரீரங்கத் திற்கும், வெங்கடேசனைக் காணத் திருவேங்கட மலைக்கும் வரத ராஜனைக் காணக் காஞ்சிக்கும் நரசிம்மனைக் காண அஹோ பிலத்திற்கும், இராமனைக் காண அயோத்திக்கும் நாம் செல்ல வேண்டுமென்பதில்லை. இந்த பஞ்சமூர்த்திகளான ஐவரையும் இந்தத் திருவல்லிக்கேணி கோயில் ஒன்றிலேயே கண்டுவிடலாம்; வழிபட்டு விடலாம். இத்தகைய தன்மையை ஏற்படுத்தியிருப நாம் அனைவரும் மகிழ்ச்சி கொள்ளக் கூடிய விஷயமாகும்.

இக்கோயிலுக்கு முன்னால் இருக்கும் குளம் ஆதியில் அல்லி மலருடன் சிறிய கேணியாக இருந்து பின்பு விரிந்து பரந்து பெரிய குளமாக மாறி இருக்க வேண்டும். இதனையே **கைரவணி புஷ்கரணி**, *என நீட்டி முழக்கிச் சொல்கிறது, தல புராணம். இந்தப் புஷ்கரணி தீர்த்தம் கங்கையின் நீரை விடப் புனிதமானது எனவும் கூறுகிறது. இந்தப் புஷ்கரணியில்தான் பார்த்த சாரதியின் தெப்போற்சவம் ஏழு நாட்கள் நடைபெறுகிறது.*

இந்தப் பார்த்தசாரதிக் கோயிலில் ஆண்டாள், அனுமன், ஆழ்வார்களுக்கெல்லாம் தனித்தனி சந்நிதிகள் உண்டு.

இந்தக் கோயிலின் மூலஸ்தானத்தில் கம்பீரமாக நெடி துயர்ந்த தோற்றத்தில் காட்சி அளிப்பவனே **வேங்கடகிருஷ்ணன்** *ஆவான். இங்கு கர்ப்பக் கிருஹத்தில் நிற்கும் மூலமூர்த்தியை வேங்கடகிருஷ்ணன் என்றும், உற்சவமூர்த்தியைப் பார்த்தசாரதி என்றும் இங்குள்ளோர் அழைக்கிறார்கள்.*

புராணம்

பார்த்தசாரதியாக இங்குமட்டும் ஏன் தோற்றமளிக்கிறான், என்பதற்கு ஒரு வரலாறு உண்டு. திருவேங்கடமலையில் நிற்கும் **மாதவனைத் தேடிச் சென்ற சுமதி** *என்ற தொண்டைமான் சக்கரவர்த்தி மாதவனைப் பார்த்து 'உன்னை எத்தனையோ கோலங்கள் கண்டு விட்டேன். இருப்பினும் நீ பார்த்தனுக்குச்*

சாரதியாய் இருந்த கோலத்தை மட்டும் இன்னும் நான் காணவில்லை. அக்கோலத்தை நான் காண விரும்புகிறேன்!' என மனமுருக வேண்டியதால் திருவேங்கடமுடையானே இந்தத் திருஅல்லிக்கேணிக் கோயிலிலே பார்த்தசாரதியின் கோலத்தில் அவனுக்குக் காட்சியளித்தான் என்பதே அந்த வரலாறாகும்.

இங்கு காட்சி அளிக்க வந்த திருவேங்கடவன் தான் மட்டும் தனியாக தரவில்லை. அண்ணன் பலராமன், தம்பி சாத்தனி, மனைவி ருக்மணி, மன்னன் பிரத்திமாந்தன், பேரன் அநிருத்தன் முதலியவர்களோடு இங்கு வந்திருக்கிறான். பார்த்தனுக்குத் தேரோட்டியாய் எழுந்த அவதாரம். ஆனால் இங்கு இவனுக்குச் சக்கராயுதம் இல்லை, இடது கையில்! வலது கையில் சங்கு உண்டு. இடது கை வரதமுத்திரையோடு விளங்குகின்றான். மிக்க அழகோடு ருக்மிணி பக்கத்திலேயே நிற்கிறாள்.

சிசுபாலனை மணக்க இருந்த அவளை அவள் விருப்பப் படியே சகோதரர் பலராமன், சாத்தனி முதலியவர்கள் துணை கொண்டு தேரில் தூக்கிக் கொண்டு வந்து மணம் புரிந்து கொண்டவனல்லவா, கண்ணன். எனவே ருக்மணி கல்யாண உற்சவம் மிகச் சிறப்பாக இங்கு நடக்கிறது.

பேயாழ்வார்

இங்கு இவ்வாறு காட்சியளிக்கும் அமுதனைப் பேயாழ்வாரும், திருமழிசை ஆழ்வாரும், திருமங்கை மன்னனும் பாடி மகிழ்ந்தி ருக்கிறார்கள். முன்னவர் இருவரும் ஆளுக்கு ஒரு பாட்டே பாட, திருமங்கை ஆழ்வார் மட்டும் பத்துப் பாட்டுக்கள் பாடி இருக் கிறார். இவர் 'பற்றலர் வியக்கோல் கையில் கொண்டு பார்த்தன் தன் தேர் முன் நின்றானே!' என்று மட்டும் பாடவில்லை. சிற்றனை பணியால் முடிதுறந்து இராவணனை வதம் முடித்த இராவ ணாந்தகனையும் பாடுகிறார். அதோடு,

"பிள்ளையைச் சீறி வெகுண்டு தூண் புடைப்ப
பிறை எயிற்று அனல் விழிப் பேழ்வாய்
தெள்ளிய சிங்கம் ஆகிய தேவை
திருவல்லிக்கேணி கண்டேனே..."

என்று அழகிய சிங்கரையும் பாடுகிறார். (இத்தெள்ளிய சிங்கமே துளசிங்கராக இன்று மக்கள் நாவில் வழங்குகிறார்!) ஆனையின் துயரம் தீரப்புள் ஊர்ந்து சூழிதொட்ட கஜேந்திர வரதனே தென்னன் தொண்டையர் கோன் செய்த நன்மயிலைத் திருவல்லிக் கேணியில் நிற்கிறான், என்றும் அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார்.

எனவே, ஆழ்வார் கண்ட அல்லிக்கேணி அமுதனை நாமும் சென்று வணங்குவது நமக்கு நலம் பயப்பதுதானே! செல்வோமே...

பிருந்தாரண்ய க்ஷேத்ரம்

வேங்கடகிருஷ்ணன் (பார்த்தசாரதி) ருக்மணிப் பிராட்டி, அநிருத்தர், ப்ரத்யும்நர், பலராமர், ஸாத்யகி, கிழக்கே திருமுக மண்டலம் நின்ற திருக்கோலம் ஆநந்த விமானம் வ்யாஸ மஹரிஷியினால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு ஆத்ரேய மஹரிஷியினால் ஆராதிக்கப்பட்டவர். ஸுமதியென்னும் ராஜாவுக்கும் தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் ப்ரத்யக்ஷம்.

மந்நாதன் (ரங்கநாதன்) என்னையாளுடைய வப்பன் புஜங்க சயநம், வேதவல்லித் தாயார் கிழக்கே திருமுக மண்டலம் பிருகு மகரிஷியினால் கன்னிகாதானம் பண்ணப் பெற்றவர்.

வராஹநாயானார் அழகிய சிங்கர் தெள்ளிய சிங்கர் (நரஸிம்ஹர்) மேற்கே திருமுக மண்டலம் வீற்றிருந்து திருக்கோலம், அத்ரி மகரிஷிக்கும், ஜாவி மகரிஷிக்கும் ப்ரதக்ஷமாய் மோக்ஷம் தந்தவர்.

சக்கரவர்த்தியின் திருமகன் (ஸ்ரீராமர்), பரதாழ்வான், சத்ருக்கனாழ்வான், இளைய பெருமாள், மைதிலி தெற்கே திருமுக மண்டலம் நின்ற திருக்கோலம், சசபதர் குமாரரான மதுமன் என்னும் மகரிஷிக்கு ப்ரத்யக்ஷம், தேவப் பெருமாள் கிழக்கே திருமுக மண்டலம் கருடாருடர் சப்த மகரிஷிக்கு ப்ரத்யக்ஷம், சேஷ விமானம், இந்திர தீர்த்தம், அக்கினி தீர்த்தம், விஷ்ணு தீர்த்தம் இவ்வைந்து தீர்த்தங்களில் சூழப்பட்ட கைரவணி என்னும் ஸ்ரஸ்ஸு, ப்ருகு, அத்தி, மார்க்கண்டேயர், ஸுமதி, ஸப்தரோமா, ஜாவி என்னும் ஏழு மகரிஷிகள் தபசு செய்த்விடம்.

இத்தலத்திற்குச் சமீபத்தில் சுமாா 3 கி.மீ. தூரத்தில் திருமயிலை என்னும் ஸ்தலமிருக்கிறது. அங்குள்ள கேசவப் பெருமாள் சந்நிதிக்கு அருகில் உள்ள திருக்கிணற்றில் செவ் வல்லி மலரில் முதலாழ்வார்களில் மூன்றாமவரான பேயாழ்வார் அவதரித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. மேற்படி கேசவப் பெரு மாள் சந்நிதி மங்களா சாசனம் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. அருகிலுள்ள திருவல்லிக்கேணியை 'மாடமா மயிலைத் திரு வல்லிக்கேணி கண்டேனே!' எனத் திருமங்கையாழ்வாரும், 'திரு வல்லிக்கேணியான்' எனப் பேயாழ்வாரும் 'மாமாயிலை மாவல்லிக்கேணியான்' எனத் திருமழிசையாழ்வாரும் மங்களா சாசனம் செய்திருக்கின்றனர்.

இத்தலத்திற்குள்ளேயே ஐந்து சந்நிதிகள் இருக்கின்றன.

மார்க்கமும் வசதிகளும்

தென் இந்திய இரயில்வே பிராட்கேஜின் தலைமை நிலையமாகிய சென்னை சென்டரல் ஸ்டேஷனிலிருந்து தெற்குத் திசையில் சுமார் 3 கி.மீ தூரத்திலும் தென் இந்திய இரயில்வே மீட்டர் கேஜின் தலைமை ஸ்டேஷனாகிய சென்னை எழும்பூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து தென் கிழக்குத் திசையில் சுமார் 3 கி.மீ தூரத்திலும் இத்தலம் உள்ளது. இரு ஸ்டேஷன்களிலிருந்தும் பேருந்து வசதிகள் உண்டு. இத்தலமிருக்கும் சென்னை மாநகரம் பெரிய பட்டணமாகையால் இங்கு சகல வசதிகளுமுண்டு.

திருவிண்ணகர்

திருமால் உவந்து எழுந்தருளித் திகழும் திவ்வியத் திருப்பதிகள் 108 இல் 48 ஆவது பதியாகவும், சோழநாட்டுத் திருப்பதிகளில் 16 ஆவது பதியாகவும், தஞ்சை மாவட்டத்திற்குத் திருவேங்கடம் போன்ற பதியாகவும் விளங்கும் ஒப்பிலியப்பப் பெருமாள் கோயில் கொண்டுள்ள விண்ணகர்பதியாகும். இப்பதிக்கே உரிய சிறப்புப் பெயராக அமைந்தது, திருவிண்ணகர் பதி என்பதாகும்.

இருப்பிடம்

இவ்விண்ணகர் குடந்தையிலிருந்து கிழக்கே நான்கு மைல் தொலைவில் உள்ளது. திருநாகேச்சுரம் இரயில் நிலையத்துக்கு அண்மையில் உள்ளது.

நம்மாழ்வார்

இத்திவ்வியத் திருப்பதியை ஆழ்வார்கள் பூலோக வைகுந்த மாகப் பாடியுள்ளனர். இப்பதியைப் புராணங்கள் துளசிவனம் என்ற பெயரால் கூறுகின்றன.

இத்திருவிண்ணகர் சிறப்பினை நம்மாழ்வார்,

> 'செல்வமல்கு குடித்திரு விண்ணகர்'
> 'தென்திரைப் புனல்ஆழ் விண்ணகர்'
> 'சிகரமாடங்கள் ஆழ்திரு விண்ணகர்'
> 'திண்மதின் ஆழ்திரு விண்ணகர்'
> 'தேவர் மேவத் தொழுந்திரு விண்ணகர்'

என்றெல்லாம் பாராட்டுகின்றார்.

பெருமாள்கள்

இப்பதியின் சந்நிதி ஒப்பிலியப்பர், பொன்னப்பர், மணியப்பர், முத்தப்பர் என்ற நான்கு பெருமாள்களின் உற்சவத் திருமேனிகள் உள்ளன.

ஒப்பிலியப்பர் திருக்கோயிலுள் நுழைந்தவுடன் வடக்குப் பகுதி யில் ஆகோராத்ரபுட்கரணி என்ற குளம் உள்ளது.

இப்பதியின் கருவறையில் ஒப்பிலியப்பன் கிழக்கு நோக்கி நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சி தருகின்றார். உண்மையில் அவர் தன் ஒப்பார் இல் அப்பன்தான்! நல்ல உயரம், கம்பீரமான தோற் றம், இடையில் பொன்னாடை, இரண்டு திருக்கரங்களில் சங்கு சக்கரம், ஒரு திருக்கரம் அரையில் பொருந்த மற்றொரு திருக் கரம் கன்னிகாதானத்தை ஏற்கும் முறையில் விளங்குகிறது.

இந்த மூலவர் கிழக்கு நோக்கி நிற்கப் பூதேவியார் வடக்கு நோக்கி நிற்க, மார்க்கண்டேயன் கன்னிகாதானம் செய்து கொடுக்கும் காட்சி அற்புதக் காட்சியாகும்.

விழாக்கள்

இத்திவ்வியத் திருப்பதியில் நிகழும் விழாக்களில் பிர மோற்சவம் மிகவும் முக்கியமானதாகும். பங்குனியில் பிரம்மோற் சவம் நடைபெறுகின்றது. இப்பெரிய திருவிழாவை விட விசேடமா னது ஐப்பசி திருவோணத்தில் தொடங்கிப் பத்து நாட்கள் நடைபெறும் திருக்கல்யாண மகோத்சவமாகும்.

இத்திருவிண்ணகர்பதி, திருமங்கையாழ்வார், நம்மாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகியோர் மங்களா சாசனம் செய்த 47 திருப் பாசுரங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

திருக்கண்ணபுரம்

சோழநாட்டுத் திருமால் திருப்பதிகளுள் திருக்கண்ணபுரமும் ஒன்றாகும். இந்தக் கண்ணபுரம் என்னும் பெயரிலிருந்தே இப்பகுதி கண்ணன்பதி என்பது விளங்கும். பஞ்ச கிருஷ்ணன் கோவில்களில் முதலாவது கோவில் இத்திருக்கிருஷ்ண புரமாகும்.

இருப்பிடம்

திருக்கண்ணபுரம், மாயவரம் – காரைக்குடி இருப்புப் பாதையில் உள்ள நன்னிலம் நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே ஐந்து மைல் தொலைவில் உள்ளது. அதாவது செங்காட்டங்குடி, திருப்புகலூர் என்னும் இரண்டு சிவத்தலங்களுக்கு இடையில் அமைந்துள்ள தலமாகும்.

இத்திவ்விய தேசத்தைக் கிருஷ்ணாரண்ய க்ஷேத்திரம் என்றும் அட்டாட்சர மகாமந்திர க்ஷேத்திரம் என்றும் போற்றுவர். இதனை மனதிற் கொண்டே குலசேகர ஆழ்வார்,

'அரங்கநகர் துயின்றவனே ...
காவிரி நல்நதி பாயும் கண்ணபுரத்து என் கருமணியே'

என்று பாடுவதிலிருந்து அறியலாம்.

முக்தி தரும் பதிகள் எட்டு என்பர். அவை திருவரங்கம், திருவேங்கடம், ஸ்ரீ முஷ்ணம், வானமாமலை, சாளக்கிராமம், புஷ்கரம், பத்ரிகாசிரம், நைமிசாரண்யம் என்பவைகளாகும். அட்டாட்சர மந்திரத்தில் ஒவ்வோர் அட்சர உருவினராகப் பரந்தாமன் இந்த எட்டுப் பதிகளிலும் எழுந்தருளி இருக்கின்றார். ஆனால், எல்லாப் புண்ணியங்களும் ஒருங்கமைந்த அட்டாட்சர உருவினராய் எட்டு எழுத்துக்களின் முழு உருவினராய் எழுந்தருளி இருக்கும் திவ்வியப்பதி திருக்கண்ணபுரமே ஆகும். எனவேதான், முக்தி தரும் பதிகளுள் இது முதன்மையாக விளங்குகிறது. சுருங்கச் சொன்னால், இப்பதியே பூலோக வைகுந்தம் எனலாம். ஏனெனில் இப்பதியில் வைகுந்த வாசல் இல்லை. எம்பெருமான் கண்ணன் மிகமிக மகிழ்ந்து நித்திய வாசம் செய்யத் தேர்ந்தெடுத்த பதியானதால் இப்பதிக்குத் திருக்கண்ணபுரம் எனப் பெயர் அமைந்தது. இங்கு கோயில் கொண்டுள்ள கண்ணனின் திருநாமம் **சௌரிராஜன்** ஆகும்.

ஏழு புண்ணியம்

இத்திவ்வியப் பதியில் க்ஷேத்திரம், வனம், நதி, கடல், நகரம், புட்கரணி, விமானம் என்ற ஏழு வகை புண்ணியங்களும் ஒருங்கே அமைந்துள்ளன. கிருஷ்ணாரண்ய க்ஷேத்திரம், தண்டகவனம், காவிரி நதி, கடல், கண்ணபுர நகர், நித்ய புட்கரணி, உத்பலா வதக விமானம் என்பவை இப்பதியில் உள்ள ஏழு வகை புண்ணியங்களாகும்.

சௌரிராஜப் பெருமாள் கோவில்

சௌரிராஜப் பெருமாளைப் பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், குலசேகராழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், நம்மாழ்வார் ஆகிய ஆழ்வார்கள் ஐவரும் மங்களா சாசனம் செய்தருளிய திருப்பாசுரங்கள் 128 ஆகும். திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரப் பெருக்க வகையில் இப்பதி மூன்றாவதாகத் திகழ்கிறது.

சௌரிராஜப் பெருமாளின் திருக்கோயில் ஏழு நிலைகளைக் கொண்ட இராஜகோபுரத்துடனும், பிரகாரங்களுடனும், உயரமான மதில்களுடனும் அமைந்த பெரிய கோயிலாகும். இத்திருக்கோயில் முன்பு நித்திய புட்கரணி என்ற திருக்குளம் உள்ளது. இராஜகோபுர வாயிலைக் கடந்து உள்ளே சென்றால் இடைநிலைக் கோபுர வாயிலை அடையலாம்.

இடைநிலைக் கோபுரத்தைக் கடந்து சென்றால் சோபன மண்டபம், மகா மண்டபம், அர்த்த மண்டபம் ஆகியவற்றைக் கடந்து கருவறையை அடையலாம். கருவறையில் ஸ்ரீதேவி, பூதேவி சகிதமாய்ப் பெருமாள் கிழக்கு நோக்கிப் பக்தர்களுக்குக் காட்சி தருகின்றார். இவரது இரு மருங்கிலும் தண்டக முனிவரும், கருடாழ்வாரும் கூப்பிய கைகளுடன் நிற்கின்றார். மூலவருக்கு முன்னால் உற்சவர் அழகே உருவாகத் திகழ்கிறார். உற்சவருக்குத்தான் சௌரிராஜர் என்ற திருநாமம். இந்தச் சௌரிராஜப் பெருமாள் திருமகள், நிலமகள், ஆண்டாள், பத்மினி என்னும் நான்கு தேவியரோடு சேவை சாதிக்கின்றார்.

இத்திருக்கோயிலில் இராமபிரான் சந்நிதி, விபீடண ஆழ்வார் சந்நிதி, தாமோதரக் கண்ணன் சந்நிதி, கண்ணபுர நாயகி சந்நிதி, ஆழ்வாரர்ச்சாரியர்களின் சந்நிதிகள், நவக்கிரகச் சந்நிதி ஆகியவையும் அமைந்துள்ளன. தாயார் கண்ணபுரி நாயகி சந்நிதி மிகவும் வரப்பிரசாதமாகும்.

புராணம்

ஒரு சமயம் வேட்டைக்காக வந்த வலையர் குலத்து மன்னன் இந்தக் கிருஷ்ணாரண்யத்தில் புகுந்து தினைக் கதிர்களைக்

கொள்ள அதனைக் காத்த இளைஞன் அதனைத் தடுக்க இரு வருக்கும் போர் ஏற்பட, முடிவில் அவ்விளைஞன் தான்தான் கண்ணன் என்பதைக் காட்ட, மன்னன் கண்ணனுக்கு கோயில் கட்டிக் கோயிலைச் சுற்றி நகரமும் அமைக்கின்றான்.

மங்களாசாசனம்

இத்திருப்பதி எம்பெருமாளைக்

'காவிரி நல் நதி பாயும் கணபுரத்தென் கருமணியே'
'கங்கையிலும் தீர்த்தமலி கணபுரத்து என் கருமணியே'
'கற்றவர்கள்தாம் வாழும் கணபுரத்து என் கருமணியே'
'கலை வலவர் தாம் வாழும் கணபுரத்தென் கருமணியே'
என்று குலசேகராழ்வார் மங்களா சாசனம் செய்துள்ளார்.

அம்மன்னனின் மகளாகப் பிராட்டி பிறந்து **பத்மினி** என்ற பெயருடன் வளர்கிறாள். அவள் கண்ணனை மிகவும் விரும்பு கிறாள். அவளது விருப்பப்படி கண்ணனும் அவளை மணந்து கொள்கிறான். அந்தப் பத்மினியே **வலைய நாச்சியாரானார்.** பத்மினி தேவியார் கோயிலில் பெருமாளுடன் எழுந்தருளுகிறாள்.

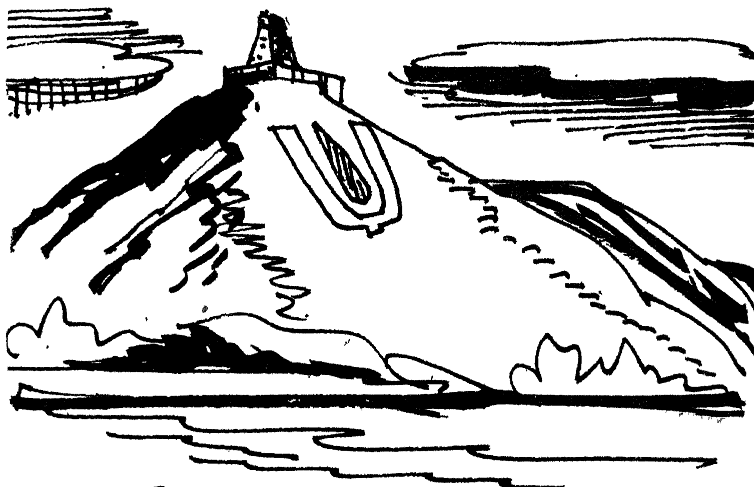
இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பதியாகும் திருக்கண்ணபுரம்.

பகுதியாக இருந்தது. இங்கு தொல் பொருளியற் சிறப்பு மிக்க இடங்கள் உள்ளன. புத்த கயா போன்ற பட்டணங்கள் புண்ணியத் தலங்கள். இவ்விடங்களில் புத்தர் சிலைகள் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன.

சமயம்

கயா மாவட்டத்தில் பால்கூ ஆற்றங்கரையில் உள்ள பட்டணம். இதில் பழைய பட்டணம், புதிய பட்டணம் ஆகிய இடங்களில் விஷ்ணு பாதர் முதலிய தெய்வங்களுக்குக் கோயில்கள் உள்ளன. விஷ்ணு பாதர் கோயில் 18 – ஆம் நூற்றாண்டில் அகல்யா பாயால் கட்டப் பெற்றது, என்று சொல்லப் படுகிறது. புதிய பட்டணத்தில் மாவட்ட அலுவலகங்கள் உள்ளன.

கயா இந்துக்களுக்கு ஒரு புண்ணியத் தலம். நகரின் மக்கள் தொகை 1,33,700.

திருவெள்ளறை

சோழநாட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் திருவெள்ளறை என்னும் திருப்பதியும் சிறப்புமிகு திருப்பதியாக விளங்குகிறது, என்று சொல்லலாம். கார்மேக வண்ணர் குன்றின் மீது கோயில் கொண்டு எழுந்தருளிய திருப்பதிகளுள் திருவெள்ளறையும் ஒன்றாகும்.

இருப்பிடம்

திருவெள்ளறைப் பதி திருச்சியிலிருந்து துறையூர் செல்லும் சாலையில் பன்னிரண்டு மைல்கள் தொலைவில் உள்ளது. திருவரங்கத்திலிருந்து பத்து மைல்கள் தொலைவில் உள்ளது.

இவ்வெள்ளறைப் பதியில் வெண்மையான பாறைகளை யுடைய ஒரு சிறிய குன்றின் மீது பெருமாள் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ளார். இத்திருப்பதியில் பெருமாள் **பங்கயக் கண்ணன்** என்ற திருநாமத்துடனும், தாயார் **பங்கயச் செல்வி** என்ற திருநாமத்துடனும் திகழ்கின்றனர். இங்கு **பெரிய திருவடி, நிலமகள், மார்க்கண்டேய முனிவர், சிபிச் சக்கரவர்த்தி** முதலானோருக்கும் பெருமாள் காட்சியளித்ததாக ஐதீகம்.

அமைப்பும் பிரகாரங்களும்

இத்திருப்பதிக் கோயிலில் ஐந்தாம் பிரகாரத்தில் மாமியார்–மாட்டுப் பெண்குளம் என்ற ஒரு குளம் உள்ளது. இக்குளத்தின் ஒரு புறத்தில் நீராடுபவர்கள் மற்றொரு புறத்தில் இருப்பவர்கள் காண முடியாதவாறு குளம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருவெள்ளறைத் திருக்கோவில் ஐந்து பிரகாரங்களுடன் அமைந்த பெரிய கோயிலாகும். ஐந்தாம் பிரகாரத்தில் மூன்று புறங்களும் வீடுகள் அமைந்துள்ளன. கோயில் குன்றின் மேல் அமைந்துள்ளது. பதினெட்டு படிகளைக் கடந்து கோயிலின் வாயிலை அடைதல் வேண்டும்.

நான்காம் பிரகாரத்தில் நான்கு வாயில்கள் உள்ளன. மொட்டைக் கோபுரமுடைய வடக்கு வாயில் மட்டும் திறந்திருக்க, மற்ற மூன்று வாயில்களும் எப்போதும் மூடப் பட்டிருக்கும். இப்பிரகார மதில் மிகவும் உயரமானது. இம்மதிலை 'மஞ்சுதவழ் மணிமாடமதில் திருவெள்ளறை' என்று பெரியாழ்வார் போற்று கின்றார். இப்பிரகாரத்தில் தென்புறத்தில் பெரிய பாறையில் குகை ஒன்று உள்ளது. அக்குகையில் முனிவாகள் தவம் இயற் றியதாக ஐதீகம். இப்பிரகாரத்தில்தான் பூங்கிணறு உள்ளது.

மூன்றாம் பிரகாரம் ஆழ்வார் பிரகாரம் என்று கூறப்படு கின்றது. இப்பிரகாரத்தில் **சண்பகவல்லித் தாயார்** திருக்கோயி லும், ஆழ்வார்கள் சந்நிதியும் உள்ளன. இத் தாயார் கோயிலுக்கு மேற்புறத்தில் **சக்கரத்தாழ்வார்** கோயில் கொண்டுள்ளார்.

இரண்டாம் பிரகாரத்தில் உள்ள பலிபீடம் மிகவும் சக்தி கொண்ட பலிபீடமாகும். இதற்குத் திருமஞ்சனமும், நெய் விளக்கும் சாத்துகிறார்கள். இப்பிரகாரத்தில் உள்ள வாயிலுக்கு 'நாழி கேட்டான் வாயில்' என்று பெயர். இந்த வாயிலுக்கு வரும்போது பெருமாள் 'நாழிகை என்ன?' என்று கேட்டுள்ளார்.

சந்நிதிக்கு இருபத்து நான்கு படிகளில் ஏறிச் செல்லுதல் வேண்டும். அவ்வாறு சென்றால் முன் மண்டபத்தைக் கடந்து மகாமண்டபம், அமுது பாறை ஆகியவற்றைக் காணலாம்.

கருவறை

கருவறையில் பங்கயக் கண்ணர் நின்ற திருக்கோலத்தில் கிழக்கு நோக்கிய திருமுக மண்டலமும் பிரயோக சக்கரமும் கொண்டு திருச்சேவை சாதிக்கின்றார். சூரிய சந்திரர்கள் சாமரம் போடுகின்றார்கள். பெருமானின் இடது புறத்தில் நிலமகள் வீற்றிருக்கின்றார். வலது புறத்தில் கருடனும் மார்க்கண்டேயரும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். இக்கருவறை விமானம் விமலாகிருதி விமானமாகும்.

இப்பங்கயக் கண்ணரைப் பெரியாழ்வார் பதினொரு திருப்பாசுரங்களாலும் திருமங்கையாழ்வார் பதின்மூன்று திருப்பாசுரங்களாலும் மங்களா சாசனம் செய்துள்ளனர்.

ஸ்ரீவைகுண்டம்

பாண்டிய நாட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஸ்ரீவைகுண்டம் என்னும் திவ்வியத் திருப்பதியும் செல்வோம். நம்மாழ்வார் போற்றிப் பாடிய நவதிருப்பதிகளில் இப்பதி ஆறாவது பதியாகும். இப்பதி தண்பொறையாற்றின் வடவரையில் அமைந்துள்ளது.

இருப்பிடம்

திருநெல்வேலி – திருச்செந்தூர் புகை வண்டிப் பாதையில் ஸ்ரீவைகுண்டப்பதி உள்ளது. இரயில் நிலையத்திலிருந்து வடக்கே அரை மைல் தொலைவில் இப்பதி அமைந்துள்ளது.

பெருமாளும் தாயாரும்

இத்திருப்பதியில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளிச் சேவை சாதிக்கும் பெருமாள் **வைகுந்தநாதன்.** *இப்பெருமாளுக்குக்* **கள்ளப்பிரான்** *என்ற திருநாமம் உண்டு. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள தாயார்* **வைகுந்தவல்லி.**

சோலைமலைப் பதியில் பெருமாள் கள்ளழகராகத் திகழ்கின்றார். இப்பதியில் கள்ளப்பிரானாகத் திகழ்கின்றார்.

கோவில் அமைப்பு

வைகுந்தநாதப் பெருமாளின் திருக்கோயில் வானளாவிய பெரிய ராஜகோபுரத்துடனும், பிரகாரத்துடனும் அமைந்த பெரிய கோயிலாகும். இக்கோயிலின் கோபுர வாயிலின் முன்னே இராமாயணக் குறட்டையுடைய மண்டபம் உள்ளது. கோபுர வாயில் வழியே உள்ளே சென்றால் கொடிமர மண்டபம், இடைநிலை கோபுர வாயில், கருட மண்டபம், மணி மண்டபம் ஆகியவை கடந்து கருவறைக்குள் செல்லலாம்.

கருவறைக்கு முன்னே உள்ள அர்த்த மண்டபத்தில் ஒரு தங்க மஞ்சத்தில் ஸ்ரீதேவியும், பூதேவியும் இருபுறமும் நிற்க, கள்ளப்பிரான் திருக்கரத்தில் கதையுடன் அழகிய திருமேனி கொண்டு நிற்கிறார். அவரது மேனியில் தங்கக் கவசம் சாத்தப்பட்டுள்ளது. அவரது திருமேனியைச் சமைத்த சிற்பி திருமேனி அழகினால் தன்னை மறந்து அவரது திருக்கன்னத்தைக் கிள்ளிக் கொஞ்சி இருக்கிறான். அவன் கிள்ளிய இடம் அவரது கன்னத்தில் பதிந்தது.

கருவறையில் வைகுந்தநாதர் கிழக்கு நோக்கிய திருமுக மண்டலத்துடன் நின்ற கோலத்தில் சேவை சாதிக்கின்றார். திருவரங்கப் பெருமானைப் போன்றே இவரும் தேவியர் இன்றித் தனித்து விளங்குகிறார்.

சோமுகாசுரன் என்பவன் பிரமனிடத்திலிருந்த நான்மறை களையும் கவர்ந்து சென்று விடவே, அதனால் வருந்திய பிரம தேவன் தவம் புரிய, அவன் தவத்துக்கு இரங்கிப் பரந்தாமன் கருடன் மீது சென்று, சோமுகாசுரனை வென்று, மறைகளை மீட்டுப் பிரமனிடம் அளித்தார். பிரமனுக்காக அவசரமாக எழுந் தருளிய காரணத்தால் வைகுந்தன் தனித்து விளங்குகிறாரோ, என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

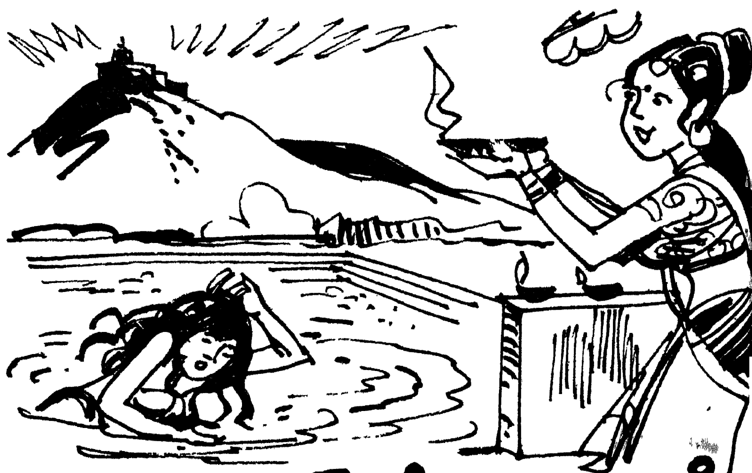
இந்த வைகுந்தநாதருக்குப் பால்பாண்டியன் என்ற திருநாம மும் உண்டு. வைகுந்தநாதர் சில காலம் மண்ணுக்குள் மறைந் துறைந்துள்ளார். மறைந்திருந்த இடத்தில் பசுக்கள் பால் சொரி யவே கோவலர் வாயிலாக அதனை அறிந்த மன்னன் வைகுந்த நாதரை வெளிக் கொணர்ந்தான். அதன் காரணமாக இன்னும் அப்பெருமாளுக்குப் பால் திருமஞ்சனம் நடைபெறுகின்றது. அதனால் பால்பாண்டியன் என்ற திருநாமமும் தோன்றி வழங்கலாயிற்று.

சிறப்பு

இந்த வைகுந்தநாதர் திருமேனி மீது சித்தரை ஆறாம் நாளும் ஐப்பசி ஆறாம் நாளும் கதிரவன் கோபுர வாயில் வழியாகத் தன் பொன்னொளிக் கதிர்களால் பூசனை செய்கின்றான்.

வைகுந்தவல்லித் தாயார், சோமநாத நாயகி ஆகியோர் தனித்தனியே கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ளனர்.

கலை வளமிக்க சிற்பங்களைக் கொண்டது இப்பதிக் கோயில், சிற்பக் கலையைக் கண்டு மகிழ்வோர்க்கு இக்கோயில் நல்ல விருந்தாகும்.

சோழசிங்கபுரம்

மகாவிஷ்ணு எடுத்த பத்து அவதாரங்களுள் நரசிம்ம அவதாரமும் ஒன்றாகும். இந்த அவதாரம் மற்ற அவதாரங்களை விடப் பார்ப்பவர் உள்ளத்தில் மிகுந்த அச்சத்தை விளைவிக்கக் கூடிய அவதாரமாகும்.

மனித உடலும் சிங்க முகமுமாகத் தோற்றம் அளிக்கும் இந்த அவதாரம் பார்ப்பதற்கே அச்சம் அளிக்கக் கூடிய அவதாரம் என்பது என்னவோ உண்மைதான்.

இல்லையெனில் பக்தன் பிரகலாதனுக்காக இரணியனைச் சம்ஹாரிக்கத் தூணைப் பிளந்துகொண்டு உதித்த மூர்த்தி, காண்போர் அஞ்சி நிலைகுலைவதில் அதிசயம் இருக்கமுடியுமா?

'பேரண்டம் முழுவதும் வியாபித்து இருக்கும் பரம்பொருள் தொட்ட தொட்ட இடமெல்லாம் தோன்றுவான்' எனப் பிரகலாதன் கூறக் கேட்ட இரணியன், 'இந்தத் தூணில் இருக்கிறானா?' என்று கேட்க, 'இந்தத் தூணில் மாத்திரம் என்ன? நீ சொல்கிறாயே, கடவுளாவது தெய்வமாவது என்று, அந்தச் சொல்லில் கூட அவன் இருக்கிறான்,' என்று பிரகலாதன் கூற, இரணியன் அந்தத் தூணை உதைக்க, தூணிலிருந்து பிறக்கும் நரசிம்மனைப் பற்றிக் கம்பன்,

'நசையிறந்து இலங்கப் பொங்கி
நன்று நன்று என்ன நக்கு
விசைபிறந்து உருமு வீழ்ந்தது
என்ன ஓர் தூணின் வென்றி,
இசைதிறந்த அமர்ந்த கையால்
எற்றினன்; எற்ற லோடும்
திசைதிறந்து அண்டம் கீறிச்
சிரித்தது செங்கட் சீயம்'

எனப் பாடுகின்றான். செங்கட்சீயம் சிரித்த காட்சியே இத்தனை என்றால், சீறி எழுகின்ற சிங்கப் பிரானது திருவுருவம் எவ்வளவு பயங்கரமாக இருக்கும், என்று நாம் சொல்லவும் வேண்டுமா?

எனவே, இத்தகைய பயங்கர மூர்த்தி பயங்கர மூர்த்தியாகவே இருக்க வேண்டுமா? சாந்த மூர்த்தியாக இருக்கக்கூடாதா? என எண்ணி இருக்கிறார்கள், கலைஞர்கள். எனவே, நரசிம்மனது மடியிலே லக்ஷ்மியை இருத்தி லக்ஷ்மி நரசிம்மனாகக் கண்டிருக்கிறார்கள். யோக நிலையில் இருந்து மக்களுக்கு எப்போதும் அருள் புரியவனாகக் கற்பனை பண்ணி, மோக நரசிம்மனாகச் சிருஷ்டி பண்ணி இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு சாந்த நிலையிலே, யோக நரசிம்மனாகக் கோயில் கொண்டிருக்கும் இடந்தான் சோழ சிங்கபுரம் என்னும் சோளிங்கபுரம் ஆகும். ஆங்கிலத்தில் சோளிங்கர் என்ற பெயரோடு வடஆற்காடு

மாவட்டத்தில் திருத்தணிக்கு மேற்கே இருபது மைல் தூரத்தில் இருக்கும் ஒரு பெரிய ஊராக இன்று திகழ்கிறது.

இருப்பிடமும் சிறப்பும்

இத்தகைய ஊரான இச்சோழசிங்கபுரம் அன்று **கடிகாசலம்** என்ற பெயரோடு விளங்கி வந்திருக்கிறது. கடிகை என்றால் வடமொழியில் ஒரு நாழிகை என்று பொருள். ஒரு நாழிகை நேரம் இந்த நிலத்தில் தங்கி இருந்து இங்குள்ள நரசிம்மனைக் கண்டு வணங்கினால் முக்தி பெறலாம், என்பதன் காரணமாகவே இத்திருப்பதி கடிகை என்ற பெயர் பெற்றிருக்கிறது.

தொண்டை நாட்டிடையே சோழ நாடு போல வளம் மிகுந்து நரசிங்க மூர்த்தி தங்குவதற்கு வசதியான இடமாக இருப்பதனால் சோழசிங்கபுரம் எனப்பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆழ்வார்களால் மங்களா சாசனம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. 108 திருப்பதிகளில் ஒன்று. ஆனால் சமயக் குரவர்களால் பாடப்படவில்லை.

ஆனால் இந்த ஊரில் சோழ மன்னன் ஒருவன் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தான். அதனாலேயே சோழலிங்க புரம் எனப் பெயர் பெற்றது, என்பர். சோழலிங்கபுரமே நாளடைவில் சோழசிங்கபுரம் என மாறிற்று எனக் கூறுவாரும் உண்டு. இதை வலியுறுத்தச் சோழீசுவரர் கோயில் என்று ஊரின் நடுவில் இருக்கும் கோயில் ஒன்றையும் சுட்டிக் காட்டுவர். இதன் உண்மை எப்படி இருந்தாலும், சோழலிங்கேசுவரர் இன்று சோழ நரசிம்மனுக்கு விட்டுக் கொடுத்து விட்டுக் கொஞ்சம் ஒதுங்கியே வாழ்கிறார், என்று சொல்லலாம். எனவே, நாமும் சோழ நரசிம்மனாகப் பிரதானம் கொடுத்து சோழசிங்கபுரம் என்ற பெயராலேயே இந்த ஊரை அழைக்கலாம்.

அமைப்பு

இந்தச் சோழநரசிம்மனது கோயில் கிட்டத்தட்ட நானூறு அடி உயரமுள்ள ஒரு மலையின்மேல் இருக்கிறது. எந்தத்

திக்கிலிருந்து கோயிலை நோக்கினாலும் கோயிலும் மலையும் பத்து மைல் தூரம் வரை தெரியும்.

இம்மலை மேல் நிற்கும் கோயிலோடு போட்டிபோட்டுக் கொண்டு ஒரு குன்று வானோக்கி நிமிர்ந்து நிற்கிறது. பைரவேசு வரரது ஆணையின்படி இந்தக் குன்று வளர்ந்து கொண்டே போனதென்றும் இதன் வளர்ச்சி தேவலோகத்தையே முட்டி விடுமோ? என இந்திரன் அஞ்சினான் என்றும், எனவே அவன் பலராமனைக் கொண்டு அதன் வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்தி னான் என்றும் அதனாலேயே அது இந்த அளவோடு நிற்கிறது என்றும் இக்குன்றைப் பற்றிய கதையும் ஒன்று உண்டு.

திருமங்கை ஆழ்வார்

இந்த மலை மீது உள்ள யோக நரசிம்மனை அன்று திருமங்கை ஆழ்வார் கண்டு வணங்கி இருக்கிறார். இவர் 'தக்க பெருமை உடைய தயாளு' என்று உணர்ந்திருக்கிறார். அத்துடன் வெல்லம் போல இனிப்புள்ள கனியாக அனுபவிப்பவர்களுக்கு விளங்கு கிறான், என்று கூறுகிறார். எனவே, 'மிக்கான்' என்றே இந்த மூர்த்தியை அவர் நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

"மிக்கானை மறைவாய் விரிந்த
விளக்கை, என்னுள்
புக்கானைப் புகழ்சேர்
பொலிகின்ற பொன்மலையைக்
தக்கானை, கடிகைத் தடங்
குன்றின்மிசை இருந்த
அக்காரக் கனியை
அடைந்து உய்ந்து போனேனே"

எனப் பரவசத்தோடு பாடி இருக்கிறார். பிரபந்தப் பாடல்கள் நாலாயிரத்தில் கடிகாசல நரசிம்மனைப் பற்றிய முழுப் பாடல் இது ஒன்றுதான். ஒரு பாட்டு என்றாலும் இவனைப் பற்றிய பாடல் என்றே சொல்லலாம்.

யோக ஆஞ்சநேயர்

இத்தலத்திலே இத்துணைப் பெருமையுடைய தக்கானுக்கும் மிக்கானாக, மற்றொரு குன்றிலே இன்னொரு மூர்த்தி இருக்கிறார். அவர்தான் யோக ஆஞ்சநேயர். இவர் தம் வீர உணர்ச்சியையெல்லாம் அடக்கிக்கொண்டு நரசிம்மனைப் போலவே யோக நிலையிலேயே இருக்கிறார், என்று சொல்லலாம். இத்தகைய யோக ஆஞ்சநேயரை இத்தலத்திலின்றி வேறு எந்தத் தலத்திலும் காண முடியாது, என்றும் கூறுகிறார்கள்.

இந்த ஆஞ்சநேயர் மக்கள் பிணி தீர்க்கும் நல்லதோர் மருத்துவர், என்றே சொல்லலாம். குறிப்பாக, பெண்களின் தீராத உடல் நோயை மாத்திரம் இன்றி மனநோயையும் தீர்த்து வைக்கிறார், என்றே சொல்ல வேண்டும்.

பேய் பிசாசு பிடித்த பெண்களை இங்கு கூட்டி வந்து மலை மேலுள்ள அனுமந்த தீர்த்தத்தில் முழுகி எழச் செய்து, அனுமார் சந்நிதியில் கொண்டு வந்து நிறுத்திவிட்டால் போதும், ஏதோ கொஞ்ச நேரம் ஆட்டம் போட்டதும் அதன்பின் அமைதியாக, படுத்துத் தூங்கிவிடுகிறார்கள், பெண்கள். தூங்கி எழுந்தால் பிணி நீங்கி 'இருக்கிறது. பேயும் பிசாசும் மலையை விட்டு இறங்கியே ஓடியும் இருக்கின்றன.

இப்படி மக்கள் பிணி தீர்க்கும் அருளாளனாக இருப்பதால் தான் இன்றும் நூற்றுக் கணக்கான தேசாந்திரிகள் இங்கு வந்து இங்குள்ள நரசிம்ம தீர்த்தம் முதலிய திருக்குளங்களில் நீராடி நியமங்களை எல்லாம் அனுஷ்டிக்கிறார்கள். கார்த்திகை மாதத்தில் இந்த ஊரும், இக்குன்றுகளும், இக்கோயில்களும் 'ஜாம்ஜாம்' என்றிருப்பதைக் காணலாம்.

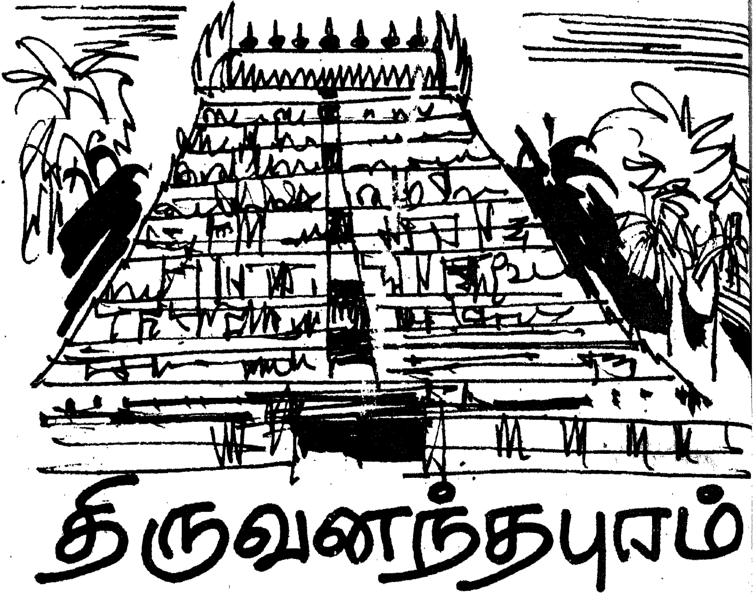
இந்த யோக நரசிம்மரும், யோக ஆஞ்சநேயரும் நல்ல சிலா விக்கிரகங்கள். உற்சவ மூர்த்திகளாக – செப்புச் சிலை வடிவில் இவர்களை உருவாக்கவில்லை: எனவே உற்சவமெல்லாம் இம் மலைகளை விட்டு ஒரு மைல் தொலைவில் ஊருக்கு மத்தியில் இருக்கும் பக்தவச்லருக்கே கிடைக்கிறது. இந்த **பக்தவச்லர்**

கோயில் நாயக்க மன்னர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

வரலாறு

இந்த சோழசிங்கபுரம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் ஒரு போர்க்களமாகவும் இருந்திருக்கிறது. 1781–ஆம் ஆண்டில் கூட் என்ற படைத்தலைவன் தலைமையில் ஆங்கிலப் படையும், மைசூர் ஹைதர் அலியின் படையும் கைகலந்திருக்கின்றன. இங்கு நடந்த போரில் மாண்ட முகமதிய வீரர்கள் இருவரது சமாதிகள் இன்னும் இங்கே இருக்கின்றன.

இத்திருப்பதி, திருமாலின் 108 திருப்பதிகளில் முக்கியமான ஒரு திருப்பதி ஆகும். எனவே, இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த சோழசிங்கபுரத்தை நாமும் ஒரு முறை சென்று கண்டு களிப்பது நலமாகும்.

திருவனந்தபுரம்

ஆழ்வார்களால் மங்களா சாசனம் செய்யப் பெற்ற மலை யாளத் திருப்பதிகள் பதின்மூன்று ஆகும். அப்பகுதிகளுள் முதன்மை பெற்றுவிளங்குவது திருவனந்தபுரம் என்னும் திருவனந்தப்புரப் பதியாகும். திருவனந்தபுரம் புகைவண்டி நிலையத்திற்குச் செங்கோட்டையிலிருந்து செல்லலாம்.

தொன்மைச் சிறப்பு

பண்டைய சேரமன்னர்களுள் 'களங்காய்க் கண்ணி தார்முடிச் சேரல்' என்ற சேர மன்னன் புகழைப் போற்றிப் பாடிய காப்பி யாற்றுக் காப்பியனார், இப்பதியில் திருக்கோயில்கொண்டுள்ள அனந்த பத்மநாபப் பெருமாளைப் பாடியுள்ளது இதன் தனிச் சிறப்பாகும்.

இத்திவ்வியத் திருப்பதியில் பத்மநாபப் பெருமாள் கிழக்கு நோக்கி, திருமுக மண்டலத்துடன் அரவணை மீது பள்ளி கொண்டு சேவை யருளுகின்றார். ஸ்ரீ தேவியும், பூதேவியும் உள்ளனர். இங்கு எழுந்தருளியுள்ள தாயார் அரிலக்ஷ்மி.

இத்திருப்பதிக் கோயிலில் உள்ள ஒற்றைக்கல் மண்டபத்தில் உள்ள கல்வெட்டுக்கள் இந்த ஆலயம் தீக்கரையானது பற்றியும், பின்னர் திருப்பணி செய்யப்பெற்றது பற்றியும் உணர்த்துகின்றன.

பத்மநாபன் ஆலயம் தீக்கிரையானதால் பத்மநாபேந்தர யோகி என்ற பெரியவரின் கட்டளைப்படி, பால மார்த்தாண்ட வர்மன் என்பவன் மீண்டும் இந்த ஆலயத்தைக் கட்டினான்.

கோவில் அமைப்பு

கருவறை, திருவெண்ணாழி, ஒற்றைக் கல் மண்டபம், தீப சாலை, அலங்கார மண்டபம், அர்த்த மண்டபம் முதலியனவும் அவன் கட்டினான். அதன் பின்னர் பத்மநாபர், பாம்பணை, ஸ்ரீதேவி, பூதேவி ஆகியோர் திருவுருவச் சிலைகள் திருப்பணி செய்யப்பட்டன.

காசிக்கருகில் உள்ள கோண்டக் நதி தீரத்தில் உள்ள சாள கிராமக் கற்களைக் கொண்டு பத்மநாபர் திருவுருவச் சிலை திருப்பணி செய்து குடமுழுக்குப் பெருவிழா நிகழ்ந்தது, என்று அக்கல்வெட்டு மேலும் விரித்துக் கூறுகிறது.

கோயில், கோட்டையின் நடுவே அமைந்த பெரிய கோயிலாக விளங்குகிறது. இக்கோயிலின் ராஜகோபுரம் மிகப் பெரியது. கருவறை விமானம் கேரளத்துப் பாணியில் கூருருளைக் கோபுர மாக உள்ளது. கோயிலின் தலைவாயில் எப்போதும் மூடப்பட்டு இருக்க, அருகில் மதிற்சுவரில் உள்ள ஒரு வாயில் வழியாகத்தான் உள்ளே செல்ல வேண்டி இருக்கிறது. பிரகாரத்தில் வலமாக வந்து வடக்கு வாயில் வழியாகச் சென்று கருவறையை அடைதல் வேண்டும்.

கருவறை உயர்ந்த மண்டபத்தின் மீது அமைந்துள்ளது. மூலவரை மூன்று வாயில்கள் வழியாகக் கண்டு சேவிக்கலாம். பத்பநாப மூலவர் திருவுருவம் பாம்பணை மீது பள்ளி கொண்ட பெரிய உருவம். இடது புறம் தலைவாயிலில் திருமுடியையும், நடுவாயிலில் திருநாபியையும், கோடி வாயிலில் திருப்பாதத்தை யும் கண்டு சேவிக்க வேண்டும். மத்திய வாயிலில் முன்னால் உற்சவத் திருமேனி அமைந்து விளங்குகிறது.

பெருமாள் சந்நிதிக்கு முன்னால் ஒற்றைக் கல் மண்டபம் உள்ளது. இம்மண்டபம் ஒரே கல்லால் ஆனது. இம்மண்டபத்தில் தான் உற்சவருக்குத் திருமஞ்சனம் நடைபெறுகிறது. மூலவருக் குத் திருமஞ்சனம் கிடையாது. அவரது திருவடியில் அர்ச்சனை நடைபெறும்.

இக்கோயில் பிரகாரத்தில் யோக நரசிம்மர் சந்நிதி, கண்ணன் சந்நிதி உள்ளன. இங்குள்ள கொடிமர மண்டபம் மிகவும் அழகு வாய்ந்தது. மண்டபத் தூண்கள் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த வைகளாகும். அனுமன், கருடன் உருவங்கள் தூணில் செதுக்கப் பட்டுள்ளன.

இப்பதியிலிருந்து நான்கு மைல்கள் தொலைவில் உள்ள திருவல்லம் என்னும் பதி, பத்மநாபரின் திருமுடித்தானம் என் றும், வடக்கே எட்டு மைல்கள் தொலைவில் உள்ள பாதப்பூர் என்னும் பதி, அவரது திருப்பாத ஸ்தானம் என்றும் கூறப்படுகின் றன.

திருவிழா

இத்திவ்வியத் திருப்பதியில் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, முறை ஜெபமும் இலட்சதீப விழாவும் நடைபெறுகின்றன.

திருவாங்கூர் மன்னர்களில் ஒருவர் திக் விஜயத்தின்போது செய்த கொடுமைகளுக்குப் பிராயச்சித்தமாக, இந்த முறை ஜெபத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளார். இந்த முறை ஜெபம் 56 நாட்கள் நடைபெறும். 56–ஆம் நாள் ஒரே சமயத்தில் இலட்ச தீபங்கள் ஏற்றப்பட்டு விழா முடிவுறும்.

வட மதுரை

வடமதுரை என்னும் ஊர் சென்னையிலிருந்து பெரிய பாளையம் செல்லும் வழியில் உள்ளது. சென்னையிலிருந்து ஊத்துக்கோட்டை செல்லும் சில ஊர்திகளும் இவ்வூர் வழியே செல்கின்றன.

வரலாறு

புல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் வாழ்ந்த கற்கால மனிதன் உபயோகித்த கைக் கோடாரி, இவ்வூர்க்கருகில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது, என்ற செய்தியிலிருந்து இவ்வூர் எவ்வளவு புராதனமானது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். மேலும் அவ்வாயுதம் பிரஞ்சு நாட்டு வடபகுதியான அபவில்லி என்ற

இடத்திலிருந்து எடுக்கப் பட்டதை ஒத்திருக்கிறது, என்ற செய்தியிலிருந்தும் நாம் அறியலாம்.

கோயில் அமைப்பு

இவ்வூரில் அமைந்துள்ள இராமர் ஆலயம் மிகப் பெரியதாகும். இருந்தும் இவ்வாலயம் இடிந்து மிக அவல நிலையில் காணப்படுவது நமக்கு வேதனை தருவதாகும். பல்லவர் காலத்துக் கல்வெட்டுக்கள் இங்கே காணப்படாவிட்டாலும் இராசசிம்மன் தூண்கள் பல கோயிற்புறத்தே 'கால்' என்ற தண்டின்றி பீடபாகமான சிம்மம் மாத்திரம் நின்று சிதறிக் கிடக்கின்றன. முகமண்டபத்துக் கூரை முழுவதும் விழுந்து பக்கச் சுவராய் நிற்க, பிரகாரத்தில் முட்புதர் மண்டி, இடையே அற்புதச் சிற்பங்கள் கொண்ட தூண்கள் சாய்ந்து கிடக்கின்றன

தேவியின் கருவறை வாயிலில் மங்களச் சின்னமாக ஸ்ரீ லட்சுமி இலாட பிம்பமாய் அமைக்க வேண்டும், என்பது சிற்ப நியதி. இங்கே தரையில் சிற்பங்கள் நிலைகுலைந்து மண் மூடியுள்ளது. இத்தகைய இலட்சுமி சிற்ப வகை கி.பி. 6, 8 –ஆம் நூற்றாண்டிலேயே பாதாமி, எல்லோரா குகைகளில் பின்பற்றப்பட்டது. பல சோழ மன்னர்களின் மெய்க்கீர்திகளின் தொடக்கமே 'திருமகள் விளங்க' என்பது தான். இத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இச்சிற்பங்கள் அழியும் நிலையில் உள்ளன.

இத்தகைய இடிபாடுகளுக்கிடையே சோழர் வார்ப்புத் திறனை வெளிக் காட்டும் விக்ரகங்களான இராம–லக்ஷ்மண பிரதி மங்கள் பளிச்சிடுகின்றன.

தென் கிழக்கு மூலையில் ஒரு பாழடைந்த மண்டபம் உள்ளது. அதன் முன்புள்ள தூண்களோ ஒரு கலைப் பொக்கிஷமாகும். கோபுர ஸ்தம்பம் என்ற சிற்ப விதியைத் தழுவி, நுணுக்கமாகத் தூண் முழுவதும் சிறுசிறு கோபுரங்களைச் செதுக்கிய வேலைப் பாடுகளுடன் திகழ்கிறது.

முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் இரண்டாவது புதல்வன், இரண்டாம் இராஜேந்திரன் ஆவான். அவன் பிரசித்தியான 'திரு

மகள் மருவிய செங்கோல் வேந்தன்' என்ற முதலடியைத் தவிர, மற்ற கல்வெட்டு எழுத்துக்கள் மறைந்துவிட்டன.

பிரும்மா, விஷ்ணு, சிவன் இம்மும்மூர்திகளும் கமண்டலம், சக்கரம், சூலம் இவைகளை விடுத்து இராமன் வில்லேந்திய சிறப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டான், என்பது புராணச் செய்தியாகும். இங்கு வில்லற்ற இராம–இலட்சுமணரைத் தான் காண்கிறாம்.

இங்கு கருவறையை அலங்கரிக்கும் விமானமே ஒரு கோபுரம் போல் உயர்ந்து சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் திகழ்கிறது. நுழைவாயில் கோபுரத்திற்கு விஸ்தீரணமான அதிட்டானம் மொட்டையாய் நின்றிருக்கின்றது.

ஆலயம் பூராவும் ஏதோ பூகம்பம் ஏற்பட்டது போல் சிதறியுள்ளது. அவைகளைச் சீராக்கினாலே போதுமானதாகும்.

சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட இக்கோயிலைச் செவ்வனே பராமரித்தார்கள் என்பதற்கு, ஒரு கல்வெட்டு வாசகம், தண்ணீர்ப் பந்தல், தர்மம் ஏற்படுத்தியதைக் குறிக்கிறது.

இப்புராதன ஊரையும் கோயிலையும் நாம் சென்று பார்க்காமல் இருக்கலாமா ?

திவ்யதேச விவரமும் பெருமாள் தாயார் திருநாமங்களும

கோவர்த்தன நேசன் – சத்தியபாமை – கோவர்த்தன விமானம் – இந்திர தீர்த்தம் – கோவர்த்தன தீர்த்தம் – கிழக்கே திருமுக மண்டலம் – நின்ற திருக்கோலம் இந்திராதி தேவர்களுக்குப் பிரத்யட்சம்.

வடக்கில் வடமதுரை

இது, மது என்ற அசுரனை அழித்த இடமாதலால் இதற்கு மதுரை என்று பெயர் வந்ததென்பர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் 'திருவவதாரஸ்தலம். முக்தி தரும் ஸ்தலங்கள் ஏழினுள் இதுவும் ஒன்று. இவ்வூரில் நவீனமாக் கட்டப்பட்ட இரண்டு கோவில்களுள்ளன. இக்கோவில்களுக்குத் 'துவாரக நாத்ஜீ மதுரா நாத்ஜீ',

எனப் பெயர் வழங்கப்படுகின்றன. இவைகள் ப்ரபாவத்தில் கூறியுள்ள சந்நிதிகளாகக். காணப்படவில்லை. இந்தச் சந்நிதிக்கு எதிரிலுள்ள ராஜ வீதிக்குக் கிழண்டை யமுனாநதி ஓடுகிறது. இங்கு ஸ்தான கட்டமொன்றிருக்கிறது. யாத்ரீகர்கள் இந்தக் கட்டத்தில் ஸ்நானம் செய்கிறார்கள். இதுதான் இங்கு விசேஷமான இடம். இந்த யமுனை நதிக் கட்டத்தில் ஸ்நானம் செய்து முடித்து விட்டால், இத்தலத்தின் யாத்திரை முடிந்ததாகப் பாவிக்கிறார்கள்.

பிற தலங்கள்

'திருவாய்ப்பாடி என்ற திவ்ய ஸ்தலமானது, இவ்விடமிருந்து தென்கிழக்குத் திசையில் 4-மைல் தூரத்திலுள்ளது. குதிரை, டாங்கா வண்டிகள் கிடைக்கின்றன. மற்றும் யமுனை நதியைக் கடந்தும் செல்ல வேண்டும். இது ஒரு சிறிய கிராமமம். இவ்விடம் சில வீடுகளில் கிருஷ்ணனின் தவழும் பொம்மைகளை வைத்துத் தொங்கவிட்டிருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணன் குழந்தைப் பருவத்தில் இங்குதான் வளர்ந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். யாத்ரீகர்களைக் கிருஷ்ணன் தொட்டிலைக் கையினால் இழுக்கச் சொல்லிப் பிறகு கட்டணமும் கேட்டு வாங்கி விடுகிறார்கள். இதுமாதிரி வேறு சிலரும், இதுதான் கிருஷ்ணன் வளர்ந்த உண்மையான வீடென்று சொல்லி யாத்ரீகர்களை ஏமாற்றுகிறார்கள்.

'கோவர்த்தன கிரி' என்பது இவ்விடமிருந்து சுமார் 7 மைல் தூரத்திலுள்ளது. குதிரை டாங்கா வண்டிகள் கிடைக்கின்றன. இங்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோபாலர்களையும் பசுக்களையும் கல் மழை பெய்யும் பொழுது இம்மலையைக் கையிலேந்திக் குடையாக நிறுத்தின மலையென்பர். யாத்ரீகர்கள் இம்மலையைச் சுற்றுகிறார்கள். இதன் சுற்றளவு சுமார் 10 மைல் தூரமிருக்கிறது.

'பிருந்தாவனம்' என்பது இவ்விடமிருந்து 6 மைல் தூரத்தில் யமுனைக் கரையின் மேலுள்ள ஸ்தலம். தென்னாட்டின் சந்நிதியைப் போல் இங்கு ஒரு சந்திதி கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு 'ரங்க மந்திர்' என்று பெயர். இவ்வூருக்கு வெளியேயுள்ள ஒரு பள்ளத்தாக்கான இடத்தைக் 'காளிங்க நர்த்தன மடு'

என்கிறார்கள். இதன் பக்கத்தில் இருளடர்ந்த மரங்களிருக்கின்றன. அதற்குக் கீழண்டையிருக்கும் ஊரின் பக்கத்தில் 'க்ஷீரகாட்' என்னும் ஒரு புன்னை மரமிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் கண்ணன் ஜலக்கிரீடையாடினதாக் கூறுகின்றனர். இவ்விடத்திலும் யாத்ரீகர்களை மிகவும் ஏமாற்றுகிறார்கள். ஆகையால் விழிப்புடன் யாத்திரை செய்ய வேண்டும்.

மார்க்கமும் வசதிகளும்

சென்னை சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனிலிருந்து புறப்படும் ஜனதா எக்ஸ்பிரஸ் அல்லது கிராண்ட் ட்ரங்க் எக்ஸ்பிரஸ் ரயிலில் புறப்பட்டுச் சென்றால் நேராக 'மதுரா' என்ற ஸ்டேஷனை அடையலாம். இவ்வூருக்குத்தான் வடமதுரை என்று பெயர். இவ்விடத்திலிருந்து டெல்லி 80 மைல் தூரத்திலிருக்கிறது. இவ்வூர் பண்டாக்களிடம் யாத்ரீகள் சிக்கிக் கொண்டால் வெகு சிரமம் கொடுப்பார்கள். எனவே, யாத்ரீகர்கள் விழிப்புடன் நடந்து கொள்வது நலம். வடமதுரையிலிருந்து மீட்டர் கேஜ் ரயில் வண்டி மூலமாக வடக்குத் திசையில் 6 மைல் தூரத்திலுள்ள 'பிருந்தாவனம்' என்னும் ஊரைச் சேரலாம். இது ஒரு பெரிய ஊர்.

அநேக சத்திரங்களும் கடைகளும் உண்டு. இங்குள்ள 'ரங்க மந்திர்' என்னும் சந்நிதியில் தென்னாட்டின் சம்பிரதாயப்படி பூஜைப் பிரசாதங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இக்கோயிலைச் சுற்றிலும் கட்டியுள்ள வீடுகளில் தென்னாட்டு வைஷ்ணவ பிராமணர்கள் அநேகர் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்குவதற்கு இடவசதியுண்டு. இங்குள்ள பிராமணர்களிடம் பணம் கொடுத்தால் திவ்யமான சாப்பாடு கிடைக்கும். சந்நிதியிலும் எப்பொழுதும் பிரசாதம் கிடைக்கும்.

உத்தர அரங்கம்

ஸ்ரீரங்கநாதனைக் 'குன்றினில் நின்று, வானில் இருந்து நீள்கடல் கடந்த ஆதிதேவன்' எனத் திருமழிசையாழ்வார் பாடுவதிலிருந்து ஸ்ரீரங்கநாதனது நிலையை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

அரங்கம்

இத்தகைய அரங்கநாதனால் தான் பள்ளி கொள்ளத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்கள் கடல், ஆறு, அரங்கம் (ஆற்றின் நடுவிலே உள்ள தீவு) ஆகியவைகளாகும்.

தமிழ்நாட்டிலே இவன் துயில் கொள்கின்ற இடங்கள் முப்பதுக்குமேல் இருந்தாலும் குறிப்பிடத் தக்க இடங்களாக

உத்தரரங்கம் என்னும் பள்ளி கொண்டானையும் தென்ரங்கம் என்னும் திருஅரங்கத் (ஸ்ரீரங்கம்) தையும் குறிப்பிடலாம்.

திருவரங்கநாதன் எல்லா இடத்திலும் பள்ளி கொண்ட பரந்தாமனாகவே இருந்தாலும், இந்தப் பள்ளிகொண்டான் தலம் ஒன்றிலேதான் இவன் '**பள்ளி கொண்டான்**' என்ற பெயரோடு விளங்குகிறான்.

பள்ளி கொண்டான் என்று மக்கள் அழைத்தாலும் இந்தப் பள்ளிகொண்டான் கோயில் கொண்டிருக்கும் தலமே பள்ளி கொண்டான் என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறது.

இந்தப் பள்ளிகொண்டான் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பாலாற்றின் கரையிலே உள்ள ஒரு சிறிய ஊராக இன்று திகழ்கிறது.

இங்குள்ள பள்ளி கொண்டான் கோயில், கோபுரம், மண்டபம், சந்நிதி ஆகிய எல்லாவற்றையும் பார்த்தால் தென்னரங்கரைப் போல் இந்த வடவரங்கர் இல்லை, என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இவருக்கென்று கொஞ்சம் தோப்பும், பன்னிரெண்டு சென்டு நன்செய் நிலமுமே சொத்தாக உள்ளன.

கஸ்தூரிரங்கன் என்று இவரை அங்குள்ளவர்கள் சோட்டா ரெங்கர் என்றே நமக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறார்கள்.

வரலாறு

முகமதியர்கள் படையெடுத்துக் கோயில்களை இடித்துக் கொண்டு வந்தபோது இங்குள்ளவர்கள் பள்ளி கொண்டானைக் காப்பாற்ற இந்தக் கர்ப்பக்கிருகத்துக்கு முன் ஒரு பெரிய சுவர் எழுப்பி அவருக்குப் பதிலாக இந்தச் சிறிய ரெங்கநாதரை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். கோயிலுக்குள் நுழைந்த முகமதியரோ "இவர்தானா உங்கள் சாமி?"எனச் சொல்லிவிட்டுத் திரும்பி விட்டார்களாம். மோட்டா ரெங்கனை, இவர் சோட்டா ரெங்கனாக இருந்து காப்பாற்றியதால் இன்றும் இவருக்கு இப்பெயர் விளங்குகிறது. இவர் கர்ப்பக்கிரஹத்திற்கு முன் இருப்பவர் ஆவார்.

அமைப்பு

கர்ப்பக்கிருஹத்தில் இருக்கும் பள்ளிகொண்டானோ நல்ல ஆஜானுபாகுவாக, கிரீடம், குண்டலம், திருமண்காப்பு, வேஷ்டி, உத்தரீயம் எல்லாம் சாத்திக் கொண்டு திருவனந்தாழ்வான் என்னும் ஆதிசேஷன் மேல் பள்ளி கொண்டிருக்கிறார். ஸ்ரீதேவி, அவரது கையைத் தாங்க, பூதேவி திருவடிகளை வருடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாம் நல்ல சிலை உருவில், அரவணையில் அறிதுயில் கொள்ளும் இந்த அரங்கனைப் தொழுதுவிட்டு வெளியே வந்து கோயிலையும் ஒரு சுற்றுச் சுற்றலாம்.

இந்தக் கோயிலுக்கு வரும் கலை அன்பர்கள் கண்டு தொழ வேண்டிய சந்நிதி மூன்றும் கோயிலின் மேல் பிரகாரத்தில் இருக்கின்றன. அவை இராமன், கண்ணன், ஆண்டாள் ஆகிய மூவருக்கும் ஏற்பட்ட கோயில்களாகும்.

கோயில் பிரகாரத்தில் தென்மேற்கு மூலையில் முன் மண்டபத்தோடு கூடிய ஒரு சிறிய கோயிலில், சீதா - லக்ஷ்மண சமேதனாக இராமன் நல்ல சிலை வடிவில் நின்று கொண்டிருக்கிறான். சுமார் நான்கடி உயரமுள்ள இச்சிலா வடிவங்கள் மிகவும் அழகு வாய்ந்தவைகளாகும். அல்லையாண்டு அமைந்த மேனி வடிவினராய் அமைந்த இராமன் இலக்ஷ்மணன், சீதை மூவரையுமே சேர்த்து இங்குக் காணலாம்.

இங்கே இராமாயணப் பாராயணம் செய்து, கௌசலையாய் இராமனைக் தாலாட்டி, தசரதனால் இராமன் வனம் புகப் புலம்பி, காதூஷண யுத்தத்தில் ராமனுக்கு உதவி புரியத் தண்டெடுத்து அனவரதமும் இராம கதையருளும் குலசேகர ஆழ்வாரையும் செப்புச் சிலை வடிவில் இந்தச் சந்நிதியிலேயே காணலாம்.

இராமர் சந்நிதியை விட்டுக் கொஞ்சம் வடக்கே சென்றால் அங்கு ஒரு சிறுகோயிலைக் காணலாம். அங்கே கல்லாலும், செம்பிலுமாகக் கண்ணனது காட்சிக்கு ஏற்றவர்களாக உள்ள சிலைகளின் நடுவிலே கண்ணனைக் கண்டு மகிழ்ச்சி கொள்ளலாம்.

இந்தப் பிரணவ வடிவமான கர்ப்பக் கிருஹம் இந்த உத்தர ரங்கத்திலும், அந்தத் திருவரங்கத்திலும் தவிர வேறு எங்கும் இல்லை என்பதையும் உணரலாம்.

கொஞ்சம் இருட்டில உற்று நோக்கினால் அங்கே திறமையான சிற்பியினால் செதுக்கப்பட்ட கலை வடிவமுள்ள ஆண்டாள், கண்ணன் ஆகியோரது சிலைகளைக் காணலாம்.

சோழர்-சாம்புவராயர்-பல்லவர்

இக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுக்களிலிருந்து கி.பி. 10 – ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த விக்ரம சோழன் காலத்திற்கு முன்பாகவே இக்கோயில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும், என்றும் தெரிகிறது.

விக்ரம சோழன் கீழ் சிற்றரசனாக இருந்த குலசேகர சாம்புவராயன் செய்துள்ள தானங்களைப் பற்றியும் பல்லவ மன்னன் நந்திவர்மன் மகன் கம்பவர்மன் செய்துள்ள தானங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்ற கல்வெட்டுக்கள் இங்கு உள்ளன.

பத்தாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே இருந்த ஊருககே நந்திவர்ம சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற பெயர் வழங்கி வந்ததாகவும் அறிகிறோம். இவற்றிலிருந்து இக்கோயில் மிகவும் புராதனமானது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

பல்லாண்டு

இந்தக் கோயில் ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப்படவில்லை, என்று கூறுவார்கள். அரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் பெருமாளைப் பற்றிய பாடல்கள் திவ்யப்பிரபந்தத்தில் எவ்வளவோ உள்ளன என்றாலும், பள்ளிகொண்டானுக்குப் பல்லாண்டு பாடல் ஒன்றே ஒன்றுதான் உள்ளது என்பதையும் நாம் உணர வேண்டும் :

உடுத்துக் களைந்த நின்
பீதக ஆடை உடுத்து
கலத்தது உண்டு

கொடுத்த துழாய் மலர்
சூடிக் களைந்தன சூடும்
இத்தொண்டர்களோம்,
விடுத்த திசைக் கருமம்
திருத்தித் திருவோணத்
திருவிழலில்
படுத்த பைந்நாகணைப்
பள்ளி கொண்டானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே!

என்ற பாடல் பெரியாழ்வாரால் பாடப் பெற்ற பாடலாகும்.

எனவே, உத்தரரங்கம் சென்று அவன்து அருளைப் பெறுவது அனைவரது கடமை, என்று சொல்லலாம்.

எருமைவெட்டிப் பாளையம்

சிவனையோ, விஷ்ணுவையோ, தேவியையோ பெருமைப் படுத்தி, அச்சக்திகளைச் சார்ந்து ஆலயம் அமைத்து, தலை மகத்துவம் என்ற கீர்த்தியைப் புகுத்திப் பல இடங்கள் பீடுடன் விளங்குவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

சிவனின் சிறப்பைக் காட்டப் பஞ்சபூதத் தலங்கள் என்றும், விஷ்ணுவின் பெருமையைப் பறைசாற்ற 108 திருப்பதிகளென்றும் அன்னையின் அருளை அறிவிக்கச் சக்தி பீடங்கள் என்றும் ஒவ்வொரு தலத்திற்கும் ஒரு தனிப் பெருமை இருப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

இருப்பினும், சில தலங்கள் சைவம், வைணவம், சாகிதம் என மூன்றும் ஒருமித்து ஒன்றையொன்று தழுவி 'மதப்பிரிவினைகள் மாறுபட்ட தத்துவங்களைப் போதிப்பதல்ல, என்பதை நிலை நாட்டுமாறு சம நோக்கு விளங்குகின்றன, என்பதையும் நாம் உணர வேண்டும்.

இருப்பிடம்

அத்தகைய தலங்களுள் ஒன்று சென்னைக்கு வடமேற்கில் நெல்லூர் நெடுஞ்சாலையில், சோழவரத்திற்கு மேற்கு செல்லும் கிளைப் பாதையில் மூன்று கல்லில் உள்ள எருமைவெட்டிப் பாளையம் என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ளது.

வரலாறும் புராணமும்

பல்லவர், சோழர்களால் பேணி வளர்க்கப்பட்ட சிற்பக் கலை எப்படி விஜயநகரத்தார் காலத்தே உச்ச நிலையை அடைந்தது, என்பதைக் காணும்படி இங்குள்ள பெருமாள் கோயில் அமைந்துள்ளது.

விஜய நகரப் பேரரசன் கிஷ்ண தேவராயன் காலத்தில் (கி.பி. 1517) இக்கோயில் உன்னத நிலையில் விளங்கியதற்குக் கல் வெட்டுக்கள் உண்டு. ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்தில் விக்ரம சோழ வள நாட்டுப் புழல் கோட்டத்திலுள்ள இந்த ரகுநாத பெருமாள் ஆலயத்திற்கு வழிபாட்டிற்குச் சில வரிகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

கீழ்க்கோடியில் மற்றொரு குன்றின் மீது உள்ளது, அன்னை அங்காள பரமேச்வரி கோயில். இத்தேவியே மகிஷனை வதைக்க இராமனால் உண்டாக்கப்பட்டவள், என்பது இக்கோயில் புராண மாகும். மகிஷனை மர்த்தனம் செய்தால் இத்தலம் **மகிஷமர்த்தன** மாயிற்று. தூய தமிழில் **எருமைவெட்டிப் பாளையம்** என்ற நாமம் பூண்டது.

சிறப்பு

இராமன் சீதையின் தனங்களில் ஏற்பட்ட ரணத்தை ஆற்றுவது போலவும், இளவீரன் லக்ஷ்மணன் வில்லேந்தி அருகிலே நிற்பது

போலவும் இக்கோயிலில் சிலை அமைத்திருப்பது மிகப்பெரிய கலைப் பொக்கிஷமாகும். இக்கோயில் ராமகிரி என்ற குன்றின் மேல் உள்ளது. ஏறுவதற்குப் படிகளும் உள்ளன.

இராமன் கிரகமான ராமகிரி ஏற படிகள் நல்ல நிலையில் உள்ளன. வெளிச்சுற்று சோஷ்டங்களில் அற்புத சோஷ்ட தெய்வங்கள் அமைந்துள்ளதாகப் பட்டர் கூறுவதைக் கேட்பதோடு நிறுத்திக் கொள்வதே நல்லதாகும். ஏனெனில் இவைகளைக் காணாத வாறு இடிந்து முட்புதர் மண்டிப் பிரகாரச் சுவர் இடிந்து மறைந்து காணப்படுகிறது, உன்னத சிற்ப பிம்பங்கள் கொண்டு, இதிகாசத்தின் ஒரு படலத்தை வேறு எங்குமே காண முடியாத நிலையில் இங்கு செதுக்கியுள்ள வைபவம் கொண்ட ஆலயம் இத்தகைய நிலையில் இருப்பது நமக்கு மிக வேதனை அளிக்கிறது.

பண்டைய தமிழ்நாட்டில் எம்மதமும் சம்மதம் என்பதைக் குறிக்கச் சிலப்பதிகாரமே சான்றாகும். வேட்டுவ வரியில் கொற்ற வையையும், ஆய்ச்சியர் குரவையில் திருமாலையும், குன்றக் குரவையில் முருகவேளையும் பாடுகிறார்கள்.

நாமும் இத்தலம் சென்று கொற்றவை, திருமால், சிவன், மூவரையுமே ஒருங்கே தரிசித்து ஒருமைப்பாடு அடையலாமே!

ஐயங்கார் குளம்

காஞ்சியிலிருந்து கலவை செல்லும் சாலையில் பாலாற்றைக் தாண்டியதும் முதல் ஊராகத் திகழ்வது ஐயங்கார் குளம் என்னும் ஊராகும்.

புராணமும் வரலாறும்

நெட்டூர், கோடி கன்யாதான லட்சமி குமார தாதாச்சாரியார் அவர்கள், இவ்வூரில் மக்களின் நன்மையைக் கருதிப் பாசனத் திற்கு 136 ஏக்கர் பரப்பில் நீர் நிலை வெட்டி, அதன் ஒரு பக்கத்தில் நான்கு புறமும் கோபுரங்கள், விமானங்கள், வானம் நோக்கி யெழ, கலை அம்சத்தோடு ஒரு புதிய பாணியைத் தோற்றுவித்த தோடு மட்டுமல்லாமல் சுவர்களில் ஹனுமத்விம்சதி என்ற துதிப்

பாக்களையும் பொறித்துத் தலங்களில் ஓவியம் தீட்டி ஆலய மொன்றை நிறுவியவராவார்.

சகல விற்பன்னரான தாததேசிகன் இந்நீர் நிலையை வெட்டியதால் **தாத சமுத்திரம்** என்ற பெயர் ஏற்பட்டு **ஊரும் ஐயங்கார் குளம்** எனப் பெயர் பெற்றுவிட்டது.

கோவில் அமைப்பு

இவ்வூரில் அமைந்துள்ள கோயில் விஜயநகர் பாணியில் ஒரு கல்லில் வடித்த தூண்கள் நான்கு தாங்கும் மண்டபம், வாயிலுக்கு அழகூட்ட நாற்திசைகளிலும் கோபுரங்கள் விம்மி எழுகின்றன. இத்துடன் இக்கோயிலின் பிரவேச வாயில் இடைக்கழியாகத் திகழ, இருபுறமும் சிற்பத் தூண்களால் ஆக்கப்பட்ட நீண்ட மண்டபம் முன் கவசமாய் விளங்க உட்பிரகாரம் செவிய விதான மண்டபம் தாண்டி அனுமார் தொழுத கையினராய் விளங்கு கிறார்.

கோயிலின் வடக்குச் சுவர் தாத தேசிகனின் புகழ்பாடி, மேற்குச் சுவரில் அவர் இயற்றிய 'ஹனுமத்விம்சத' சாசனங் களாய் மிளிர்கின்றன.

இத்துடன் இக்கோயிலுக்கு ஏற்பட்ட தானங்கள் ஏனாதி புத்தூர் கிராமத்தை விட்ட செய்தி, திருவடிராயருக்கு மாதப் பிறப்பு, அமாவாசை நாட்களில் விழா இப்படிப் பல விவரங் களைக் கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன.

ஆஞ்சநேயர்

அஞ்சனை என்ற கந்தர்வப் பெண்ணிடம் வாயுவின் அனுக் கத்தால் உதித்தவர் ஆஞ்சனேயர். இந்திரன் வச்சிராயுதத் தால் அடிபட்டு ஒரு தாடை நீண்டுவிட, கீழே விழுந்து பாறையில் மோத, மறு தாடையும் நீண்டு விட, அனுமார் என்ற பெயர் ஏற்றார் என்பது புராண வரலாறாகும்.

ஹிமாலய பர்வதத்திலிருந்து சஞ்சீவி கொணரும்போது இங்கே சற்றே இவர் தங்கியதால், இக்கோயில் சஞ்சீவிராயர் கோயில் எனப் பெயர் பெற்றது, என்கின்றனர்.

கோவிலின் சிறப்பு

136 ஏக்கரில் நீர் நிலையும் அதன் தென் புறத்தில் கோயிலை நீராழி மண்டபம்போல் அமைந்த பாங்கும் மிகச் சிறப்பான தாகும். அது மட்டுமல்ல. பரந்த ஏரிக்கு அணியாய், சுற்றிலும் படிகளும், எதிர்க் கரையில் பெருங்கற்களை அடுக்கிப் படியாக்கி ஒவ்வொரு நீண்ட கல்லிலும் சுற்றிப் பார்த்து அலுத்த உடலுக்கு உண்பதற்கேற்ற வட்டத் தட்டுகளுமாக அமைந்திருப்பது இன்னும் சிறப்புத் தருவதாகும்.

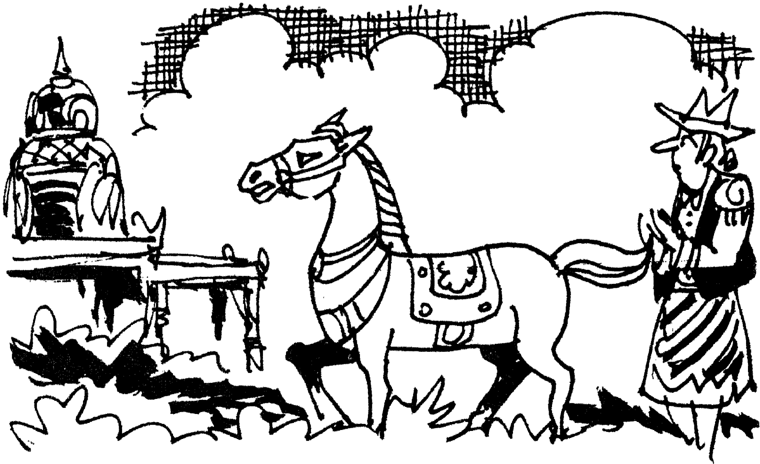
கிருஷ்ண தேவராயர் இயற்றிய 'அமுக்த மாப்யா' என்ற நூலில் 'ஐயசூத்தரா' என்ற நீர்ப் பாசனப் பொறியாளரைப் பற்றி குறிப்பதிலிருந்து இவர்கள் வளம் பெருக்குவதில் எவ்வளவு அக்கறை உள்ளவர்கள், என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆஞ்சநேயரின் தன்னடக்கம்

ஆஞ்சநேயர் தன்னடக்கத்திற்கு உதாரணமாகத் திகழ்பவர், என்பதை நாம் அறிவோம்.

'நீ யார்?' என்ற கேள்விக்குத் தம் புஜ பல பெருமையைக் கூறாது, 'நான் கோசல நாட்டு இராமனின் தாசன். வாயு குமாரன். சத்ருக்களின் சைன்யத்தை அழிப்பவன்' என்று கூறிய தோடு, தான் ராமதாசன் என்பதை ஆஞ்சநேயன் முக்கியமாக்கி னான்.

எனவே, நாமும் இக்கலைக் கோயிலுக்குச் சென்று ராம நாமம் அர்ச்சித்துப் பலனடைவோமாக!

காரமடை

காரைமடை என்ற தலம் கொங்கு நாட்டில் கோயம்புத்தூரி லிருந்து இருபத்தொன்பது கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உதகமண்ட லம் செல்லும் பாதையில் அமைந்துள்ளது.

கோவில் அமைப்பு—வரலாறு

கவின்மிகு சிற்றூராய்க் காட்சி அளிக்கும் இவ்வூரின் நடுவே அரங்கநாதர் ஆலயம் அமைந்திருக்கிறது. ஆலயம் மிக்க அழகுள்ளதாவும் விளங்குகிறது. ஆலயத்தின் நான்கு பக்கமும் தேரோடும் சுற்று வீதியும் அமைந்துள்ளது.

இவ்வாலய வடக்குப் பிரகாரத்திலுள்ள பரமபத வாசலுக்கு ஒரு பக்தர் கோபுரம் எடுத்துள்ளார். ஏனோ இதுவரை

இவ்வாலயத்திற்கு இராஜகோபுரம் எடுக்காமல் இருக்கிறார் களோ தெரியவில்லை.

இவ்வூரில் வாழும் மக்கள் மைசூரிலிருந்து குடியேறிய பழங் குடி மக்களான ஒம் கலியக் கவுடர்களும் தொட்டிய நாயக்கர் களுமே ஆவார்கள்.

திருவரங்கத்துப் பெரிய அழகிய மணவாளர் இந்தக் காரை மடையில் எழுந்தருளி இருந்தார், என்பது புராண வரலாறாகும்.

இவ்வாலய மூலவரின் திருநாமம் அரங்கநாதர் ஆகும். ஓரடி உயரமும் நான்கு பட்டைய முடைய சுயம்பு மூர்த்தி பெருமான், மூலத்தானத்தில் அருவுருவுடன் எழுந்தருளி இருப்பது எங்கு மில்லாத தனிச் சிறப்பாகும். முடிமீது வெட்டுப்பட்ட இடம் இன்னும் தெரிகிறது.

இம்மூலவருக்குச் சனிக்கிழமை தோறும் திருமஞ்சனம் செய்கின்றனர். திருமஞ்சனத்திற்குப் பயன்படும் தீர்த்தங்கள் கோயிலினுள் பிரம்ம தீர்த்தமும் ஊரின் ஓரத்தேயுள்ள கருட தீர்த்தமும் ஆகும்.

தல விருட்சம்

இத்தல விருட்சம் காரைச் செடியாகும். காரை என்பது ஒருவகை முட்செடி. மருதாணி இலையையும் திராட்சை போன்ற பழத்தையும் உடையது. இக்காரைக் செடிகளின் தலைகளைப் பறித்து மஞ்சளுடன் சேர்த்துத் தின்பதால் மக்கட்பேறு உண்டாவ தாய்ச் கூறுகின்றனர்.

காரை மடைக் காரைச் செடியின் தழைகள் திருமலை நாயக் கரின் இராசபிளவை என்ற நோய்க்கு மருந்தாய்ப் பயன்பட்டது என்றும், குணம் கண்டதால் இக்காரை வன அரங்கனுக்கு அவ்வரசர் கற்கோயில் எடுத்தார் என்றும் கூறப்படுகிறது.

திருவிழா

இவ்வாலயத்தில் வைகுண்ட ஏகாதசி போன்ற பொது விழாக் களும், சேனை முதலியார், நம்மாழ்வார், உடையார், மணவாள

மாமுனிகள் ஆகியோரின் திருநட்சத்திரங்களும் கொண்டாடப்படு கின்றன. ஆனால், எங்குமே காணாத சிறப்பான திருவிழா இவ்வூர் பிரமோற்சவமேயாகும். இது மாசி மாதத்தில் நடைபெறு கிறது.

மாசி மகத்தில் திருத்தேர் விழா. தேர் பெரிய தேர். இராமா யணத்தில் உள்ள ஆறு காண்டத்துக் கதையை விளக்கும் பதுமை கள் தேரைச் சுற்றிலும் அமைந்துள்ளன. அவை மிகச் சிறப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுத் தேரில் பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

தேரின் சிறப்பு

நாரதர் வால்மீகிக்கு உபதேசம் செய்வது முதல் அரியணையை அனுமன் தாங்க அங்கதன் உடைவாள் ஏந்த-வசிட்டனே இராமனுக்கு முடிபுனையும் பட்டாபிசேகக் காட்சி வரை, அத்தச்சன் சிற்றுளியால் செதுக்கி, தேரில் இணைத்து வால்மீகியும் கம்பனும் காவியத்தில் அமைத்த காட்சிகளை மரத்தில் காணும்படி செய்துள்ளான்.

கவிகளில் பாடங்களைப் படித்துப் பொருள் புரியாத பாமரரும் இத்தேரின் பதுமைகளைப் பார்த்து அவை கூறும் இராமாவதாரத்தை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

தேரோட்ட தினத்தன்று தேரிலிருந்து சுமாமி இறங்கியபின் தாசர்களின் சேவை ஆரம்பமாகிறது. காலையில் தண்ணீர்ச் சேவை. இரவில் பந்த சேவை.

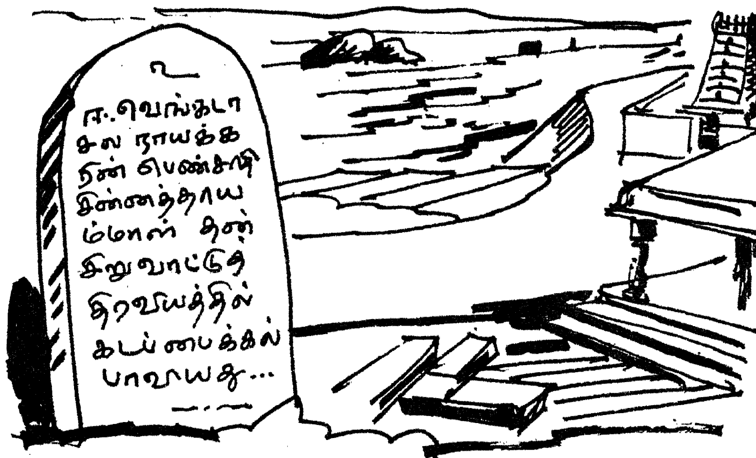
காரைமடை அரங்கனின் பக்தர்களைத் தாசர்கள் என்றே அழைக்கின்றனர். இத்தாசர்கள் அரங்கனுக்கு வழி வழி வந்த அடிமைகளாவர்.

வெள்ளைக்காரன்

பொறியியல் வல்லுநர் ஒருவர் இக்காரைமடைப் பெரு மாளுக்கு வெள்ளைக் குதிரை வாகனம் ஒன்று செய்து வைக்க நேர்ந்தது. எவ்வாறெனில், மேட்டுப் பாளையம்இருப்புப்பாதை போடும்போது நிலத்தை அளந்து பாதை அமைக்கப் படம்

வரைந்த அந்தப் பொறியாளன் இக்கோயிலையும் அதன் தீர்த்தக் குளத்தையும் பாதிக்கும் வகையில் தயாரித்து இருக்கிறான். அன்றிரவு அவன் கனவில் பெருமாள் குதிரை மீது தோன்றிப் பிரம்பால் அடித்ததாயும், கண் ஒளியைப் பறித்ததாயும், தவற்றை உணர்ந்த வெள்ளையன் மன்னிக்கும்படி வேண்ட, மறுபடியும் கண்ணொளி கொடுத்ததாகவும் அதனால் இருப்புப்பாதை சுற்றி வளைந்து செல்லும்படி திட்டம் வரைந்து அனுப்பியதுடன் பெருமாளுக்குக் குதிரை வாகனம் செய்து வைத்ததாயும் கூறுவர். அத்துரை மகனே தளத்தைக் க்ல் பாவிக் கொடுத்ததாயும் கர்ண பரம்பரைக் கதை ஒன்றும் உண்டு.

பெருமாள், தாசர்களுக்கு இன்பமும், நெறி தவறியவர்களுக்குத் தண்டனையும் நமக்கு நல்லவையும் கொடுக்கட்டும் ! நன்மை நல்கட்டும் ; இன்பம் ஈயட்டும் ! இதயம் குளிர வாழ்த்தி வணங்குவோமாக!

ஈரோடு

கொங்கு நாடு இருபத்து நான்கு பிரிவுகளை உடையது. அவற்றுள் ஒன்று பூந்துறை நாடு.

வரலாறு

வீரபாண்டியன் காலத்தில் 1288 – இல் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டில் ஈரோடான பூவேந்த சோழர்ச் சதுர்வேதி மங்கலம், கஞ்சப் பள்ளி சதுர்வேதி மங்கலம், பரன் சேர் கள்ளிச் சதுர்வேதி மங்கலம், உத்தம சோழச் சதுர்வேதி மங்கலம், கஞ்சப் பள்ளி சதுர்வேதி மங்கலம், குலோத்துங்க சோழச் சதுர்வேதி மங்கலம் போன்ற சதர்வேதி மங்கலங்களில் ஈரோடும் ஒன்றாகும்.

இதைச் சுற்றிலும் முதலியார் மடம் கி.பி. 1628–இல் ஐந்தாவது ஆண்டு திருமலை நாயக்கன் அப்பா முத்துவீரப்பன் ஞாபகமாகக் கட்டப் பெற்றது. சத்திரமும் குளமும் உண்டு. முத்து வீரப்ப நாயக்கன் சத்திரம் இப்பொழுது வீரப்பன் சத்திரம் என மருவி வழுங்கப்படுகிறது.

ஈரோட்டில் மூத்த கல்வெட்டுகள் பல காணக்கிடக்கின்றன. கி.பி. 921–ஆம் ஆண்டு கல்வெட்டு ஒன்றை அப்பெருமாள் கோவிலில் காண்கிறோம். அதன் மூலம் மதுரை கொண்ட கோப்பா கேசரி வர்மரான முதலாம் பராந்தக சோழன் காலத்தில் கட்டப் பெற்றது இக்கோயில், என்பதை அறிகிறோம்.

பள்ளி கொண்டருளும் பெருமாள்

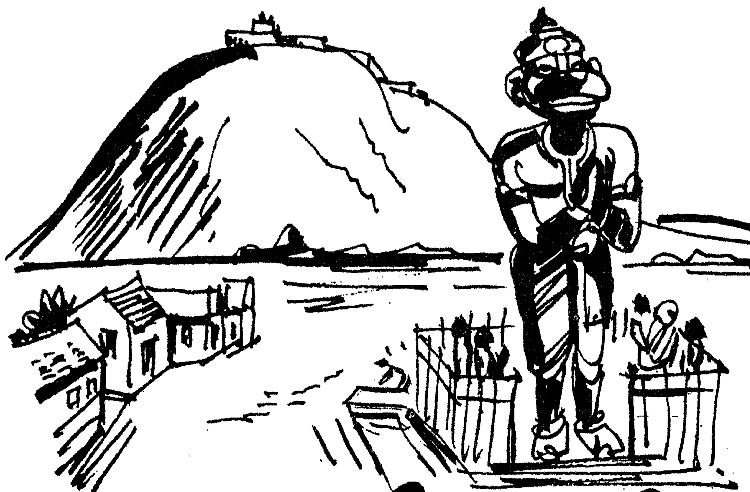
கல்வெட்டுப் படி, இப்பெருமாள் **வெண்ணெய்க் கூத்த தூயனார்** என்றும், **பள்ளி கொண்டருளும் பெருமாள்** என்றும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

கோவிலின் நுழைவாயிலில் ராஜ கோபுரமில்லை. முகப்பில் திருமாலின் பள்ளி கொண்ட கோலத்தைப் பதுமைகளில் செய்து வைத்துள்ளனர்.

வெளிப் பிரகாரத்தின் ஆரம்பத்தில் நம் கண்ணில் படுவது ஒரு குத்துக் கல்லாகும். அதில் ஈ.வெங்கடாச்சல நாயக்கர் பெண் சாதி சின்னத் தாயம்மாள் (திரு. வே. ராமசாமி நாயக்கரின் தாயார்) தன் சிறுவாட்டுத் திரவியத்தால் (வீட்டுச் செலவில் மிச்சம் பிடித்துச் சேமிக்கும் பணம்) கடப்பைக் கல் பாவிய செய்தி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்துள்ள திருவேங்கடமுடையான் சந்நிதியை வணங்குகிறோம். நிலைப்படியில் 'தாயாளு சாத்தான் சேவித்த நினைவு' எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம்.

தில்லைக் கூத்தனும் தில்லை கோவிந்தராசப் பெருமாளும் சிதம்பரத்தில் அடுத்தடுத்தே இருந்து அன்பர்கட்குக் காட்சி அளிப்பது போன்று ஈரோட்டில் ஈஸ்வரனும் பெருமாளும் அடுத்தடுத்தே கோயில் கொண்டு அருள் பாலிக்கின்றனர்.

கி.பி. 1579–ஆம் ஆண்டு கல்வெட்டு ஒன்று வீர வேங்கட பதிராயன், வீரப்ப நாயக்கன், நாயனார் தொண்டர், நாயனார் கோவிலுக்கும் இள்ளி கொண்டருளிய பெருமாளுக்கும் சரிபாதி செலவு செய்ய இறையிலி கொடுத்ததாய்க் கூறுகின்றது. சிவன் கோயிற் பிரம்மோற்சவத்தை யொட்டி வைகாசி விசாகத்தில் இப்பெருமாளுக்கும் பெருவிழா தேர்த் திருவிழா நடைபெறுகிறது.

நாமக்கல்

நாமக்கல் சேலம் மாவட்டத்தில் நாமக்கல் வட்டத் தலை நகராய்த் திகழ்கிறது. ஊரின் மத்தியிலுள்ளது மலை. மலையின் பக்கத்தில் மடு ஒன்றுள்ளது. மலை முடியிலும் மலை அடியிலும் கோயில்கள் உள்ளன. மலைமீது கோட்டை உள்ளது. கோட்டைக் குள் பரந்த வெளியுள்ளது. அங்கு நரசிம்மருக்கும் நாமகிரி அம்மனுக்கும் கோவிலுண்டு. அக்கோவிலில் கல்வெட்டுக்களும் காணப்படுகின்றன. அடியிலுள்ள கோயில் அரங்கநாதர் கோயில். இதனைச் சிங்கப் பெருமாள் கோயில் என்றும் கூறுவர். அடியிலுள்ள கோயிலுக்கு எதிரிலுள்ள அனுமார் சந்நிதி மிகவும் புகழ் பெற்றதாகும். சிலையும் பெரியதாகும். அதாவது 18 அடி உயரம் கொண்டதாகும். கூப்பிய கரம், பார்வை சிங்கபெருமாள் திருவடியில் விழும்படி அமைக்கப் பெற்றுள்ளது.

நரசிம்ம ரூபமாய் ருத்ர குணத்தோடு விளங்கிய திருமால் தன்னை ஏற்றருள அவ்விடத்தில் தவமிருந்தாள், இலக்குமி தேவியும் நாமகிரி அம்மன் என்ற திருநாமத்தினால் வணங்கப்பட்டு வருகிறாள்.

ஒன்பது சித்தர்கள்

வரலாற்றுச் சிறப்பும், பெருமையும் பொருந்திய நரசிம்ம மூர்த்தம் ஒன்பதினுள் நாமக்கல் நரசிம்ம மூர்த்தமும் ஒன்று, என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. கீழ்க்கண்ட ஒன்பது சித்தர்களால் ஒன்பது நரசிம்ம மூர்த்தங்கள் தியானிக்கப்பட்டு ஆலயம் உருவேற்றப்பட்டது:

1. தேவலகர் 2. மரீசி 3. அங்கிரஸ் 4. அத்திரி
5. புலஸ்தியர் 6. புலஹர் 7. சிரீது 8. பிருகு (விஸிட்டர்)
9. விகன்ஸ்

தேவலகர் ரிஷி என்ற சித்தர் இங்குள்ள சக்கர தீர்த்தத்தில் மூழ்கிப் புனித முக்தி பெற்றார்.

ஒன்பது தீர்த்தங்கள்

நாமக்கல் மலையைச் சுற்றிலும் எட்டுத் தீர்ததங்களும் மலை மேல் ஒன்றும் ஆக, ஒன்பது தீர்ததங்கள் உண்டு : 1. இலக்குமி தீர்த்தம், 2. கமலாலயம், 3. நாராயண தீர்த்தம், 4. அனுமன் தீர்த்தம், 5. சீதாராம் தீர்த்தம் 6. இலக்குமண தீர்த்தம், 7. தேவ தீர்த்தம், 8. சக்கர தீர்த்தம், 9. ரிஷி தீர்த்தம். திருமால் பத்து அவதாரங்களில் ஒன்றான நரசிம்ம அவதாரம் எடுத்து, இரண்ய கசபுவை அழித்துவிட்டுப் பிரகலாதனது வேண்டுகோளுங் கிணங்க, அவன் பட்டிணத்தற்கு அருகிலுள்ள சாளக் கிரம மலையில் அம்மலைக்குச் சமமான உயரத்துக்குச் சாளக்கிரமச் சிலையாகப் பக்தர்கள் வணங்கக் கிருதாயுகத்தில் காட்சியருளினார்.

தவமிருந்த இலக்குமி தேவிக்கு அருள்புரிந்து அவள் தவத்தை ஏற்றார். அவளையும் தன் சதியாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

இராம காரியத்திற்காக அனுமன் செல்லும்போது அனும னால் இம்மலை கொண்டு வரப்பட்டதால் இராமகிரி, நாமகிரி என்றும், நாமமலை, நாமக்கல் என்றும் தமிழில் வழங்கலாயிற்று. ஸ்ரீ சைலம் என்ற பெயரிலும் வழங்குவதாயிற்று.

இக்கோயிலை நரசிம்ம பல்லவன் எழுப்பியதாகத் தெரிகிறது. இதற்கான கல்வெட்டும் உள்ளது. மலைமேல் உள்ள கோட்டை திப்பு சுல்தானால் கட்டப் பெற்றதாக வரலாறு கூறுகிறது.

மொண்டிப் பாளையம்

மொண்டிப் பாளையம் கோவை மாவட்டத்தில் அவிநாசி வட்டத்தில் அன்னூரிலிருந்து சுமார் பன்னிரு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ளது.

பெயர்கள்

இங்கமைந்துள்ள கோயிலைக் கொண்டு நாட்டு மக்களில் பல் வேறு குழுவினரும் வெவ்வேறு பெயர்களில் வழங்குகின்றனர். பழங்குடி மக்களில் கொங்கு வேளாளர்கள் (கவுண்டர்கள்) இராமர் கோயில் என்றும், திருமாலையே வழிபடு கடவுளாகக் கொண்ட நாயக்கர்கள் அலமேலு மங்காகுடி என்றும், வைணவர் களுள் இருகலையினரும் வேங்கடேச பெருமாள் விண்ணகரம்

என்றும், அந்தணர்கள், ஸ்ரீனிவாசப் பெருமாள் கோவில் என்றும் அழைக்கின்றனர்.

ஏழு மேடு – ஏழு மலை

அக்காலத்தில் கொங்கு நாட்டுப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களில் பலருக்கு ஏழுமலையானின் காட்சி கிடைக்க வாய்ப்பில்லாதிருந் தது. பவானி ஆற்றிற்குத் தெற்கே முப்பது கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் ஏழு மேடுகள் உள்ளன. கார மடையை திருவரங்கமாகக் கொண்ட கொங்கு நாட்டு மக்கள், இவ்வேழு மேடுகளையும் திருப்பதி யிலமைந்துள்ள ஏழுமலைகளாகக் கொண்டனர்.

இந்த ஏழு மேடுகளுக்கு அப்பால் அமைந்துள்ள அந்த இடம் தான் மொண்டிப் பாளையம் ஆகும். ஏழுமலையானை எழுந் தருளச் செய்து கோயிலமைத்துள்ளனர். வடவேங்கடத்தானின் வண்ணத்தை இந்த மூர்த்தியிடம் கண்டு அவனிடம் பெற்ற வரங்களை இவனிடம் பெற்று மகிழ்ந்தனர்.

மேலும், ஏழுமலையானுக்குச் செலுத்தும் காணிக்கை இவ்வேங்கடேசனுக்குச்செலுத்தி இன்புற்றனர். இவ்வேங்கடே சர் காலத்தால் பிற்பட்டவர். உருவத்தால் சிறியவர். எனினும் திருப்பதியாகிய ஏழுமலைகளில் கால்கடுக்க ஏறித் தேடிவந்து தன்னைக் கும்பிட்ட பேருக்கு வழங்கும் பயனை, இங்கு வந்து வணங்கும் அடியவர்களுக்கு வழங்குகிறார். ஊஞ்சல் மரங்கள் அதிகமாய் இருந்ததால், இப்பகுதிக்கு **ஊஞ்சல் வனம்** எனப் பெயர் ஏற்பட்டது. கொங்கு நாட்டில ஒடுவங்க நாடு என்ற உட்பிரிவில் உள்ளது.

சிறப்பு

இக்கோயிலில் மூலவர் சுயம்பு இலிங்கம் போலத் தோற்றம் அளிக்கிறார். நான்கு புறமும் பட்டையாகவும், மத்தியில் கூராகவும் காட்சி கொடுக்கும் இம்மூர்த்தியை முதன் முதலில் கண்டு வழிபட்டவர் அருகிலுள்ள ஆலத்தூர் கிராமத்து மேதர மெட்லார் குலத்துக் கொண்ட நாயக்கர் என்பவராவார்.

இக்கோயிலிலுள்ள பலி பீடம் சிறப்புடையது, என்பது இப்பகுதிமக்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. பேய் பிசாசு ஓட்ட வல்லதாம்.

இக்கோயிலின் தனிச்சிறப்பு ஒன்று குறிப்பிடத் தக்கது. சேவார்த்திகள் யாராவது கருட சேவை செய்ய விரும்பினால் மூன்று தேங்காய், பதினைந்து பழம், ஐந்து ரூபாய் காணிக்கை செலுத்தினால் போதும். உற்சவர் கருடன் மீதூர்ந்து காட்சியளித்து நான்கு வீதிகளையும் சுற்றி வருவார்.

இக்கோயிலில் ஆண்டு தோறும் நடக்கும் ஏகாதசிக் கட்டளை, ஸ்ரீ ராம நவமிக் கட்டளை, ஸ்ரீ கோகுலாஷ்டமி கட்டளை ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கவை.

இக்கோயிலில் பணி செய்யும் பண்டாரங்கள் வெள்ளெருக்கு மொட்டு, வேப்பங்கொழுந்து, எலுமிச்சை, திருத்துழாய், தூபக்கரி, சுவாமி மெழுகு ஆகியவற்றிலான லேகியம் ஒன்று செய்து நோய் தீர்வதற்காகக் கொடுக்கின்றனர், என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு செய்தியாகும்.

தான்தோன்றி மலை

கொங்கு நாட்டில் உள்ள மலை தான் தோன்றி மலை. வடவேங்கடத்துப் பெருமாளுக்கும், தான்தோன்றிமலைப் பெரு மாளுக்கும் பல வகைகளில் தொடர்பு இருப்பதைக் காண்கி றோம். ஒற்றுமை இருப்பதையும் காண்கிறோம்.

இந்த, தான்தோன்றி மலை ஊருக்கு நான்கு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ளது.

பெயர்

மலை சிறு மலையே. ஏறுவதற்கு முப்புறமும் பாதைகள் உண்டு. படிகள் அதிகம் இல்லை. ஏறுவதில் சிரமமும் தெரியாது. மலை மாடம் போன்ற மலை. மலை முகட்டிலே கோயில். கோயில்

குடவரைக் கோயில் மூலவரும் பாறையோடு பாறையாகக் காட்சியளிக்கிறார். அம்மூலவரின் பெயர் கல்யாண வேங்கட ரமண சுவாமி. வெம் எனில் பாவம். கடம் எனில் நசித்தல். இந்த ரமணர் தன்னையடைந்தாரின் பாவத்தை நீக்குபவர். பரம பதத்தைத் தருபவர். திருப்பதி மலையில் ஒரு கூறு கரூரில் சிதறி விழுந்து, தான்தோன்றி மலையாகக் காட்சியளிக்கிறது, என்று கூறுவர்.

புராணம்

ஏழுமலையான் பெயர் வேங்கட ரமண சுவாமி. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள சுவாமியின் திருநாமமும் வேங்கட ரமண சுவாமி, இரு திரு உருவங்களும் ஏழடி உயரமும் நான்கடி அகலமும் உள்ளன. ஏழுமலை வேங்கடேசப் பெருமாள் திருப்பதியில் உண்டியல் வசூலிப்பதற்கு ஒரு காரணம் கூறுவர்.

நாராயண வனத்து அரசன் ஆகாச ராசன் மகள் பத்மாவதியை மணக்க வேங்கடேச பெருமாள் குபேரனிடம் கடன் பட்டாராம். வாங்கிய தொகையைத் திருப்பித்தரத் தம்து பக்தர்களின் குறைகளைத் தீர்த்து உண்டியல் மூலம் வருமானத்தைப் பெறுவதாய்க் கூறுவர்.

திருப்பதி உண்டியலில் செலுத்துவதாய்ப் பிரார்த்தனை செய்பவர்கள் போக உண்டியலில் காணிக்கை செலுத்துகின்றனர். இக் கோயில் கொங்கு நாட்டில் பிரார்த்தனைத் தலமாக விளங்குகிறது. இந்த வேங்கட ரமணரை நெரூர் சதாசிவ பிரமேந்திரர் புரட்டாசி மூன்றாம் சனிக்கிழமைகளில் பூஜை செய்து வந்திருக்கிறார். யந்திர ஸ்தானம் செய்து ஆராதித்திருக்கிறார்.

ஷர்மா என்ற ஏழைப் பிராமணருக்குத் திருப்பதி வேங்கடாசலபதி காட்சி கொடுக்க, தானே உண்டானதால் தான் இதற்குத் தான் தோன்றி மலை என்ற பெயர் உண்டாயிற்று, என்றும் கூறுவர்.

அமைப்பு

மலையை யொட்டிய மண்டபத்தில் ஆறடி உயரமுள்ள கருடாழ்வாரைப் பிரதிஷ்டை செய்துள்ளனர். ஆனால், அர்த்த மண்டபத்தை யொட்டி மூலஸ்தானப் பாறையிலேயே மூலவரின் இருபுறமும் துவார பாலகர்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளனர். சுமார் 12 அடி உயரம்! இருவரும் பார்ப்பதற்கு மிக்க கம்பீரமாய்க் காட்சியளிக்கின்றனர்.

மேலே அண்ணாந்து பார்த்தால் பாறையிலேயே செதுக்கப்பட்டுள்ள பதினான்கு கந்தர்வர்களைக் காணலாம். மலைமேலுள்ள விமானம் மூலவரின் சிலைக்கு நேர் உச்சியில் அமைந்துள்ளது. பல வகைகளில் திருப்பரங் குன்றதுக் கோயிலை ஒத்து இருக்கிறது. இக்குடை கோயிலும் விதானமும் சிறியவையாயினும் சிறப்பாக அமைந்துள்ள தன்மை, மனதைக் கவர்கிறது. வலப்புறப்படி வழியிறக்கத்தில் அனுமார் சந்நிதியுள்ளது.

கல்யாண வேங்கட ரமணரைக் கண்குளிரக் கண்டோம். கைகுவித்து வணங்கினோம். இறங்க வருகையில் நம்மையறியாது பேயாழ்வார் பாடிய,

'திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்! திகழும்
அருக்கண் அணிநிறமும் கண்டேன்! – செருக்கிளரும்
பொன்னாழி கண்டேன்! புரிசங்கு கைக்கண்டேன்,
என்ஆழி வண்ணன்பால் இன்று!

என்ற பாட்டினை வாய் முணுமுணுக்கிறது. அதன் பொருளை நாமும் கண்டு கொண்டோம், அல்லவா?

உத்திரமேரூர்

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிறிய ஊரே உத்திரமேரூர் ஆகும். இந்த உத்திரமேரூரில் ஒரு வைகுண்டப் பெருமாள் கோயில் உள்ளது. இந்தக் கோயில் சுவரில் கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது. இந்தக் கல்வெட்டு சோழ மன்னர்கள் காலத்தில் தேர்தல் எவ்வாறு நடந்தது என்பதை விளக்கிக் கூறுகிறது.

குடவோலை முறை

குடவோலை முறை எவ்வாறெனில் மக்கள் தங்கள் வாக்குரிமைச் சீட்டுக்களை ஓலையில் எழுதி அந்த ஓலையை அதற்கென வைத்துள்ள ஒரு குடத்தில் போடுவார்கள். இப்படிப் போடும் முறையையே குடவோலை முறை என்பார்கள். இது வாக்குச் சீட்டைப் பெட்டியில் போடுவதுபோல் இருக்கிறது.

அல்லவா? ஏரி வாரியம், தோட்டவாரியம் ஆகியவைகளுக்குப் பிரதிநிதிகளாக நிற்க விரும்புகிறவர்களின் பெயர்களை மக்கள் எழுதி இக்குடத்தில் இடுவார்கள். பின்பு குடவோலையைப் பெரிய சபை கூட்டி, வயது முதிர்ந்த பெரியோரின் முன்னிலையில் ஒரு சிறுவனைக் கொண்டு ஓலைகளை ஒவ்வொன்றாய் எடுத்து, ஒரு மத்தியஸ்தர் கையில் கொடுப்பார்கள். அவனும் உள்ளங்கையை அகல விரித்துக் காட்டிவிட்டு ஓலையை வாங்கி வாசிப்பான். அவன் வாசித்த பின்பே நம்பியாரும், சபையோரும் படிப்பார்கள். யாருடைய பெயருக்கு அதிகச் சீட்டுகள் கிடைத்திருக்கின்றனவோ, அவர்களே தோட்ட வாரியம், வரி வாரியம் போன்ற காரியங்களுக்கு நியமிக்கப் படுவார்கள், எனக் கல்வெட்டு நமக்கு அறிவிக்கிறது.

இக்கல்வெட்டு பண்டித வத்ஸன், வீர நாராயணன், குஞ்சரமல்லன் என்ற விருதுப் பெயர்களைப் பெற்ற பராந்தக சோழன் காலத்தில் பொறிக்கப்பட்டது, என்று அறிகிறோம். இவன் ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 907 முதல் 950 வரை நாற்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் ஆகும். இக்கல்வெட்டின் ஒரு பகுதி இதோ –

'ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ மதுரை கொண்ட கோபுர
கேசரி வர்மருக்கு, யாண்டு பதினாலாவது
நாள் பதினாறு, காளியூர்க்கோட்டத்து
தன் கூற்று உத்தரமேரூர் சதுர்
வேதி மங்கலத்து ஸபையோம் ;
இவ்வாண்டு முதல் எங்களுக்குப் பெரு
மானடிகள் எம்பெருமான் ஸ்ரீ வீர
நாராயணன், ஸ்ரீ பராந்தக தேவன்
ஸ்ரீ பரகேசரி வர்மருடைய
ஸ்ரீ முகம் வரக்காட்ட, ஸ்ரீ முகப்படு
ஆக்ஞையால் சோழநாட்டுப்
புறங் கரம்பை நாட்டு, ஸ்ரீ வங்க
நகர், காரதிசை, கொண்ட யகரமவித்த
பட்டனாகிய சேரமாகிப் பெருமாள் இருந்து
வாரியமாக ஆட்டொரு காலும் ஸம்வத்ஸர

வாரியமும், வரிவாரியமும் இடுவதற்கு
வியவஸ்தை செய்த பரிசாவது'

இதுவே அக்கல்வெட்டு கூறும் செய்தியாகும். அது மட்டுமல்ல; இக்குடவோலைக் கல்வெட்டு சாஸனத்தின்படி யார் யார் வாரியப் பிரதிநிதிகளாக நிற்கத் தகுதியற்றவர்கள் என்பதையும், எழுபது வயதுக்கு மேற்படாதவர்களாகவும் முப்பத்தைந்து வயதுக்குக் குறையாதவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதையும், தேர்தலில் நிற்பவர்கள் சாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்தவர்களாகவும், குணங்களில் குறைபாடுகள் இல்லாதவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதையும், வாரியங்களில் வேலை பார்த்துக் கணக்குக் காட்டாமல் இருப்பவர்களும் அவர்களது பந்துக்களும் தேர்தலில் நிற்கத் தகுதியற்றவர்கள் என்பதையும் நாம் அறிகிறோம்.

கோவில்கள்

இனி உத்திரமேரூரில் உள்ள கோயில்களைக் காணலாம்: இவ்வூரில் அக்காலத்தில் ஏழு கோயில்கள் இருந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். இக்கோயில்களிலெல்லாம் மிகச் சிறப்புடையதும், பெரியதுமாகத் திகழ்வதும் சுந்தர வரதராஜ சுவாமி கோயில்தான்.

இக்கோயில் மூன்று தளங்களோடு அமைந்த கோயிலாகும். அடித்தளத்தில் இருப்பவர் சுந்தர வரதராஜன். இவரைத் தவிர இந்த அடித்தளத்திலேயே அச்சுதவரதன், அநிருத்த வரதன், கல்யாண வரதன், ஆனந்த வல்லித் தாயார், ஆண்டாள் முதலிய எல்லோருமே நிற்கிறார்கள்.

அடுத்த தளத்தில் இருப்பவர் வைகுண்ட வரதர். அவருடன் கிருஷ்ணார்ச்சுனர், யோகநரசிம்மர், லக்ஷ்மி வரதன் ஆகியோர் உள்ளார்கள். மூன்றாவது தளத்தில் இருப்பவர் அரங்கநாதராவார். இவர்கள் அனைவரையும் மனங்குளிர, கண்குளிரத் தரிசிக்கலாம்.

இராசேந்திர சோழ சதுர்வேதி மங்கலம்

சரித்திரத்தின் ஏடுகளைப் புரட்டினால் இங்கு ஒரு கோட்டை இருந்ததாகவும், அதில் யமுனைக் கரையிலிருந்து வந்த வீர நடராஜன் வசித்ததாகவும் சொல்கிறார்கள். இக்கோட்டையையே பின்னர் இராஜேந்திர சோழன் கைப்பற்றிக் கொண்டு இந்த ஊருக்கு ராஜேந்திர சோழ சதுர்வேதி மங்கலம் என்று பெயரிட்டிருக்கிறான். அவனே இங்கு வேதம் ஓதுதலுக்கும், ஓதுவித்தலுக்கும் நிபந்தங்கள் ஏற்படுத்தி நிலங்களைத் தானம் செய்திருக்கிறான்.

இவ்வூரை நாம் சென்று பார்ப்பது நலமாகும்; பயனுள்ள தாகும்.

மதுராந்தகம்

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள மதுராந்தகம் என்னும் ஊர் சென்னையிலிருந்து 50 கல் தொலைவிலுள்ள ஓர் ஊராகும். இந்த ஊருக்கே அழகு தருவது போல் இங்கு ஒரு பெரிய ஏரி உள்ளது. இந்த ஏரி, தமிழ்நாட்டிலுள்ள மிகப் பெரிய ஏரிகளுள் ஒன்றாகும்.

இந்த ஏரியின் நீர் வழிந்தோட அமைந்திருக்கும் கலங்கல் நூற்று ஐம்பது அடி நீளம் கொண்டதாகும். இந்தக் கலங்கலில் கோயில் கொண்டு இருப்போர் இராம – லக்ஷ்மணர் ஆவார்.

கம்பன்

தேரழுந்தூரில் பிறந்த கம்பன், தொண்டைநாடு சென்று கச்சி ஏகம்பனை வணங்கி விட்டுத் தன் சொந்த ஊர் வரும் வழியில், இக்கோயிலைக் கண்டு கோயிலினுள் நுழைந்து இராம – லக்ஷ்ம ணரைக் கண்டவன் இராம – லக்ஷ்மணரை வணங்காமலேயே அப் படியே ஏதும் செய்யாமல் நின்று கொண்டிருக்கிறான்.

அர்ச்சனைப் பொருள்களும் கொண்டு வரவில்லை. வணங்காமலும் நிற்கிறான். இவன் என்ன வணங்கா முடியனா? என அருகில் நின்ற பாகவதர் ஒருவர் 'என்ன ஐயா ஆரா தனைக்குரிய பொருள்களும் கொண்டு வரவில்லை! ஐயனை வணங்காமலும் நிற்கிறீர்கள்! கைகூப்பி வணங்கக் கூடத் தெரியாதா?' என்று கேட்க, தன்னிலை உணர்ந்த கம்பன் தனது பதிலை ஒரு பாட்டாகவே பாடி விடுகின்றான். இதோ அந்தப் பாடல்

'நாரர்யண நம' என்றும் நல்நெஞ்சர்
பாராளும் பாதம் பணிந்து ஏத்துமாறு அறியேன்
கார் ஆளும் மேனிக் கருணாகர மூர்த்திக்கு
ஆராதனை என் அறியாமை ஒன்றுமே!'

'நான் ஆராதனைக்குக் கொண்டு வந்தது எனது அறியா மையே' எனக் கம்பன் இப்பாடல் வழியே கூறுவதிலிருந்து அவ னது அறிவுக் கூர்மையை நாம் எண்ணிப் பார்க்கலாம்.

அதாவது மிகுதியாக நம்மிடம் இருப்பது அறியாமை. அறி யாமை என்பது சிறிதும் இல்லாதவன் இறைவன். எனவே, நமது அறியாமையையே நாம் இறைவனிடம் நமது ஆராதனைப் பொருள்களாகக் கொட்ட வேண்டியதுதானே நமது கடமை? இதைத்தான் கம்பனும் செய்கிறான். நமக்கும் அறிவிக்கிறான்.

இவ்வாறு நமக்கு அறிவித்த கம்பனது பாடலைக் கொண்ட கோதண்டராமனைப் பற்றி ஒரு கதையே உண்டு :

மதுராந்தகத்து ஏரி ஒரு பெரிய ஏரி. என்றாலும் இந்த ஏரிக்கு ஒரு சாபமோ என்னவோ ஆண்டுக்கு ஆண்டு உடைப்பு எடுத்துக் கொள்வது மட்டும் தவறுவதே இல்லை. எனவே, இந்தப் பகுதிக்குக் கலக்டராக வருபவருக்கு மிகுந்த தொல்லையாக இருந்தது.

1795 – 1798 இல் கலக்டராக இருந்த கர்னல் லயன்ஸ் பிளேஸ் என்ற வெள்ளைக்காரர், இந்த ஏரியைப் பழுது பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு 1798 இல் இந்த ஏரியைப் பார்வையிட வந்த அவர் அங்குள்ள கோயிலினுள் நுழைந்தவர் அங்கு குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் கருங்கற்களைப் பார்த்து, "இங்கு ஏன் இவ்வாறு கற்களைக் குவித்து வைத்திருக்கிறீர்கள்?" என்று அருகிலுள்ளோரைப் பார்த்துக் கேட்க, "இங்கு கோயில் கொண்டிருப்பவர் சக்கரவர்த்தித் திருமகனான இராமன். அவனுடைய மனைவிக்குத் தனிக் கோயில் இல்லை. அவளுக்கென கோயில் கட்டலாம், எனக் கற்களைச் சேகரித்தோம். வருடா வருடம் ஏரி உடைத்துக் கொள்வதால் தண்ணீர் வீணாக விளைச்சல் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. மக்களிடம் பணம் வசூலிக்கவும் முடியவில்லை. கஜானாவிலும் பணம் இல்லை. அதனால் கோயில் கட்ட முடியாத நிலையில் உள்ளது," எனக் கூற "என்ன ஐயா, உங்கள் சாமிக்கு இந்த ஏரி உடையாமல் பார்த்துக் கொள்ளத் தெரியவில்லை. இவருக்கு ஒரு கோயில், இவர் மனைவிக்கு ஒரு கோயிலா?" என்று துரை கேட்கிறார்.

அர்ச்சகரோ, "துரைவாள், எங்கள் இராமனை உள்ளன்போடு வேண்டுபவர்களுக்கு அவர்களுக்கு வேண்டுவதை எல்லாம் தடையின்றி அருளுவான்!" எனக் கூறுகிறார்.

துரையோ "சரி, உங்களுக்கும், இராமனுக்கும் ஒரு சவால். நான் உள்ளன்போடு உங்கள் இராமனை வேண்டுகிறேன். இந்த ஆண்டு பருவ மழையில் ஏரி உடையாமல் இருந்தால், நானே இந்த இராமன் மனைவிக்குக் கோயில் கட்டித் தருகிறேன்!" என்று கூறிவிட்டுச் சென்று விட்டார்.

அன்று இரவே சரியான மழை. இராப்பகலாகத் தொடர் மழை. ஏரியைப் பார்வையிடத் தன் ஆட்களுடன் வருகிறார், கலெக்டர். ஏரியில் உடைப்பேதும் இல்லை. அது மட்டுமல்ல. கலங்கல் பக்கம் வந்த துரையோ மண்டியிட்டு வணங்கவும் தொடங்கி விடுகிறார்.

அவரோடு வந்தவர்களோ, "துரை வழுக்கி விழுந்து விட்டார் போல் இருக்கிறது! அவரைத் தூக்கிட வேண்டும்", என முனைய, துரையோ, "அடமுட்டாள்களே! கலங்கலின் இருபக்கமும் இரண்டு வீரர்கள் வில்லேந்திக் காவல் புரிகிறார்களே! உங்களுக்குத் தெரியவில்லை?" எனக் கூற அவர்களுக்கு எதுவுமே தெரியாமல் இருக்க கலக்டர் தமக்கு மட்டுமே கோதண்ட ராம தரிசனம் கிடைத்திருக்கிறது, என மனமகிழ்ந்ததோடு மட்டுமல்ல, தான் சொல்லியபடி ஜானகிக்கு ஒரு கோயிலையும் கட்டித் தருகிறார்.

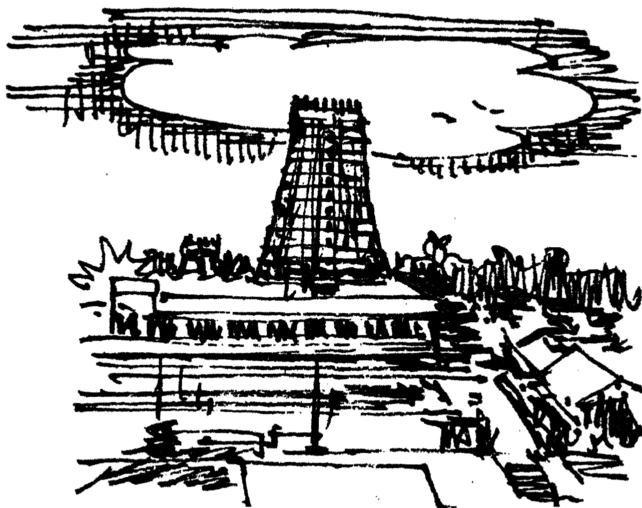
இச்செய்தியை விளக்கும் வகையில் "இந்த தர்மம் கும்பினி ஜாகீர் கலக்டர் கர்னல் லயன்ஸ் பிளேஸ் துரை அவர்களது," என ஒரு கல்வெட்டே அக்கோயிலில் உள்ளதை இன்றும் காணலாம்.

உத்தம சோழர்

இந்த மதுராந்தகம் சோழ மண்டலத்தை ராஜராஜனுக்கு முன்னால் ஆண்ட உத்தமசோழன் என்னும் மதுராந்தகச் சோழனால் வேதம் ஓதும் அந்தணர்களுக்கு மானியமாக விடப்பட்டு மதுராந்தகச் சதுர்வேதி மங்கலம் என்று நிலை பெற்றிருக்கிறது. மூலவர் கோயில் அப்போதே கட்டி இருக்க வேண்டும். பின்னர் வந்த சோழ மன்னர்களாலும், நாயக்க மன்னர்களாலும் விரிவடைந்திருக்கிறது.

இந்தக் கோயிலின் வடமேற்கு மூலையில் உள்ள மகிழ மரத்தடியில்தான் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ விசிஷ்டாத்வைதக் கொள்கையைப் பரப்பிய இராமானுஜருக்கு, அவரது குரு பெரிய நம்பிகள் பஞ்ச சம்ஸ்காரம் (உடலில் சங்கு சக்கரம், தனத்தில் தாசர் நாமம் பெறுதல், திருமந்திர உபதேசம் பெறுதல், நெற்றியில் திருமண் காப்பு தரித்தல், வழிபாட்டு முறையைக் கற்றுக் கொள்ளுதல் போன்றவற்றைச் செய்து வைத்தனர் எனக் கூறப்படுகிறது.

இத்தகைய கோயிலை நாம் காண்பது நமது கடமையாகும்.

இராமேஸ்வரம்

பெயர்க் காரணம்

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பாக் ஜலசந்தியில் ஒரு தீவில் உள்ள பட்டணம். இராவணன் முதலியோரை இராமபிரான் கொன்ற பழி தீரச் சிவலிங்கத்தை நிறுவி வழிபட்ட தலம், என்று தேவாரம் கூறுகிறது. இதனால் இராமேசுவரம் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர்.

தலச் சிறப்பு

கோவிலுக்குக் கிழக்கே இருக்கும் கடல், அக்னி தீர்த்தம் என்று பெயர் பெறும். கோவிலுக்குள் இருப்பது கோடி தீர்த்தம். சீதை பிடித்து வைத்ததும் இராமர் பூசித்ததுமான லிங்கம் இராம லிங்கம். அம்மன் மலைவளர் காதலி (பர்வத வர்த்தினி). அனுமார் கொண்டு வந்த லிங்கம் காசி விஸ்வநாதர்.

இராமேஸ்வரத்திற்குத் தெற்கே 12 மைலில் தனுஷ்கோடி இருக்கிறது. இங்குக் கடலாடுதுறை இருக்கின்றது. இந்த தனுஷ்கோடி தீர்த்தமும், இராமேஸ்வரத் தலத்திற்கு உரியது.

திருஞான சம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் இத்தலத்தைப் பாடி இருக்கின்றனர். இதற்கு நிரம்பவழகிய தேசிகர் இயற்றிய சேது புராணம் என்னும் சிறந்த புராணம் உண்டு.

கோவில் சிறப்பு

இங்குள்ள சிவன் கோவில் இராமரால் நிறுவப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதன் நீளம் 1000 அடி. அகலம் 657 அடி. மேலை வாயிலில் மட்டும் முடிவு பெற்ற கோபுரம் இருக்கிறது. இக்கோவிலின் சில அம்சங்கள், தமிழ்நாட்டுக் கோவில் கட்டும் கலையின் திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளன. இதில் உள்ள நான்கு பிரகாரங்களில் மூன்று கூரையால் ஒன்று சேர்க்கப் பட்டிருப்பதும் மூன்றாம் பிரகாரத்தின் இரு புறங்களிலுமுள்ள மேடைகளின் மேல் வரிசையாக நிற்கும் தூண்கள் தாங்கிய கூரையினடியிலுள்ள நடையின் அழகும் குறிப்பிடத் தக்கவை.

இக்கோவிலின் பெரும் பகுதி 15 – 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கட்டப்பட்டது. இதன் கற்கள் இலங்கையில் உள்ள திரிகோண மலை என்ற இடத்தில் உருவாக்கிக் கொண்டு வரப்பட்டன, என்று கூறப்படுகிறது. இதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் சேதுபதி அரசர்கள்.

இக்கோவில் நாலாம் பிரகாரத்தின் மேற்புறத்தில் உள்ள சிறிய சிவன் கோவிலே இங்கே உள்ள கட்டடங்களில் மிகப் பழையது.

இங்கே சேதுபதி அரசர், அரசிகளின் உருவச் சிலைகளும் இன்னும் தமிழகத்தின் ஓவியக் கலையின் இறுதிக் கால முறையிலான ஓவியங்களும் இருக்கின்றன.

இக்கோவிலில் பலவகை அழகிய வேலைப்பாடுகள் அமைந்த பழங்காலத்து நகைகளும் உண்டு. இக்கோவிலைத் தவிர இராமேசுவரத்தில் பல மண்டபங்களும் குளங்களும் உள்ளன.

இத்தலம் ஒரு புண்ணியத் தலமாகக் கருதப் படுகின்றது.

கன்னியாகுமரி

கன்னியாகுமரி தமிழகத்தின் தென் எல்லையாக இருந்து வருகிறது.

அமைப்புச் சிறப்பு

இந்தியாவின் தென் கோடி முனையில் திருவனந்தபுரத்திற்குத் தெற்கில் 53 மைல் தொலைவில் உள்ளது. இது இந்து மகா சமுத்திரம், வங்களா விரிகுடா, அரபிக் கடல் மூன்றும் கூடும் அழகிய இடம்.

சமயச் சிறப்பு

பண்டைக் கால முதல் இந்துக்களின் ஐந்து புண்ணிய தீர்த்தத் தலங்களுள் ஒன்றாக இருந்து வருகிறது. முனையில் கன்னியா-

குமரி அம்மன் கோவிலும், கோயிலுக்குப் பின்னால் கன்னியா குமரி என்ற ஊரும் உள்ளன. உமாதேவி கன்னியாகவேயிருந்து சிவபெருமானை எண்ணித் தவஞ் செய்யும் தலம் ஆதலால் கன்னியா குமரியெனப் பெயர் பெற்றதெனப் புராணம் கூறும்.

தனிச்சிறப்பு

கதிரவன் காலையில் கீழ்த்திசையில் கடலில் தோன்றுவதையும் மாலையில் மேலைத் திசையிற் கடலில் மறைவதையும் ஒரே இடத்தில் இருந்து பார்க்கக்கூடிய, உலகிலுள்ள சில ஊர்களில் கன்னியா குமரியும் ஒன்று. கன்னியா குமரியில் புனித நீராட மக்கள் எல்லாக் காலங்களிலும் வருகின்றனர்.

கடலோரத்தில் படித்துறை உள்ளது. அப்படித் துறையில் மண்டபம் உள்ளது. அதன் காற்றூண்களில் செதுக்கப்பட்டிருந்த அழகிய உருவங்கள் தேய்ந்து போயின. கடற்கரையில் மணல், அரிசி போன்ற உருவத்தில், பல நிறங்களில் காணப்படுகின்றது.

குமரி முனைக்குக் கிழக்கே பக்கத்தில் கடலில் இரட்டைப் பாறைகள் உள்ளன. சுவாமி விவேகானந்தர் அமெரிக்காவில் நடந்த உலக சமய மாநாட்டிற்குச் செல்லுவதற்கு முன்னால் அப்பாறைகளில் அமர்ந்து தியானம் செய்தார், என்று கூறுவர். கன்னியா குமரியில் உள்ள மீன் பிடிப்போர் ரோமன் கத்தோலிக்கர். அவர்களுடைய மாதா கோயில் பெரியது.

கிழக்குக் கரையில் கன்னியா குமரியில் இருந்து மூன்று மைல் தூரத்தில் வட்டக் கோட்டை என்ற ஒரு பழைய கோட்டை உள்ளது. கன்னியா குமரியில் இருந்தே மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்றது.

தொன்மைச் சிறப்பு

முன்னர் தமிழ் நாட்டில் தென் பகுதியாக இருந்த குமரிக் கண்டம் கடலாற் கொள்ளப்பட்ட பொழுது அங்கே இருந்த பஃறுளி ஆறு கடலால் கொள்ளப்பட்டது.

'பஃறுளியாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக் குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள' என்று சிலப்பதிகாரம் கூறும். இப்போதுள்ள குமரி முனை சங்க காலத்தில் தமிழகத்தின் தென் எல்லையாகவும் பண்டைத் தமிழகத்தின் இடைப் பகுதியாகவும் இருந்தது. 1766 - இல் திருவிதாங்கோட்டுடன் சேர்ந்தது.

இதனையே,

"வட வேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்" என்று தொல்காப்பியப் பாயிரம் கூறுகின்றது.

குமரிக் கோயில்

குமரிக் கோயில் திராவிடக் கட்டடச் சிற்ப முறையைத் தழுவியது. தலைவாயில் பெரியது; அணி வேலைகள் நிறைந்தது. கோயிலில் உள்ள கருங்கல் தூண்களும், சிலைகளும் கண்கொள்ளாக் காட்சிகள் ஆகும். தூண்களைத் தட்டினால் பல்வேறு இசை ஒலிகள் எழுப்புகின்றன. கோயிலைச் சுற்றியுள்ள மதில் சுவர் கோட்டைச் சுவர் போன்று பெரியது. கடலை நோக்கியுள்ள வாயில் நீண்ட காலமாக மூடப்பட்டுள்ளது.

சிவன் கோயில்

இங்குள்ள சிவபெருமான் கோயிலுக்கு இப்போது குகநாதேசுவரம் என்று பெயர். இது கோநாதேசுவரம் என்பதன் மரூஉ என்பர். இக்கோயில் இராசராச சோழனால் 984 - இல் கட்டப் பெற்றது. இது தஞ்சை பெரிய உடையார் கோயிலைப் போன்ற அமைப்புடையது. இப்போது பழுதுற்று இருக்கிறது.

இதில் சோழர், பாண்டியர், விஜய நகர மன்னர்கள், நாயக்க அரசர்கள், திருவிதாங்கூர் அரசர்கள் ஆகியவர்களுடைய கல் வெட்டுகள் உள்ளன. கன்னியா குமரியும் அதைச் சூழ்ந்துள்ள பகுதியும் கல்வெட்டுகளில் 'புறந்தாய நாடு' என்று சொல்லப் படுகிறது.

கொடி மரத்தின் அடிப்பீடத்தைச் சுற்றி விஜய நகர அரசரு டைய கல்வெட்டு ஒன்று சமஸ்கிருதத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கொடி மரத்தை அடுத்துள்ள சன்னதி மண்டபச் சுவரில் தெலுங்கில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு உள்ளது.

வட இந்தியத் தலங்கள்

1. உஜ்ஜயினி

உஜ்ஜயினி இந்தியாவில் மத்திய பாரதத்தில் உள்ள பட்டணம். இது உஞ்சை, உஞ்சேனை எனவும் வழங்கப்பட்டது. ஆமதாபாதிலிருந்து 329 கி.மீ. கிழக்கே இருக்கிறது.

கி.மு. 6 முதல் 4 – ஆம் நூற்றாண்டு வரை அவந்தி நாட்டின் தலைநகரமாக இருந்தது. வடமொழி நூல்கள் பலவற்றிலும் சிலப்பதிகாரம், யசோதர காவியம், பெருங்கதை முதலிய தமிழ் நூல்களிலும் இந்நகரம் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை அவந்தி என்றும் கூறுவதுண்டு. இது இந்தியாவின் ஏழு பிரசித்தி பெற்ற முக்தி தரும் புண்ணிய நகரங்களில் ஒன்றாகும். விக்கிரமாதித்தன் காலத்தில் மாளவத்தின் தலைநகரமாக இருந்தது.

சமஸ்கிருத மொழி இந்நகரில் நன்கு வளர்க்கப்பட்டது. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் மராட்டியர்களின் அரசாட்சியில் இருந்தது.

பெருங்கதையில் பிரச்சோதனனுடைய இராசதானியாகக் கூறப்படுகிறது.

திருவிழாச் சிறப்பு

இங்கு நீர் விழா நிகழ்வதைப் பெருங்கதை அழகுறக் கூறு கிறது. உதயணன் வஞ்சனையால் சிறையிலிருந்தது முதலாக அவன் வாசவதத்தையை யானை மேலேற்றிக் கொண்டு சென் றது வரையில் உள்ள நிகழ்ச்சிகள் அந்நகரில் நிகழ்ந்தன. படை முதலிய அரண்களாலும், சிற்பக் கலைகளாலும், செல்வ நிறை வினாலும் மேம்பட்டதென்றும், அகநகர் – புறநகர் என்னும் பிரிவுகளுடையதென்றும், இந்நகரத்தார் முருகக் கடவுளை வழிபட்டனரென்றும் பெருங்கதை கூறுகிறது.

கோவில்கள்

இந்நகரின் அருகில் மகாகாளவனம் என ஒரு வனமும் அதில் ஒரு காளி கோயிலும் இருந்தன. உச்சயினி மகாகாளம் என்னும் சிவபெருமான் திருக்கோயில் ஒன்றும் இருந்தது. இங்கு அழகிய இந்துக் கோயில்கள், முகம்மதிய மசூதிகள், சிறந்த அரண்மனை கள் இருந்தன. அவைகளில் ஒப்பற்ற ஓவியங்களும், சிற்பங்களும் காணப்படுகின்றன.

சமயச் சிறப்பு

அவந்தி என வழங்கப்படும் இந்நகரம் முத்தி தரும் நகரங்கள் ஏழனுள் ஒன்றாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

இங்கே ஆல மரம் ஒன்றிருக்கிறது. அதன் அருகிலுள்ள தீர்த்தத்தில் முழுகி அங்கிருக்கும் சிவபெருமானை வழிபட்டால் முக்தி கிடைக்கும், என்று கூறுவர்.

தமிழ் இலக்கியத்தில்

இந்நகரை உச்சயினி (உஜ்ஜயினி) என்று சிலப்பதிகார உரையில் அடியார்க்கு நல்லார் கூறுவர்.

இது மாளவ தேசத்தில் ஒரு பட்டணமென்றும் இங்கே பலராமனும் கண்ணனும் சாந்தீப முனிவரிடம் கல்வி கற்றனரென்றும் விஷ்ணு புராணம் கூறும்.

இது ஒரு நாடு என்றும், இதன் தலைநகர் உஞ்சை என்றும், இதன் அரசன் பிரச்சோதனன் என்றும் பெருங்கதை கூறும்.

கிறித்துவுக்கு முன்

கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டில் சண்டைப் பிரத்தியோதன் முதலிய வீரர்கள் இந்நாட்டை ஆண்டு வந்ததாகப் பௌத்த நூல்கள் கூறும்.

இது பிற்காலத்தில் மேற்கு மாளவம் என்னும் பகுதியின் பெயராகவும் உச்சயினியின் தலைநகரின் பெயராயும் ஆயின. முற்காலத்தில் அவந்திக் கொல்லர் பெயர் பெற்றிருந்தனர் எனத் தெரிகிறது.

கதைகளில் வரும் விக்கிரமாதித்தன் இந்த நாட்டில் அரசு புரிந்தான், என்பர்.

2. அயோத்தி

இந்துக்களின் இருபெரும் இதிகாசங்களில் ஒன்றான இராமாயணத்தின் காப்பியத் தலைவன் இராமன் பிறந்த நகரம் என்றும், முக்தி தரும் நகரங்கள் ஏழினுள் இது ஒன்று என்றும் கூறுவர். இது சரயூ நதியின் கரையில் பைஜாபாத்துக்கு அருகில் இருக்கிறது. இங்கு ஆண்டு தோறும் நிகழும் இராமநவமி விழாவுக்கு ஐந்து இலட்சம் மக்கள் வருவர். அயோத்தி மாகாணமாக

இருந்தது. இப்போது உத்திரப் பிரதேச இராச்சியத்தில் சேர்ந்துள்ளது.

இங்கு ஜைனக் கோயில்களும், பாபர் மசூதியும் உள்ளன. இங்கு விக்ரமாதித்த மன்னரால் இராமபிரான் பிறந்த இடத்தில் சிறந்த கோயில் ஒன்று கட்டப்பட்டது. பாபர் காலத்தில் அக்கோயி லின் மேல் பகுதி அழிக்கப்பட்டு மசூதியாக்கப்பட்டது. பல நூற் றாண்டுகளாக இங்கு இராமனுக்கு மீண்டும் கோயில் கட்ட முயன்று வருகின்றனர். இதற்காகப் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் உயிர்த் தியாகம் செய்து.ர்ளனர்.

தற்போது 'விசுவ ஹிந்து பரிஷத்' அயோத்தியில் இராம ஜன்ம பூமியில் இராமனுக்குக் கோயில் கட்ட முயன்று வருகின்றது. இதற்காக இந்தியா முழுவதிலும் கோயில் கட்ட இராமசிலா பூஜன் நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப் படுகின்றன. சிலாக்கள் (செங்கற்கள்) பூசிக் கப்பட்டு அயோத்திக்கு அனுப்பி உள்ளன; இதிகாச – காப்பியத் தலைவன் இராமபிரான் கோயில் விரைவில் கட்டி முடிக்கப் படும், என்று நம்பப்படுகிறது.

3. துவாரகை

துவாரகை (துவ்ரை) வட நாட்டிலுள்ள வைணவத் திருப்பதி களுள் ஒன்றாகும். முக்தி தரும் நகரங்கள் ஏழனுள் இதுவும் ஒன்று.

யாதவர்கள்

வடமதுரையில் இருந்த யாதவ குல அரசர்களாகக் கண்ண னும், பலராமனும், ஜராசந்தன் முதலான பகைவர்களுக்கஞ்சிக் கடல் ஓரத்திலே துவாரகை என்னும் நகரை நிறுவி வாழ்ந் தார்களென்றும், அது கடலில் மூழ்கிவிட்டது என்றும் புரா ணங்கள் கூறுகின்றன.

சௌராஷ்டிரத்தின் ஒரு பகுதியில் கோமதியாற்றங்கரையில் இருந்தது. இப்போதுள்ள துறைமுகமே பழைய துவாரகை என்று சிலர் கூறுகின்றனர். சிலர் இப்போதுள்ள ஜுனாகத் என்பதே துவாரகை என்கின்றனர். கோடினாருக்கு அருகில் மூலத் துவாரகை என்றோர் இடம் உள்ளது.

போர்பந்தருக்கும், மியானிக்கும் அருகே உள்ள மத்வபூர் என்ற ஸ்ரீநகரே துவாரகை என்பது சிலர் கொள்கை. போர்பந்தரில் கிருஷ்ணன் நண்பரான குசேலர் கோயில் இருக்கிறது. இக் கோயில் இருந்த இடத்தில் குசேலர் வீடு இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

பம்பாய் இராச்சியத்தில் போர்பந்தருக்கு வடக்கே எழுபத்து நான்கு மைல் தூரதில் உள்ள துவாரகைதான் கிருஷ்ணனுடைய துவாரகை என்பது பலர் கொள்கை.

கோயில் சிறப்பு

இங்கு கோயில் கொண்டுள்ள திருமால் கல்யாண நாராயணன். தாயார் கல்யாண நாச்சியார். கோயில் விமானம் ஏம கூட விமானம். தீர்த்தம் கோமதி தீர்த்தம். மேற்கே திருமுக மண்டலம். வீற்றிருந்த திருக்கோலம். பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், திருமங்கை ஆழ்வார், நம்மாழ்வார் ஆகியோர் பாடி இருக்கின்றனர். ஆதி சங்கரர் நிறுவிய மடம் ஒன்று இங்கு இருக்கிறது.

அகழ்வு ஆய்வு

தற்கால அறிவியல் ஆய்வாளர் ஆய்வின் காரணமாகக் கடலுக்கு அடியில் பழைய துவாரகை இருப்பதைக் கண்டு பிடித்துள்ளனர். கடலுக்கு அடியில் சென்று அங்குள்ள நகர அமைப்பைப் புகைப் படம் பிடித்தும், பொருள்களை மேலே கொண்டு வந்தும் ஆய்வுகள் நடத்தி வரும் பணிகள் தொலைக் காட்சியிலும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இது மாபெரும் சாதனை ஆகும். விரைவில் பண்டைக் காலத் துவாரகையைக் காண்போம்.

4 . மதுரா

உத்திரப்பிரதேசத்தில் தென்மேற்குக் கோடியில் இராஜ புதன எல்லை ஓரத்தில் இருக்கும் மாவட்டம். இதன் நடுவே யமுனை ஆறு ஓடுகின்றது.

அமைப்பு

இந்நகரின் பரப்பளவு 1,457 ச. மைல். மக்கள் தொகை 9,12,264. தென்மேற்கு மூலையில் சுண்ணாம்புக்கல் குன்றுகள் இருக்கின்றன. எஞ்சிய பகுதி முற்றிலும் சமவெளி. கிழக்குப் பகுதி செழிப்பான நிலவெளி. நீர்ப்பாசன வசதி மிக்க இடம். பருத்தி, கோதுமை, பார்லி, கரும்பு முதலியன விளைகின்றன. மாவட்டத்தின் மையப் பகுதி இந்துக்களுக்குப் புண்ணியத் தலம். தலைநகரான மதுராவும், பிருந்தாவனமும் பிற இடங்களும் புண்ணியத் தலங்கள் ஆகும். புராணப் புகழ் பெற்றவை ஆகும்.

வடமதுரை

மதுரா மாவட்டத்தின் தலைநகர். இதனை வடமதுரை என்பர். யமுனை ஆற்றங்கரையில் ஆக்ராவிலிருந்து 30 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. டெல்லியிலிருந்து ஆக்ராவுக்குச் செல்லும் இருப்புப் பாதை இதன் வழியாகச் செல்லுகின்றது. ஆற்றங்கரையில் குளிக்கும் கட்டங்கள் இருக்கின்றன. வானளாவிய கோயில் கோபுரங்கள், மாட மாளிகைகள், அகன்ற வீதிகள் இவைகள் ஊருக்கு அழகு செய்கின்றன.

கண்ணன் பிறந்த இடம்

கண்ணன் பிறந்து வளர்ந்து பல விளையாடல்கள் செய்த இடம் இதுவாகும். கண்ணன் கம்சனைக் கொன்ற இடமும் இதுவே. கண்ணன் வளர்ந்த கோகுலம் ஆற்றின் மறுகரையில் இருக்கிறது.

பௌத்தம் – சமணம்

மதுராவில் பௌத்த சமயம் பரவி இருந்தது. சீன யாத்திரிகர்

பாஹியான் (Fahien) இதைப் பௌத்த மையம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குஷானிய அரசர்கள் காலத்தில் சமணமும் இங்கு பரவி இருந்தது. பௌத்த – சமண சமயங்களின் செல்வாக்கு குன்றியதும் மீண்டும் இந்து சமயம் செல்வாக்குப் பெற்றது. 1017 இல் கஜனி மாமூது நகரத்தைச் சூறையாடினான்.

1,500 இல் சுல்தான் சிக்கந்தர் லோடி நகரின் மேல் படையெடுத்து வந்து கோயில்களையும், மடங்களையும் அழித்தான். ஷாஜகான் சிலை வழிபாட்டை ஒழித்தான். ஔரங்கசீப் அழிவு வேலையைத் தொடர்ந்து செய்தான். ஆனால் ராஜபுத்திரர்களும் மராட்டியரும் மதுராவுக்கு மீண்டும் புத்துயிர் அளித்தனர்.

சமயச் சிறப்பு

கண்ணன் பிறந்த இடத்தில் ஒரு கோயில் கட்டப் பெற்றுள்ளது. அதற்கு அருகில் பௌத்ரா குண்டம் என்ற கிணறு இருக்கிறது. துவாரகநாதர் கோயில் பெரியது. ஏகாதசி தோறும் இராச லீலை விழா நடைபெறுகிறது. மதுராவைச் சுற்றிலும் கோகுலம், பிருந்தாவனம் முதலிய பன்னிரண்டு வனங்கள் இருக்கின்றன. மதுராவுக்கு யாத்திரிகர்கள் மிகுதியாக வந்து செல்லுகின்றனர். பொருட்காட்சி சாலை ஒன்றும் இருக்கிறது.

5. காசி

வட இந்தியாவில் உத்திரப் பிரதேசத்தின் மாவட்டங்களில் ஒன்று. இது கங்கை ஆற்றின் வண்டல் வெளியில் உள்ளது.

அமைப்பும் தொழிலும்

இந்நகரின் பரப்பு 1,008 ச.மைல். மக்கள் 19,78,634. கங்கையாறு இதன் வழியாக ஓடுகிறது. இம்மாவட்டத்தின் வடகிழக்கு எல்லையில் கோமதி ஆறு கலக்கிறது. இம்மாவட்டத்தில் பலப்பல சிறிய சதுப்பு ஏரிகள் உள்ளன. அவைகளில் பெரும்பான்மை

யானவை கோடையில் வறண்டு போகின்றன. மாமரச் சோலைகளும், மூங்கிற் புதர்களும், தோட்டங்களும் மிகுதி. கோடையில் வெப்பம் மிகுதி. எனினும் தென்றல் வீசும். ஆண்டின் சராசரி மழை 40". முக்கியப் பயிர் நெல், பார்லி, உளுந்து, கோதுமை, மக்காச்சோளம், கரும்பு, எண்ணெய் வித்துக்கள் முதலிய பிற விவசாயப் பொருள்கள். நெசவு முக்கியத் கைத்தொழில். பித்தளைப் பாத்திரம் செய்தல், பட்டு நெசவு, சரிகை வேலை, நகை முதலிய அணிகலங்கள் செய்தல், பொம்மை செய்தல் ஆகியவை சிறப்பான கைத்தொழில்கள். காசி முக்கியமான நகரங்களுடன் இரயில் பாதையால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊர்ச்சிறப்பு

காசி மாவட்டத்தின் தலைநகர். கங்கையுடன் கலக்கும் வருணை, ஆசி ஆகிய இரு துணையாறுகளின் இடையில் உள்ளது. காசியின் பழைய பெயர் வாரணாசி. இது உத்திரப் பிரதேசத்தின் இரண்டாவது பெரிய நகரம். கல்கத்தாவிற்கு வடமேற்கில் 640 கி. மீ. தூரத்தில் உள்ளது. காசி என்ற பெயர் ஆரியரில் ஒரு பிரிவினரின் பெயரிலிருந்து வந்தது என்று கூறப்படுகிறது.

இது இந்துக்களுக்கும், சீக்கியருக்கும், பௌத்தருக்கும் புண்ணிய நகரம். வாணிக நகரமாகவும் திகழ்கின்றது. இது இந்துக்களின் முக்கியமான புண்ணியத்தலம் ஆகும். காசி நகரம் பனாரஸ் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. பனாரஸ் இந்துப் பல்கலைக் கழகம் உலகப் புகழ் பெற்றது.

பல்கலைக் கழக வளாகம் மாநகரில் ஒரு நகரம் போல் பரந்து விரிந்து அமைந்து. பற்பல துறைகளும் நன்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

காசி ஆன்மீகத்தில் பழமைக்குப் பழமையாய்ப் புதுமைக்குப் புதுமையாய் விளங்குகின்றது.

6. மாயா

கொலம்பஸ் புதிய உலகத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வட அமெரிக்காவின் தென் பாகத்திலும் தென் அமெரிக்காவின் வட பாகத்திலும் சிறந்த நாகரிகங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தோன்றியிருந்தன.

இடப்பரப்பில் சுருக்கமும், மக்களின் நெருக்கடியுமே இந்த நாகரிக வளர்ச்சிக்குக் காரணமாயிருந்தனவென்று வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள் கருதுகிறார்கள்.

கணக்கிட முடியாக் காலப் பழமை

மத்திய அமெரிக்காவில் தோன்றிய நாகரிகங்களுள் மாயா மக்களின் நாகரிகம் முதன்மையானது, என்று கருதப் படுகிறது. எப்பொழுது இந்நாகரிகம் தோன்றியதென வரலாற்று நிபுணர்களால் இன்னும் உறுதி செய்ய முடியவில்லை. மாயா மக்கள் கற்களினால் சிறந்த வேலைபாடுள்ள கட்டடங்களை அமைத்தனர். சாந்தில்லாமல் கற் கட்டடங்கள் கட்டினதில் இருந்து இவர்களின் கட்டடத் திறமை நன்கு புலப்படுகிறது. இவர்கள் அமைத்த கற்தூண்களில் சித்திர எழுத்துக்களும் தேதிக் குறிப்புகளும் மலிந்து கிடக்கின்றன.

எகிப்து மக்கள் பிரமிடுகள் கட்டியதைப் போல மாயா மக்களும் கட்டினர். ஆனால், எகிப்தில் தோன்றிய அந்தக் கோபுரங்கள் அனைத்தும் பெரியவர்களின் சவக் குழிகளின் மேல் எழுப்பினவை ஆகும்.

கோவிலும் வானியல் ஆய்வும்

மாயா மக்களுடைய பிரமிடுகள் அத்தகையன அல்ல. மாயா மக்கள் பிரமிடுகள் கட்டி, அவற்றின் மேல் மேடைகள் கட்டி, அவற்றின் மீது கோயில்கள் கட்டினர். இக்கோயில்கள் வான ஆராய்ச்சிச் சாலைகளாகவும் (Observatories) விளங்கின.

இக்காலத்து மக்கள் கணிதத்திலும் வானவியலிலும் தேர்ச்சி அடைந்தனர்.

சமயம்

மாயா மக்கள் பல தெய்வங்களை வணங்கி வந்தனர். மழைத் தெய்வம், குகுல்கான் (Kukulkan) என்ற கலைத் தெய்வம் இட்ஸம்னா (Itzamana) என்ற ஒரு பெரிய தெய்வம் என்பவை இவர்கள் வழிபட்டு வந்த தெய்வங்களில் முக்கியமானவை ஆகும்.

இத்தெய்வங்களுக்குத் தானியங்களும், பறவைகளும், விலங்கு களும் காணிக்கையாக வழங்கப் பட்டன. நர பலியும் சில சமயங்களில் கொடுக்கப்பட்டது.

மாயா மக்களின் முக்கியத் தொழில்கள் சோளம் பயிரிடுதல், வேட்டை ஆடுதல், தேன் வளர்த்தல் முதலியன ஆகும்.

7. கயா

வட இந்தியாவில் பீகார், இராச்சியத்தின் மாவட்டங்களில் ஒன்று.

அமைப்பும் தொழிலும்

இதன் பரப்பு 4,712 ச. மைல். மக்கள் 30,70,499. இதன் தென்பாகம் மலைப் பாங்கானது. வடபாகம் வண்டல் மண் படிந்த சமவெளி. சமவெளியில் நெல் முதலியன சாகுபடி ஆகின் றன. கிராமங்களைச் சார்ந்த இடங்களில் மா, பனை, ஈச்ச மரத் தோப்புகள் உள்ளன. மலைகளில் காடுகள் சூழ்ந்துள்ளன. அபிரகம் முக்கியத் தாதுப் பொருள். அரக்குத் தயாரிப்பு, கம்பள நெசவு, பாத்திரம் செய்தல் போன்ற கைத்தொழில்கள் நடை பெறுகின்றன.

மகதம்

இம்மாவட்டம் பண்டைக் காலத்தில் மகத நாட்டின் ஒரு

பகுதியாக இருந்தது. இங்கு தொல் பொருளியற் சிறப்பு மிக்க இடங்கள் உள்ளன. புத்த கயா போன்ற பட்டணங்கள் புண்ணியத் தலங்கள். இவ்விடங்களில் புத்தர் சிலைகள் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன.

சமயம்

கயா மாவட்டத்தில் பால்கூ ஆற்றங்கரையில் உள்ள பட்டணம். இதில் பழைய பட்டணம், புதிய பட்டணம் ஆகிய இடங்களில் விஷ்ணு பாதர் முதலிய தெய்வங்களுக்குக் கோயில்கள் உள்ளன. விஷ்ணு பாதர் கோயில் 18 – ஆம் நூற்றாண்டில் அகல்யா பாயால் கட்டப் பெற்றது, என்று சொல்லப் படுகிறது; புதிய பட்டணத்தில் மாவட்ட அலுவலகங்கள் உள்ளன.

கயா இந்துக்களுக்கு ஒரு புண்ணியத் தலம். நகரின் மக்கள் தொகை 1,33,700.

ஆறுகள்

1. தென் பெண்ணை

"காவிரி தென்பண்ணைப் பாலாறு – உடன்
கண்டதோர் வைகை பொருனைநதி – என
மேவிய ஆறு பல ஓடத் – திரு
மேனி செழித்த தமிழ்நாடு"

என்றார், பாரதி.

ஆறு பாயும் பிரதேசம்

மைசூரில் கோலார் மாவட்டத்தில் நந்திதுர்க்கத்துக்கு வடகிழக்கில் சன்னராயன் பெட்டாவில் தோன்றுகிறது, தென்பெண்ணை ஆறு. பெங்களூர் மாவட்டம் வழியாக ஓடித் தமிழ்நாட்டில் நுழை

கின்றது. சேலம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களின் வழியாகப் பாய்ந்து கடலூருக்கு வடக்கே கடலில் கலக்கிறது. மழைக் காலத்தில் திடீரென்று வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுவதுண்டு. இது தமிழர்களால் புனித ஆறாகக் கருதப்படுகிறது. கடலூரை அடுத்த மஞ்சக் குப்பத்தின் வட எல்லையில் தென் பெண்ணை ஓடுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் கடலோரத் தாலுக்காவில் தென்பெண்ணை, கெடிலம், வெள்ளாறு ஆகிய ஆறுகள் பாய்கின்றன.

இங்கே குறுக்காகக் கேப்பர் மலை செல்லுகின்றது. மழை மிகுதி. இந்த நதியால் நிலவளமும், நீர் வளமும் நிறைந்துள்ளன. நெல்லும், வேர்க்கடலையும் முக்கிய விளைபொருள்கள். உப்பு எடுத்தலும், நெசவும் முக்கிய கைத்தொழில்கள்.

திருவிழா

இங்கு தை முதல் வாரத்தில் இதன் கரையிலுள்ள ஊர்களில் விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன.

2. யமுனை

யமுனை வடஇந்தியாவில் பாயும் ஓர் ஆறு. இது இமாலயத்தைச் சேர்ந்த குமாஷனில் ஜம்னோத்ரிக்கு அருகில் உற்பத்தியாகித் தென்மேற்காக சிவாலிக் குன்றுகளின் அருகில் ஓடித் தெற்கே திரும்பி, டெல்லி வழியாகப் பாய்கின்றது.

பிரயாகை

இதில் பல கிளை ஆறுகள் வந்து கலக்கின்றன. அலகாபாத்தில் இது கங்கையுடன் சேர்கிறது. இவ்விடந்தான் பிரயாகை.

எனப்படும் புண்ணியத்தலம். நீளம் சுமார் 860 மைல். இவ்வாற்றின் நீர் கால்வாய்களின் மூலம் நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்றது.

கௌசாம்பி

கோசம் வட இந்தியாவில் உத்திரப் பிரதேசத்தில் அலகாபாத் மாவட்டத்தில் யமுனை ஆற்றங்கரையில் உள்ள ஊரான கௌசாம்பி (தக) என்ற பண்டைப் புகழ்பெற்ற நகரம் இங்குப் புதையுண்டு கிடப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

கோட்டை

சிதைந்த பெரிய கோட்டை ஒன்று இங்கு உள்ளது. நான்கு மைல் சுற்றளவு. 30 – 35 அடி உயரம், மத்தியில் நவீன ஜைனக் கோயில் ஒன்று உள்ளது. அதன் அருகில் 11 – ஆம் நூற்றாண்டு ஜைனச் சிற்பங்கள் பல தோண்டி எடுக்கப்பட்டன. ஒரு பக் கத்தில் சிதைந்த செங்கல் மேடையில் ஒரே கல்லாலான பெரிய உருவம் ஒன்றுள்ளது. அதில் 5 அல்லது 6 – ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

கண்டெடுப்புகள்

இங்கு அருகிலே சுட்ட மண் உருவங்களும், நாணயங்களும் கண்டு எடுக்கப்பட்டுள்ளன. நாணயங்களில் கி.மு. இரண்டு அல்லது முதல் நூற்றாண்டில் ஆண்ட அரசர்களின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. கோட்டைக்கு வடமேற்கே மூன்று மைல் தொலைவில் பாபோசா (Pabhosa) என்ற குன்று ஒன்றுள்ளது. அதன் மேலுள்ள குயைில் முக்கியமான கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

உலகின் ஏழு அதிசயங்களில் ஒன்றான ஷாஜகான கட்டிய தாஜ்மகால் யமுனையின் ஒரு கரையில் ஆக்ரா நகரில் தலை நிமிர்ந்து நின்று விளங்குகிறது. அதன் எதிரில் அடுத்த கரையில் ஆக்ராக் கோட்டை இருக்கிறது. அங்கேதான் ஷாஜகானை அவன் மகன் ஔரங்கசீப் சிறை வைத்தான்.

டெல்லியில் யமுனைக் கரையில் காந்தி அடிகள், ஜவஹர்லால் நேரு, இந்திராகாந்தி, சஞ்சய் காந்தி, ராஜீவ் காந்தி, லால்பகதூர் சாஸ்திரி முதலியோரின் நினைவிடங்களும் செங்கோட்டையும் அமைந்துள்ளன.

3. பாலாறு

தென்னிந்தியாவில் பாயும் ஆறு. இது மைசூரில் கோலார் மாவட்டத்தில், நந்திதுர்க்கம் என்னுமிடத்தில் உற்பத்தியாகிறது. இதன் நீளம் 230 மைல்.

ஆற்றின் போக்கு

இது செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சென்னை நகருக்கு அருகில் உள்ள சதுரங்கப் பட்டினத்திற்கு அருகில் வங்காள விரிகுடாவில் கலக்கிறது. பெண்ணாறும், செய்யாறும் இதன் முக்கிய உபநதிகள். பாலாற்றின் கரையில்தான் வாணியம்பாடி, ஆர்க்காடு, வேலூர், செங்கற்பட்டு முதலிய ஊர்கள் இருக்கின்றன.

நீர்ப்பாசன வசதி செய்வதற்காக ஆர்க்காட்டினருகில் 1827 இல் ஓர் அணை கட்டப்பட்டது. இவ்வணையில் நீளம் 1,634 அடி. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 50,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி அளிக்கிறது.

நீர்த்தேக்கங்கள்

செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பெரும்பாலும் சமவெளி, சில இடங்களில் குன்றுகள் உள. இங்கு ஆரணி, ஆறு, குடத்தலை ஆறு, கூவம் ஆறு, பாலாறு ஆகிய ஆறுகள் ஓடுகின்றன. இவை நீர்ப் பெருக்கற்றவை. செம்பரம்பாக்கம், செங்கற்பட்டு, உத்திர மேரூர், மதுராந்தகம், ஸ்ரீபெரும்புதூர், நாகலாபுரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள ஏரிகள் பெரியவை. குடத்தலை ஆற்றின் நீர், பூண்டியில் தேக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கிருந்து சோழவரம் ஏரி, புழலேரி ஆகியவைகள் மூலமாகச் சென்னை நகருக்குச் குடிநீர் கிடைக்கிறது.

பாலாறு என்றால் பால் பொங்கும் ஆறு என நினைக்கத் தோன்றும். ஆனால் பெரும்பாலும் பாலாற்றில் தண்ணீர் ஓடுவதே இல்லை. பாலாறு வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு முக்கிய மான ஆறு. பொம்மிரெட்டி, திம்மரெட்டி என்ற ரெட்டித் தலை வர்களால் வேலூரில் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட கோட்டை அகழியை நிரப்பப் பாலாற்றின் தண்ணீர் பயன் படுத்தப்பட் டுள்ளது. பாலாறு கடலுடன் கலக்கும் இடமான சது ரங்கப் பட்டி னம், டச்சுக்காரர் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது. அவர்கள் காலத்தில் கட்டிய கோட்டை தற்போது மண்மேடாக இருக்கிறது. இன்று மீன் பிடித்தலுக்குப் பெயர் பெற்றதாக இருக்கிறது.

பிற ஆறுகள்

சென்னை மாநிலத்தின் கிழக்குப் பகுதி பரந்த அகன்ற சம வெளியாகும். நடுவில் பீடபூமி. இது 1,000 – 3,000 அடி உயரம் உடையது. பாலாறு, பெண்ணை வெள்ளாறு, காவிரி, வைகை, கொள்ளிடம், தாமிரபரணி (பொருநை) ஆகிய ஆறுகள் முக்கிய மானவை. இவை எல்லாம் மேற்கு மலைத் தொடரில் தோன்றிக் கிழக்கு நோக்கி ஓடி வங்காள விரிகுடாவில் கலக்கின்றன.

பாலாறு வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களிலும், வெள்ளாறு தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் காவேரி, கோயம் புத்தூர், சேலம், திருச்சிராப் பள்ளி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்க ளிலும், வைகை மதுரை மாவட்டத்திலும், தாமிரபரணி திருநெல் வேலி மாவட்டத்திலும் பாய்கின்றன.

4. காவிரி

தென்னிந்தியாவில் ஓடும் ஆறுகளில் காவிரி தலை சிறந்ததாகும். அது தன் இடையராத நீர்ப்பெருக்கால் 'ஜீவநதி' எனப் போற்றப்படுகிறது.

ஆற்றின் போக்கு

காவிரி குடகு நாட்டில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி மைசூர், சேலம், கோயம்புத்தூர், திருச்சி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களின் வழியாக ஏறக்குறைய 800 கி.மீ., தொலைவு ஓடி வங்கக் கடலில் கலக்கின்றது. இதனுடைய வடிகால் நிலபரப்பு 28,000 ச.மைல். இந்த ஆறு வற்றாது வளம் தருவதால் தமிழ் மக்கள் இதனைத் தாயாகப் போற்றுகின்றனர். புண்ணிய தீர்த்தமாகக் கருதி நீராடி மகிழ்கின்றனர். காவிரி தென்னாட்டுக் கங்கை எனப் போற்றப் படுகின்றது. 'கங்கையிற் புனிதமாய் காவிரி' என்று பாடியுள்ளார்கள்.

தலைக்காவிரி

காவிரியாறு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் குடகு நாட்டுச் சைய மலையில் உற்பத்தியாகிறது. அவ்விடத்தில் சதுரமான ஒரு குளம் அமைத்துள்ளனர். அக்குளத்தின் கரையில் காவிரித் தாயின் கோவிலும் அமைந்துள்ளது. இந்த இடத்திற்குத் தலைக் காவிரி என்று பெயர் வழங்குகிறது. தலைக்காவிரி நீரூற்று என்றும் வற்றாமல் சுரந்து கொண்டே இருக்கின்றது. அது புண்ணிய தீர்த்தமாகக் கருதப் படுகிறது.

தலைக் காவிரியில் இருந்து பெருகும் நீர் முழுவதும் பற்பல காடுகளைக் கடந்து மலைகளின் வழியாகப் 'பாக மண்டலம்' என்ற இடத்தினை அடைகிறது. காவிரி அங்கிருந்துதான் ஆறு என்ற உருவத்தினைப் பெறுகின்றது. காவிரி மைசூர் நாட்டில் பாயும் போது திப்பூர் என்னும் இடத்தில் 'இலட்சுமண தீர்த்தம்' என்ற சிற்றாறும் காவிரியுடன் கலக்கின்றது.

அணைகள்

இங்கு மும்மடங்காகப் பெருகிய காவிரி வெள்ளத்தைத் தடுத்து 'கிருஷ்ண ராஜ சாகரம்' என்ற பெயருடன் பெரிய நீர்த் தேக்கத்தை அமைத்துள்ளனர். இங்குக் 'கண்ணம்பாடி' என்னும் இடத்தில் அணை கட்டப்பட்டுள்ளது. மைசூர் நாட்டில் மட்டும் காவிரியின் குறுக்கே பன்னிரண்டு அணைகள் கட்டப் பட்டுள்ளன. அவைகளில் பெரியது கண்ணம்பாடி அணையே ஆகும்

.இவ்வணை காலம் சென்ற மைசூர் அரசர் கிருஷ்ண ராஜேந்திர உடையார் ஆதரவால் தொடங்கப் பெற்றுப் பதினாறு ஆண்டு களில் கட்டி முடிக்கப் பெற்றது. கண்ணம்பாடி அனை 8,600 அடி நீளமும், 130 அடி உயரமும் உடையது. நீர்த் தேக்கத்தின் அளவு 50 சதுர மைல். இவ்வணையில் இருந்து அமைக்கப்பட்ட 'இர்வின் கால்வாய்' பயிர்த்தொழிலுக்குப் பேருதவி புரிகின்றது.

ஆற்றின் போக்கு

கண்ணம்பாடியை அடுத்துக் கௌதம ஆசிரமம் என்ற இடத்தில் காவிரி இரண்டாகப் பிரிந்து எட்டு மைல்களுக்கு அப்பால் ஒன்று சேர்கிறது. அதற்குப் பிறகு வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற தழைக்காடு என்ற ஊரைத் தாண்டி சிவசமுத்திரம் என்ற இடத்தினை அடைகிறது. சிவசமுத்திரத்தைத் தாண்டிய பிறகு காவிரியின் காட்சி மாறுகிறது. இரண்டு மலைச் சரிவுகளுக்கு இடையில் காவிரி பன்னிரண்டு அடி அகலம் உடையதாய் பாய்ந்து ஓடுகிறது. இங்குக் காவிரியை ஓர் ஆடும் தாண்டி விடுமாதலால் இவ்விடத்திற்கு 'மேக தாட்டு' (ஆடு தாண்டும் காவிரி) என்று பெயர் வழங்குகிறது.

ஒகனேகல்

அதற்கு அப்பால் காவிரி, மைசூர் எல்லையை விட்டுக் கொங்கு நாட்டை அடைகிறது. இங்கு புகழ் பெற்ற "ஹொகென கெல் நீர்வீழ்ச்சி" உள்ளது. பின்னர் காவிரி திருச்செங்கோடு, ஓமலூர் தாலுக்காக்களின் வழியாக வடக்குத் தெற்காக ஓடுகிறது. இங்கு ஒரு பெரிய அணையைக் கட்டி மிகப் பெரிய நீர்த் தேக்கத்தை அமைத்துள்ளனர். அவ்வணையே மேட்டூர் அணை யாகும். காவிரியாறு திருச்சி மாவட்டத்தில் புகுந்து அமராவதி என்ற ஆறு, கரூருக்கு அருகில் காவிரியுடன் கூடுகிறது. கொள்ளிடம் பிரிவதற்கு முன் உள்ள காவிரிக்கு அகண்ட காவிரி என்று பெயர்.

கரிகால் சோழன்

கொள்ளிடத்திற்குக் குறுக்கே மேலணை என்ற சிறந்த அணை

கட்டப்பட்டு உள்ளது. உள்ளாறு காவிரியையும், கொள்ளிடத்தையும் இணைக்கும் இடத்தில் உள்ளாற்றுக்கு குறுக்கே கல்லணை எனும் அணை கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வணை கரிகால் சோழனால் கட்டப்பட்டதாகும். இதனையே,

"கரிகாலன் கட்டி வைத்தான் கல்லணை"

என்று பாராட்டிப் பாடியுள்ளனர்.

காவிரியின் குறுக்கே ஓர் அணை கட்டப்பட்டுள்ளது. இது காவிரி – வெண்ணாறு ரெகுலேட்டர் என்று அழைக்கப் படுகிறது. கல்லணையைத் தாண்டியதும் காவிரி பற்பல சிற்றாறுகளாகப் பிரிகிறது. அவற்றில் சிறந்தது வெண்ணாறு.

பேராறாய்ப் பெருகி வந்த காவிரி பிறகு 20 கஜ அகலமே உள்ள வாய்க்கால் போல் காட்சி அளிக்கிறது. காவிரி சோழ நாட்டை வளப்படுத்தியதால் தங்கள் குல நதி என்று சோழ மன்னன்கள் அதனைப் பண்டு தொட்டுக் காத்து வந்தனர். கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கரிகால் சோழன் காவிரியின் நீர் வீணாக ஓடிக் கடலில் கலக்காதவாறும் அதன் நீர் பெருகி நிலங்களை அழிக்காதவாறும் காவிரிப் பூம்பட்டிணத்தில் இருந்து திருவரங்கம் வரை ஏறக்குறைய 100 மைல் தொலைவு காவிரியின் இருபுறமும் பலமான கரைகளை அமைத்தான்.

காவிரி ஆறு சிலப்பதிகாரக் காப்பியததில் வெகுவாக இளங்கோவடிகளால் வியந்து பாராட்டிப் பாடப்படுகின்றது.

மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப
மணிப்பூ வாடை யது போர்த்திக்
கருங்கயற்கண் விழிதொல்கி
நடந்தாய் வாழி காவேரி

பூவார் சோலை மயிலாலப்
புரிந்து குயில்களிசை பாடக்
காமர் மாலை யிருகசைய
நடந்தாய் வாழி காவேரி
வாழி எந்தன் வளநாடு

மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி
ஊழி யுய்க்கும் பேருதவி
மொழி வாய் வாழி காவேரி

கருநாடகத்தில் காவிரியுடன் வந்து சேரும் முக்கியத் துணை ஆறுகள் கபிணி, ஏமாவதி, இலட்சுமணதீர்த்தா, லோக பவானி, சிம்சா, அரக்காவதி முதலியன.

தமிழகத்தில் காவிரியுடன் கலக்கும் துணையாறுகள் 1. பாலாறு, 2. சந்நிதகுமார நதி, 3. பவானி, அமராவதி, 5. நொய்யல் ஆகியவைகளாகும்.

ஆக, 11 முக்கியத் துணை ஆறுகள் காவிரியுடன் வந்து சேருகின்றன. தஞ்சை மா்வட்டத்தில் வந்ததும் காவிரி பிரிந்து, 36 கிளை ஆறுகளாக மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் செல்லுவதால், வளங் கொஞ்சும் நஞ்சைக்குப் பஞ்சமில்லாததாகத் தஞ்சைத் தரணி விளங்குகிறது.

காவிரியில் பிரியும் கிளை நதிகள்

1. அரசலாறு, 2. குடமுருட்டி, 3. நாட்டாறு, 4. கீர்த்தி மன்னியாறு, 5. நூலாறு, 6. வஞ்சியாறு, 7. நந்தலாறு, 8. வீரசோழன், 9. மஞ்சலாறு, 10. மகிழலையாறு, 11. மன்னியாறு, 12. புதுமன்னியாறு, 13. பழவாறு, 14. பெத்தரசனாறு, 15. முடிகொண்டானாறு, 16. புத்தாறு, 17. வளம்பாறு, 18. திருமலைராசன், 19. குழுக்கி மன்னியாறு.

வெண்ணாற்றின் கிளைகள்

1. வெண்ணாறு, 2. வெட்டாறு, 3. கோரையாறு, 4. வடவாறு, 5. பாமணியாறு, 6. முல்லையாறு, 7. அடப்பாறு, 8. அய்யனாறு, 9. அரிச்சந்திர நதி, 10. வெள்ளையாறு, 11. பாண்டவயாறு, 12. சுள்ளானாறு, 13. ஓடம்போக்கியாறு, 14. காட்டாறு, 15. கடுவையாறு.

இதில் காவிரியின் கிளைகள் மூலம் 4,93,837 ஏக்கர் நிலமும், வெண்ணாற்றின் கிளைகள் மூலம் 4,65, 307 ஏக்கர் நிலமும் பாசனமடைகின்றன.

அணைகள்

காவிரி ஆற்றின் முன் கட்டப் ப்டவை இரண்டு நீர்த்தேக்கங்கள் ஆகும். முதலாவது நீர்த்தேக்கமான கிருஷ்ணராஜ சாகர் அணை கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ளது. அதன் நீர் கொள்ளளவு 43,934 மில்லியன் கன அடி. அதிகபட்ச நீர்மட்டம் 124 அடி. அதிகபட்ச நீர் தேங்கக் கூடிய பரப்பளவு 49.90 சதுர மைல். அதிக அளவு தண்ணீர் இருக்கும் போது நீர்ப்பகுதியின் நீளம் மட்டும் 25 மைல்!

இரண்டாவது, மேட்டூர் அணை, 1925 – 1934 இல் கட்டப்பட்டது. நீர் கொள்ளளவு 9,347 கோடி கன அடி. பரப்பளவு 59.25 சதுர மைல். அதிக அளவு தண்ணீர் தேங்கியிருக்கும்பொழுது நீர்ப் பகுதியின் நீளம் 33 மைல்.

மேலே கூறப்பட்ட இரண்டு அணைகள் தவிர, காவிரி ஆற்றில் 5 அணைக்கட்டுகளும் உள்ளன. அணையில் அல்லது நீர்த்தேக் கத்தில் தண்ணீர் தேக்கி வைக்கப்படுகிறது. இந்த அணைக்கட்டு கள் வரும் தண்ணீரை நிறுத்திப் பல்வேறு பகுதிகளுக்குக் கால்வாய் மூலமாக நீரைப் பிரித்து வழங்கிடப் பயன்படுத்தப் படுவனவாகும். அந்த 5 அணைக்கட்டுகளின் விவரம் பின்வருமாறு :

1. சேடர்பாளையம் அணைக்கட்டு
2. கட்டளை அணைக்கட்டு
3. மேல் அணை
4. கல்லணை
5. கீழ் அணைக்கட்டு

கரிகாலன்

கரிகாலன் கட்டிய கல்லணை இதில் வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந் தது. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் சோழப் பேரரசனாக விளங்கிய கரிகாலனால் கட்டப்பட்டது இந்த அணை. இலங்கையிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட கைதிகள் மூலம் – கரிகாலனால் இவ்வணை

கட்டப்பட்டதாக வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். கல், களிமண் இரண்டும் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டதால்தான் 'கல்லணை' என்று பெயர் பெற்றது. பிற்காலத்தில் இந்த அணையின் மீது பாலமும் புதிய வகை மதகுகளும் ஆங்கில அரசு இருந்தபோது அமைக்கப்பட்டன.

வரலாறு

1800 இல் இந்த அணையைத் தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களிடமிருந்து ஆங்கில ஆட்சியினர் பெற்றனர். 1804 இல் அணையின் மீது தண்ணீரை ஏற்றிப் பாசன வசதி கொடுப்பதற்காகக் குத்துக் கற்கலைப் பாவினார்கள். 1804 இல் இப்போது காணப்படுகிற பாலம் அமைக்கப்பட்டது.

1886 இல், தானே வெள்ளக் காலத்தில் கீழே விழும் இரும்புப் பலகைகள் பொருத்தப்பட்டன.

1899 இல், 5 அடி உயரமுள்ள திருகுப் பலகைகள் அதில் பொருத்தப்பட்டன.

1910 இல் மணற் போக்கிகள் கட்டப்பட்டுக் கல்லணைக்கு மேலே வரும் மணலைக் கொள்ளிடத்தில் தள்ள ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது.

1924 இல் அதிக தண்ணீர் வரத்தைக் கட்டுப்படுத்தி கல்லணைக்குச் சேதம் வராமலிருக்கக் கல்லணைக்கு மேலே – இடது கரையில் சுமார் ஒரு மைல் நீளமுள்ள படுக்கை அணை ஒன்றும் கட்டப்பட்டது.

1925 – 34 இல் கல்லணைக் கால்வாய் வெட்டப்பட்டது.

பாசன வசதிக்காக ஏறத்தாழ 30,000 கால்வாய்கள் உள்ளன. கால்வாய்களின் நீளம் மட்டும் ஏறத்தாழ 25,000 மைல்கள். இந்தக் கால்வாய்களின் மொத்த தூரம் உலகத்தை ஒரு சுற்று சுற்றி வருவதற்குச் சமமாகும்!

5. கங்கை

கங்கை இந்தியாவின் பெரிய ஆறு. பல நாட்டு ஆறுகளுடன் ஒப்பிட்டாலும் உலகில் உள்ள பெரிய ஆறுகளில் கங்கையும் ஒன்று சமயத் தொடர்புடையது. இந்துக்களால் புனித ஆறாகப் போற்றப் படுவது.

ஆற்றின் போக்கு

இதன் நீளம் 1,557 மைல். தென் இமய மலையில் கங்கோத்திரி என்னும் இடத்துக்குக் கடல் மட்டத்தில் இருந்து 13,800 அடி உயரத்துக்கு மேலுள்ள பனிக் குகையில் பாகீரதி ஆறு தோன்று கிறது. அவற்றுடன் ஜான்ஹவி, அளகநந்தா என்று ஆறுகள் சேர்ந்து கங்கை ஆகிறது. இது சுகி என்ற இடத்தில் இமய மலையைத் துளைத்துக் கொண்டு தென் மேற்கில் திரும்பி ஹரித்துவாரம் என்ற இடத்தை அடைகிறது. அங்கிருந்து உத்திரப் பிரதேசத்தில் சிறிது தூரம் தெற்காக ஓடிப் பின் தென் கிழக்காகத் திரும்பிப் பரூக்காபாத் (Farukhabad) மாவட்டத்தின் கிழக்குப் பகுதி வழியாக ஓடுகிறது. கங்கையாற்றின் நீர் பாயும் நிலத்தின் பரப்பு 4,32,480 ச.மைல்.

புராண வரலாறு

இந்தியாவில் ஆங்காங்கு உள்ள ஆறுகள் தெய்வத் தன்மை கொண்டவனாகப் போற்றப் படுகின்றன. அவற்றுள் கங்கைக்கு மட்டும் தனித்த பெருமை பண்டைக் காலந்தொட்டே இருந்து வருகிறது. கங்கை பாரத நாடு முழுவதுமே போற்றப்படும் மாநதி ஆகும். இந்நதி, நதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் பிரதிநிதியாக விளங் குகிறது.

எல்லா மங்கள ஸ்நானத்திற்கும் 'கங்கா ஸ்நானம்' என்ற புனிதப் பெயரே வழங்கி வருகிறது. இந்துக்கள் குடிக்கும் நீர்

எதுவாய் இருந்தாலும் கங்காமிருதம் என்றே சொல்வர். வாழ்க்கையின் கடைசிக் காலத்தில் கங்கைக்குப் போக வேண்டும்; அதன் கரையில் காலத்தை நல்ல நினைவுடன் போக்க வேண்டும், என்று வைதீக இந்துக்கள் எண்ணுவர்.

கங்கைக்குத் தேவநதி என்றும் ஆகாச கங்கை என்றும் பெயர். கங்கை முதலில் விண்ணுலகில் இருந்து பின்னர் பூவுலகில் இறங்கிப் பின் கீழே பாதாளத்திற்குச் சென்றதால் இது 'திரிபத – கா' (மூன்று வழிகளில் செல்பவள்) என்று பெயர் பெற்றது.

பிரமன் வரம் கொடுத்ததும் வானில் இருந்து விழும் கங்கைப் பெருக்கின் வேகத்தைத் தாங்கச் சிவபெருமான் ஒருவரே ஆற்றல் உள்ளவர், என்று அவரைக் குறித்துப் பகீரதன் தவம் கிடந்து கீழே விழும் கங்கையைத் தாங்கும்படி அவரை வேண்டிக் கொண்டான். இப்படிக் கங்கையைத் தலையில் தாங்கியதால் சிவ பிரானுக்குக் 'கங்காதரன்' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

புனித ஆறு

கங்கை பாயுமிடம் யாவராலும் தூயதாகக் கருதப்பட்ட படியால், கங்கைக் கரையில் பண்டைக் காலங்களில் முனிவர்களின் ஆசிரமங்களும் தவம் இருக்கும் இடங்களும் இருந்தன. அவை இக்காலத்தில் கங்கைக் கரையில் திருப்பதிகளாகவும், திருத் தலங்களாகவும் கருதப் படுகின்றன. இதன் கரையில் தங்கிச் சித்த புருஷர்கள் பரமபதத்தை அடைவதாகக் கூறுவதால் இதற்குச் 'சித்த' நதி என்றும் பெயர்.

கங்கை உற்பத்தியாகும் இடமான கங்கோத்திரியும் கங்கை தென்படும் இடமான கங்கோத்துவாரம் என்ற ஹரித்துவாரமும், பிரயாகையும் புண்ணியத் தலங்கள் ஆகும்.

கங்கையும், யமுனையும் சேரும் இடமான பிரயாகையை மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். இப்படியே கங்கை கடலில் கலக்கும் இடமும் புனிதமாக எண்ணப்படுகிறது.

கங்கோத்திரி

இது கர்வால் பிரதேசத்தில் ருத்திர ஹிமாலயம் என்ற பள்ளத்தாக்கில் இருக்கிறது. இப்பள்ளம் முழுவதும் நிரம்பிக் கிடக்கும் பனிக்கட்டியில் இருந்து கங்கை உற்பத்தி ஆகிறது. இங்கே கங்கா தேவியின் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது.

கங்காதுவாரம் (ஹரித்துவாரம்)

இதற்கு மாயாபுரி என்று பெயர். முக்தி தரும் ஏழு முக்கியத் தலங்களுள் ஒன்றாகிய மாயா என்பது இவ்விடமே. ஹரித் துவாரத்தில் உள்ள தீர்த்தத்திற்கும் **பிரம குண்டம்** என்று பெயர். தட்சன் வேள்வி நடத்திய போது சதி தன் உடலை நீத்த இடமும் இதுவென்று கூறுவர்.

பிரயாகை

இது கங்கை, யமுனை, கண்ணுக்குப் புலனாகாமல், ஓடுவ தாகக் கருதப்படும் சரசுவதி இம்மூன்றும் கூடும் இடம். சரசுவதி பூமியினுள் நுழைந்து மறைந்து போய் பிரயாகையில் கங்கை, யமுனை கூடும் இடத்தில் வெளியாவதாகக் கூறுவர். மூன்றும் சங்கமம் ஆவதால் இதற்குத் 'திரிவேணி' என்று பெயர். ஆண்டுதோறும் மாசி மாசம் மகாமேளம் என்னும் புனிதமான பெருநீராட்டு விழா நடைபெறும். 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை **கும்பமேளா** என்னும் பெருவிழாவும் நடைபெறுகிறது. இவ் விழாவில் இலட்சக் கணக்கான இந்துக்கள் கலந்து கொள்வர்.

தலைசிறந்த திருப்பதி காசி

"கங்கையைச் சார்ந்த திருப்பதிகளில் காசியே முதன்மை பெற்றது. மேலும் இது பாரத நாட்டின் கணக்கற்ற திருப்பதி களில் தலை சிறந்தது. இங்கு வசித்தாலே நற்கதி அடையலாம். இங்கே உடலை நீத்தலே முக்திக்கு வழியாகும். இங்கே தெருத் தெருவாக அலைந்து கொண்டு மடியும் மக்கள் காதில் தாரக மந்திரம் உபதேசிக்கப் படுகிறது, என்பர்.

இரண்டு புராணச் சிறப்புகள்

கங்கையைப் பற்றிப் பல புராணக் கதைகள் உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியமானவை இரண்டு. ஒன்று கங்கை பீஷ்மரை ஈன்றெடுத்தது. இரண்டாவது முருகக் கடவுளுக்குத் தாயாக விளங்கியது. இதனால் காங்கேயர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

சமயச் சிறப்பு

கங்கையில் நீராடுவது, அதன் கரையிலும் அங்குள்ள திருப்பதிகளிலும் முன்னோர்களுக்குச் சிரார்த்தம் செய்வது, அதன் நீரில் விழுந்து உடலை நீப்பது, தான தருமங்களைச் செய்வது இப்படிக் கங்கை சம்பந்தமான ஒழுக்கங்கள் பல கூறப்படுகின்றன.

வைதீக யாத்திரிகர் "கங்கா" என்று ஜபித்துக் கொண்டு போவார்கள். ஒரு சிறு பாத்திரத்தில் கங்கை நீரை அடைத்துக் கொண்டு வந்து வீட்டில் வைத்துப் பூசை செய்வர். கங்கை இராமேசுவர யாத்திரை மூலம் பண்டைக் காலத்தில் நாட்டின் ஒற்றுமை வலுப்பட்டதோடு அறிவாளிகளும் அவர்கள் எழுதிய நூல்களும் வடக்கிலும், தெற்கிலும் பரவ வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

சகரன், பகீரதன் பற்றிய புராணக் கதைகளும் கங்கை தொடர்பாக வழங்குகின்றன.

கும்பகோணத்தில் 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மகாமகம் கொண்டாடப் படுவது போல், கங்கை – பிரயாகை சேருமிடத்திலும் 12 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கும்பமேளா கொண்டாடும் போது இலட்சக்கணக்கானோர் கூடுவார்கள்.

6. கோதாவரி

இந்தியாவில் மேற்கு மலைத் தொடரில் நாசிக் என்ற இடத்துக்கு அருகில் **திரயம்பகம்** என்ற இடத்தில் தோன்றித் தக்காணத்தில் தென்கிழக்காக ஓடி ஆந்திரத்தில் பாய்ந்து, ஐதராபாத்தைக் கடந்து வங்காள விரிகுடாவில் கலக்கும் ஆறு, கோதாவரி. இது வால்மீகி இராமாயணத்தில் 'கோதாவண்டு' என்று வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது இந்துக்களுக்குப் புண்ணிய ஆறு.

ஆற்றின் போக்கு

இது கடலை அடைவதற்கு முன் கௌதமி, வசிஷ்ட கோதாவரி என இரு முக்கிய கிளைகளாகப் பிரிகிறது. முன்னது கிழக்குக் கோதாவரி மாவட்டத்தில் காக்கினாடாவுக்கு அருகில் ஏனாம் என்ற இடத்திலும், பின்னது மேற்கு கோதாவரி மாவட்டத்தில் நரசாப்பூருக்கு அருகிலும் கடலில் கலக்கின்றன.

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் ஐந்து சிற்றாறுகளாகப் பிரிகிறது. இப்பிரிவுகளின் காரணமாக மூன்று முக்கிய கழிமுக வெளிகள் அமையப் பெற்றுள்ளன. கிழக்கு வெளியும், மத்திய மாவட் டத்திலும் இருக்கின்றன. கிழக்கு வெளியின் பரப்பு 450 ச. மைல். மத்திய வெளியின் பரப்பு 500 ச. மைல். மேற்கு வெளி 600 ச. மைல். ஆற்றின் மொத்த நீளம் 940 மைல்.

துணை ஆறுகள்

மஞ்சிரா, பிராணஹிதா, இந்திராவதி, சபரி ஆகியவை முக்கியத் துணை ஆறுகள். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலேயே தோன்றும் மஞ்சிரா, சிக்கந்தராபாத் வரையில் தென்கிழக்காக ஓடி வடக்காகத் திரும்பி, ஐதராபாத்தின் மேடக், நைஜாம்பாத் மாவட்டங்கள் வழியாக ஓடி நைஜாம்பாத் வட எல்லையில் கோதாவரியுடன் கலக்கிறது.

பிராணஹிதா மகாராஷ்டிரத்தில் தோன்றி கிழக்கு நோக்கி வந்து ஒரங்கல்லின் வட எல்லையில் கோதாவரியுடன் கலக்கிறது.

சபரி கிழக்கு கோதாவரி :மாவட்டத்தின் வடமேற்கு மூலையில் கோதாவரியுடன் கலக்கிறது. வடிகாலின் மொத்தப்பரப்பு 1,15,000 ச. மைல்.

நீர்ப்பாசனம்

கி.பி. 1,840 க்கு முன்பு கோதாவரியின் தண்ணீர் உள்நாட்டு நீர்ப் பாசனத்துக்கு பயன்படுத்தப் படாமல் வீணாயிற்று. அதனால் கழிமுக வெளியில் அடிக்கடி பஞ்சம் ஏற்பட்டது. **ஆர்தர் காட்டன்** என்பவர் கோதாவரியின் குறுக்கே தவளேசுவரம் என்னும் இடத்தில் அணை கட்டிப் பல கால்வாய்கள் தோண்ட வேண்டும், என்று யோசனை கூறினார். அவரது யோசனையை அரசாங்கம் ஏற்று, அணையைக் கட்டி முடித்தது.

இது தவளேசுவரம், வல்லி, மரூர் விஜ்ஜேசுவரம் என்ற பிரிவுகளைக் கொண்டது. அவை முறையே 4,839 அடி, 1,550 அடி, 2,601 அடி நீளமுள்ளவை. இதற்கு மூன்று பெரிய கால் வாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கழிமுக வெளியின் வழியாகச் செல்கிறது. இரண்டு கூட்டுக் கால்வாய்களும் இருக்கின்றன. இக்கால்வாய் அமைப்பு கோதா வரி மாவட்டம் செழிப்பு மிக்க மாவட்டமாகத் திகழ்கிறது.

நாகரிகம்

நகரம் தீவு என்பது கோதாவரி மாவட்டத்தின் தோட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மொத்தம் 8,99,350 ஏக்கர் நிலம் நீர்ப்பாசன வசதி பெறுகிறது. முக்கியக் கால்வாய்களும், ஆறும் போக்குவரத்துக்குப் பயன் படுகின்றன.

நாசிக் அருகில் இருக்கும் பஞ்சவடி இராமன், இலக்குவன், சீதையுடன் காட்டில் தங்கிய பகுதி இதுவே, என்பர். சூர்ப்பனகை வதத்துடன் தொடர்புள்ள இடமும் இது என்பர். இராமனின்

தந்தையும், தாயும் மறைந்த போது கோதாவரியில் நீராடியதாகச் சொல்கிறார்கள்

இராஜ மகேந்திர புரம் என வழங்கப்பட்ட ராஜமுந்திரியில் உள்ள கோதாவரிப் பாலம் 56 அங்கங்களைக் கொண்ட இந்தியாவிலேயே இரண்டாம் பெரிய பாலம். மகாமகம் போல் 12 ஆண்டுக்கொரு முறை இவ்வூரில் புஷ்கர விழா நடைபெறுகிறது. இவ்வூர் தெலுங்கு இலக்கியப் படைப்பாளிகள் பலருடன் தொடர்புள்ள ஊர்.

பத்ராசலம், கோதாவரியின் கரையிலுள்ள இன்னொரு புண்ணிய பூமி. இவ்வூர் மலை உச்சியில் உள்ள கோவில் இராமர் கோவில்கள் யாவிலும் மிகச் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. இங்கிருந்து 80 கிலோ மீட்டர் தொலைவில்தான் இராமர் பர்ணசாலை அமைத்திருந்தார், என்பார்கள். அங்கே இருந்து தான் இராவணன் சீதையைத் தூக்கிச் சென்றதாக்ச் சொல்வர். பத்ராசலம் பெரும் இராமபக்தரான இராமதாசரால் புகழ் பெற்றுள்ளது. அவரின் இயற்பெயர் கோபண்ணா. அவர் தாசில் தாரராக இருந்து பக்திப் பாதைக்கு வந்தவர்.

அந்நகரில் இருந்த மூதாட்டி திம்மக்காவின் கனவில் மலையின் மேல் இராமர், இலக்குமணன், சீதை மூவரின் சிலைகளைக் கண்டு பரவசப்பட்டார். காலையில் திம்மக்கா தன் பேத்தியுடன் முள்ளும், புதரும் கடந்து மலை மீது சென்றபோது கனவில் கண்ட இடத்திலே மூவரின் சினைகளும் இருக்கக் கண்டு தரிசித்தார். பின்னர் நாளும் சென்று துப்புரவு செய்து, சிலைகளின் நிழலுக்கு கீற்றுக் கொட்டகையும் போட்டார்.

கேள்விப்பட்ட கோபண்ணாவும் மலைமேல் சென்று துப்புரவான சூழலில் கோவிலின் அமைப்பைக் கண்டார். சிலைகளைப் பார்த்தவர் வைத்த விழி வாங்க முடியாமல் அங்கேயே தங்கி விட்டார். தொழுது பாடிய பக்திப் பாடல்கள் ஏராளம். ஊர் மக்களும் அவரையும், கோவிலையும் தரிசிக்கப் பாதை போட்டனர். கோபண்ணா, பத்ராசலம் இராமதாசர் என அழைக்கப் பட்டார்.

இன்று அக்கோவிலைச் சுற்றி 24 கோவில்கள் அமைந்துள்ளன. பார்க்கப் போக வேண்டுமானால் மோட்டார் படகில் ஆற்றைக் கடந்து, காட்டு வழியே மலைமேல் செல்ல வேண்டும்.

7. வைகை

தமிழகத்தின் தெற்கே மதுரை, ராமநாதபுரம் மாவட்டங் களில் ஓடும் ஆறு. நீளம் 165 மைல் மேற்கு மலைத் தொடர்ச்சியில் உள்ள ஏலக்காய் மலையில் 'வருஷ நாடு' என்ற பள்ளத்தாக்கில் தோன்றி வடகிழக்கே நில்வளம் மிகுந்த கம்பம் பள்ளத்தாக்கு வழியே ஓடுகிறது. பின் தென் கிழக்காகத் திரும்பி சோழ வந்தான், மதுரை, பரமகுடி ஆகிய ஊர்கள் வழியாக ஓடி இராமநாதபுரத்தின் தென்கிழக்கே "மைல் தொலைவில் உள்ள பெரிய கண்மாய் என்ற ஏரியில் கலந்து பாக் ஜலசந்தியில் விழுகிறது. சோழவந்தானுக்கு வடமேற்கே 8 மைல் தொலைவில் உள்ள பெரியாற்றின் பேரணையில் இருந்து நீர்பாசனக் கால்வாய்கள் வழியாகச் சென்று கரும்பு, நெல்விளையும் நிலங்க ளுக்குப் பயன்படுகின்றது. பெரிய நீர்பாசனக் கால்வாயின் நீளம் சுமார் 45 மைல்கள். பெரிய குளம் வட்டதில் வைகை நீர்தேக்கம் அமைந்துள்ளது. அணையின் நீளம் 11,675 அடி. உயரம் 106 அடி. நீர்த்தேக்கத்தின் பரப்பு சுமார் 870 ச.மைல். இவற்றால் இராம நாதபுரம், மதுரை மாவட்டங்களில் உள்ள நிலங்கள் பயன்பெறு கின்றன. ஆற்றின் குறுக்கே பெரும்பாலங்கள் போக்குவரத் துக்காக கட்டப்பட்டுள்ளன. மழை காலத்தில் மட்டும் ஆற்றில் திடீரென வெள்ளம் பெருகும். மற்ற காலங்களில் ஆற்றில் நீர் இராது. மதுரை மாவட்டத்தில் வைகையாறு வரும்போது சுருளி, கிருதமாலை முதலிய கிளையாறுகள் அதனுடன் கலக்கின்றன. வைகையின் சிறப்பை தமிழ் நூல்கள் சிறப்பாகக் கூறுகின்றன. (சிலப்பதிகாரம் 13 : 168 – 170) "உலகுபுரந்தூட்டும் உயர் பேரொ ழுக்கத்துப் புலவர் நாவில் பொருந்திய பூங்கொடி, வையை என்னும் பொய்யாக் குலக்கொடி", என்று கூறுகிறது. பரிபாடலில் இப்போது கிடைத்துள்ள செய்யுட்களில் 8 செய்யுட்கள் (6, 7, 10, 11, 12, 16, 20, 22) வைகையைப் பற்றி பாடியவை. சிலப்பதிகாரத் தலைவியாகிய கண்ணகி வைகை கரை வழியே சென்று சேர நாட்டை அடைந்தாரென்றும் கூறுவர்.

திருஞானசம்பந்தர் சமணருடன் வாதிட்ட போது "புனலில் ஏடெதிர் செல்கெனச்" சென்றதாக பெரிய புராணமும் திரு விளையாடற்புராணமும் கூறுகிறது. மதுரை திருவிளையாடல் களில் சோமசுந்தரப் பெருமான் குண்டோதரனுக்கு நீர்வேட்கை தணித்ததும், நரியை பரியாக்கியதும் – பிட்டுக்கு மண் சுமந்ததும் வைகையாற்றின் ஆதரவிலே நிகழ்ந்தவை என்று புராணங்கள் கூறும். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் ஏலமலையை அடுத்து உள்ள வருஷநாடு பள்ளத்தாக்கில் தோன்றும் வைகை ஆறு 260 கி. மீ. தொலைவுக்கு பாய்ந்து பாக் ஜலசந்தியில் கடலில் கலக்கிறது.

8. பிரம்மபுத்ரா

ஆசியாவின் வற்றாத பேராறுகளுள் ஒன்று பிரம்மபுத்திரா. இது திபெத், இந்தியா, பாகிஸ்தான்ஆகிய மூன்று நாடுகளில் ஓடுகிறது. நீளம் 1800 மைல்கள். மேற்கு திபெத்தில் டிரான்ஸ் இமாலயத்தில் 15,958 அடி உயரத்தில், சட்லெட்ஜ் சிந்து ஆறுகள் தோன்றுமிடத்துக்கு அருகில் தோன்றுகிறது. திபெத்தில் உயர்ந்த மலைவெளியில் கிழக்கு நோக்கி 700 மைல் தொலைவு ஓடுகிறது. திபெத்தில் இதற்கு ட்ஸாங்பா (தூய்மைபடுத்தி) என்று பெயர்.

இமய மலைத் தொடரின் கிழக்கு பக்கமான நாம்ச்சா பார்வாவில் ஆறு வளைந்து டிஹாங் என்றுப் பெயர் பெற்று, அஸ்ஸாம் பள்ளத்தாக்கில் புகுகின்றது. இங்கு டிபாங், லுஹிட் ஆறுகள் இதில் கலக்கின்றன. பின்னர் பிரம்மபுத்திரா என்றப் பெயருடன் மேற்கு தென்மேற்காக ஓடிக் கிழக்கு வங்காளத்தில் பாய்ந்து, தெற்கு நோக்கித் திரும்பி ஓடி ஜமுனா என்ற பெயர் பெற்றுக் 'கோவலண்டா' என்ற இடத்தில் கங்கையுடன் கலக் கின்றது.

அதையும் தாண்டி திப்ருகார் வரையில் 800 மைல் தூரம் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றது. கௌஹாத்தி நகரமும் பிரம்ம

புத்ராவின் கரையில் அமைந்துள்ளது. இந்த ஆறு வழங்கும் நீர் பாசன வசதியும் வண்டல் மண் செழிப்பும் ஒப்பற்றவை.

கோவாலுந்த என்னும் இடத்தில் பிரம்மபுத்திரா ஆறு கங்கையுடன் சேருகிறது. இரண்டும் சேர்ந்த ஆறு பத்மா ஆறு என அழைக்கப்படுகிறது.

9. சிந்து நதி

வடஇந்தியாவில் உள்ள வற்றாத மூன்று பெரிய ஆறுகளுள் ஒன்று. திபெத்துப் பீட பூமியில் கைலாச மலைகளில் தோன்றுகிறது. இதன் அருகில் சட்லெட்ஜ் ஆறும், பிரம்ம புத்திரா ஆறும் தோன்றுகின்றன.

சிந்து, திபெத்து, காச்மீரம் ஆகிய நாடுகளில் வடமேற்காகச் சென்று லடாக் மலைத் தொடரைக் கடந்து செல்கிறது. பின்பு 'ஷியோக' ஆறு இதில் கலக்கிறது. 'கில்ஜித்' ஹூன்ஸா என்ற இடங்கட்கு மத்தியில் தென்மேற்கில் திரும்புகிறது. இவ்விடத்தில் 'கில்ஜித்' ஆறு சிந்துவில் கலக்கிறது. தொடர்ந்து மலைகளில் ஒடி தர்பந்து என்ற இடத்துக்குக் கீழே பஞ்சாப் சமவெளியை அடைகிறது. ஐம்பது மைல் தெற்கே ஓடிய பின்னர் ஆப்கானிஸ்தானத்துக் காபூல் ஆறு இதனுடன் அட்டாக் என்னும் இடத்துக்கு அருகில் கலக்கிறது. அட்டாக்குக்கு 470 மைல் தெற்கே பஞ்சாப் மண்டலத்தைச் செழிக்கச் செய்யும் ஜீலம், சீனாப், ராவி, பீயாஸ், சட்லெட்ஜ் என்னும் ஐந்து ஆறுகளும் சிந்துவில் கலக்கின்றன.

சிந்து கடலில் கலக்கும் இடத்தில் உள்ள கழிமுக வெளி 3000 சதுர மைல் பரப்புடையது. இங்குள்ள கிளையாறுகள் தம் போக்கை அடிக்கடி மாற்றிக் கொள்கின்றன. சிந்து நதியில் பஞ்ச நதிகள் கலக்கும் இடத்திற்குக் கீழே சுக்கா அணைக்கட்டு இருக்கின்றது. இதனால் சிந்துவெளி நீர்ப்பாசன வசதி பெற்று வளம் பெற்றுள்ளது. இந்த நீர்வளத்தின் பயனாகப் பஞ்சாப்

உலகில் கோதுமையும், பருத்தியும் மிகுதியாக விளையும் இடங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது.

பாகிஸ்தானின் தலைநகரமான கராச்சி சிந்து கழிமுக வெளியின் மேற்கே அமைந்துள்ளது. சிந்து நதியின் மொத்த நீளம் 2000 மைல். இதன் வடிகால் நிலப்பரப்பு 3,75,000 சதுர மைல். மே முதல் ஆகஸ்ட் வரை இமய மலையில் உள்ள பனிக் கட்டிகள் உருகுவதால் சிந்து நதி வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து ஓடும். இதனால் பல நகரங்களுக்கு அழிவுகள் ஏற்படும். இந்நதியில் மிகுதியான மீன்களும், நீண்ட மூக்குடைய முதலைகளும் இருக்கின்றன.

பஞ்சாப் என்ற சொல் பாஞ்ச் – ஆப் : ஐந்து ஆறு என்ற பொருளுடையது. ஐந்து நதிகளாவன : ஜீலம் (பிதாஸ்தா), சேனாப் (சந்திரபாகா), ராவி (ஐராவதி), பியாஸ் (பிபாசா), ஸத்லுஜ் (சதாத்ரு) என்பன.

ஸத்லஜ் ஆறு இமய மலையின் உட்பகுதியில் திபெத்திய பீடபூமியைச் சார்ந்த மானசரோவர் ஏரிக்கருகில் தோன்றுகிறது. ஐந்து நதிகளில் மேற்குக் கோடியிலுள்ள ஜீலம் உலார் ஏரியில் தோன்றுகிறது.

சிந்து நதி உலகின் பெரிய நதிகளில் ஒன்று. இதன் நீளம் சுமார் 2880 கிலோ மீட்டர். சிந்துவிலிருந்துதான் இந்தியா என்ற பெயரே ஏற்பட்டது என்று கூறுவார்கள்.

இங்கே மொஹஞ்சதரோ, ஹரப்பா ஆகிய ஊர்ப் பகுதிகளில் புதையுண்ட நகரங்களில் கண்ட பழமையான நாகரீகத்தைத்தான் சிந்து சமவெளி நாகரீகம் என்று நமது நாகரீகத்தை மிகப் பழமையானதாக உலகமே போற்றுகிறது.

பாக்ரா – நங்கல் அணைகள் சிறப்பு மிக்கவை. ஸத்லுஜ் ஆற்றில் அமைக்கப்பட்ட பக்ரா அணை 226 மீட்டர் உயரமானது. உலகிலேயே அதிக உயரமான அணைகளில் இதுவும் ஒன்று. இது டெல்லியில் உள்ள குதுப்மினாரைப் போல் 3 மடங்கு உயரமானது. இதில் சம சக்தியுள்ள 5 நீர் மின்னிசை உற்பத்தி நிலையங்கள் அமைந்துள்ளன.

நாங்கல் அணையின் உயரம் 29 மீட்டர். இதனைக் கொண்டு பாக்ரா, கங்குவால், காட்லா ஆகிய இடங்களில் மின்விசை உற்பத்தி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சுதந்திர பாரதத்தின் மகத்தான சாதனைகளில் ஒன்று பாக்ரா – நாங்கல். இதிலிருந்து கால்வாய்கள் நாற்றிசைகளிலும் பல ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் தொலைவுக்குப் பரந்து செல்கின்றன.

10. கிருஷ்ணா

தென்னிந்திய நதிகளில் முக்கியமான ஒன்று கிருஷ்ணா. நீளம் 800 மைல். மேற்கு மலைத் தொடரில் மகாபலேசுவரம் என்ற இடத்திற்கு அருகில் 1400 மீட்டர் உயரத்தில் பம்பாய்க்குத் தென் கிழக்கே 145 கி.மீ. தொலைவில் அரபிக் கடலில் இருந்து 60 கி.மீ. தொலைவில் அதிக மழை பெய்யும் பகுதியில் ஓர் ஊற்றில் தோன்றி தெற்கு நோக்கி பம்பாய் வழியாக ஓடி ஐதராபாத்தை அடைந்து கிழக்காகத் திரும்புகிறது. தெற்கிலிருந்து வடக்காக ஓடும் துங்க பத்திரை பழைய ஆந்திர தலைநகரான கர்நூலுக்கு அருகில் செல்கிறது. வடக்கில் பீமா ஆறு கதவால் என்ற இடத்தில் கிருஷ்ணாவுடன் கலக்கிறது. மூன்றாவதான மூசி ஐதரா்பாத்துக்குத் தெற்கில் புறப்பட்டுத் தெற்கு நோக்கிப் பாய்கிறது. 16 – 17 ஆம் நூற்றாண்டில் வைரத்துக்குப் பேர் போன கோல்கொண்டாவுடன் தொடர்பு கொண்டு புகழ் பெற்றது, மூசி. கிருஷ்ணா ஆந்திராவின் கிழக்கு மலைத் தொடரைக் கடந்து மலைகளின் குறுக்காகச் செல்கிறது. விஜயவாடாவை நெருங் கியதும், சமவெளியை அடைகிறது. அவ்விடத்தில் இதன் அகலம் சுமார் 6 பர்லாங்கு: இங்கு பெரிய அணையும், இரயில் பாலமும் கட்டப்பட்டுள்ளன.

விஜயவாடாவில் இருந்து 40 மைல் ஓடி இரு பெரும் கிளைகளாகப் பிரிகிறது. இதில் தென் பகுதிக் கிளை சிறு

கிளைகளாகப் பிரிகிறது. எல்லா கிளைகளும் மசூலிப் பட்டி னத்திற்குத் தெற்கே சில பர்லாங்கு தொலைவில் வங்காள விரி குடாவில் கலக்கின்றன. இரண்டு பெரிய கிளைகளுக்கும் கட லுக்கும் இடையில் ஒரு தீவு அமைந்துள்ளது. அதற்கு 'திவி' என்று பெயர். புலிக்கட்டா என்ற கிளையாற்றின் மேல் கட்டப்பட்ட அணைக்கட்டிலிருந்து மசூலிப் பட்டினம் வரையில் செல்லும் தலைமைக் கால்வாயாலும் அதன் கிளைக் கால்வாய்களாலும் சுமார் 95,000 ச.மைல் பரப்பு கழிமுக வெளி முழுவதும் நீர்ப் பாசன வசதி பெறுகிறது. இவ்வெளி வண்டல் மண் படிந்த செழிப்பான பூமியாகும். புத்தமதம் கிருஷ்ணா நதிக்கரையில் ஊன்றி வளர்ந்திருந்தது. இறவாவரம் பெற்றோர் இருந்ததால் அதைக் குறிப்பிடும் பெயர் பெற்ற அமராவதி, தரணிக் கோட்டை (தான்யகடகம்) என்ற நகரங்கள் கிருஷ்ணாவின் கரையில் உள்ளன. அமராவதியில் உள்ள பெரிய ஸ்தூபி சாஞ்சி ஸ்தூபியைப் போல் புகழ் பெற்றது.

...த்தாரா என்பது பம்பாய் இராச்சியத்தில் மத்தியப் பிரிவில் உள்ள பிரதேசம். பரப்பு 4891 ச.மைல். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் முக்கியப் பிரிவான சஹ்யாத்ரி மலைத் தொடரும் மகாதேவ மலைத் தொடரும் முறையே தெற்கு வடக்காகவும் கிழக்குத் தென் கிழக்காகவும் செல்கின்றன.

உஸ்மான் சாகரத் தொகுப்பு அணை கிருஷ்ணா ஆற்றின் குறுக்கே கட்டப்பட்டுள்ளது. இதைக் கட்ட 9 ஆண்டுகள் பிடித்தன. இதன் உயரம் ஆற்றின் மிகத் தாழ்ந்த அடி பாகத் திலிருந்து 103.9 அடிக்கும் அதிகம். அஸ்திவாரத்திலிருந்து இதன் உச்ச உயரம் 130 அடி. இவ்வணையின் அளவு 34.2 இலட்சம் கன அடி.

கிருஷ்ணா பீடபூமிக்குக் கீழே ஆழமான பிரதேசத்தில் ஓடும் இடத்தில் ஸ்ரீசைலம் அமைந்துள்ளது. அங்கே பழமையான மல்லிகார்சுனர் கோவில் உள்ளது. மலைப் பகுதியில் கோவிலில் இருந்து 3 கி.மீ. கிழக்கில் நடந்து 1000 படிகளின் வழியே இறங் கினால் கீழே ஓடும் கிருஷ்ணா ஆற்றை அடையலாம். இங்கே கிருஷ்ணா பாதாள கங்கை என அழைக்கப் படுகிறது. மகாசிவ

ராத்திரியின் போது பாதாள கங்கையில் ஆயிரக்கணக்கானோர் குளித்து மல்லிகார்சுனரை வழிபடுவர். இக்கோவிலில் சாதி, ஆண், பெண் வேற்றுமை இன்றி பாதாள கங்கை நீரை அபிஷேகம் செய்து வழிபடலாம்.

இதற்கொரு கதை உண்டு. இங்கே உள்ள செஞ்சு என்னும் மலைசாதி பெண் இலட்சுமயைச் சிவபெருமான் மணந்ததால் இவ்வினத்தினர் நேரே வழிபட உரிமை பெற்றனர். செஞ்சு லட்சுமி பற்றிக் கவிஞர்கள் பக்தி கதைப் பாடல்கள் பற்பல பாடியுள்ளனர்.

8 ஆம் நூற்றாண்டில் புகழ்பெற்ற தத்துவஞானி ஆதிசங்கரர் நாடு முழுதும் பயணம் செய்து ஸ்ரீசைலத்தில் சிறிது காலம் தங்கிய போது நாளும் பாதாள கங்கையில் குளித்து மல்லி கார்சுனர் மீதும், தேவி மீதும் இயற்றிய பக்திப் பாடல்கள் இந்தியா முழுவதும் புகழ் பெற்றவை.

விஜயவாடாவைச் சூழ்ந்துள்ள குன்றுகளில்தான் அர்சுனன் கடுந்தவம் இருந்து யாரும் வெல்ல முடியாத ஆயுதம் பெற்றதாகக் கூறுவர்.

புத்தமதத் தலைவரும் புகழ் பெற்ற கவிஞருமான நாகார் சுனரின் பேரில் தோன்றிய நகரில் புராதனப் பல்கலைக் கழகமும் வரலாற்றில் ஒளி மிகுந்த காலப் பண்பாட்டை காட்டும் சின்னங்களையும் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். இங்கு வந்த சீன யாத்திரிகள் ஹியுவான் சுவாங் பல இடங்களுக்கும் சென்று கண்டு பாராட்டி எழுதியுள்ளார். நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் கீழ்த்திசை நாடுகளிலும் இருந்து வந்து இங்கே கல்வி கற்றார்கள், என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. இவ்வூர் அருகில் கட்டப் பட்டுள்ள நாட்டிலேயே உயர்ந்த நீளமான நாகார்ஜுன சாகர அணை இப்பகுதியின் வளத்திற்கும் கரும்பு – நெல் சாகுபடிக்கும் பெருந்துணையாய் அமைந்து விளங்குகிறது.

11. பெரியாறு

பெரியாறு பேரியாறு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. நம் நாட்டில் மேற்கு நோக்கிப் பாய்ந்து அரபிக் கடலில் கலக்கும் சில ஆறுகளில் இதுவும் ஒன்று.

இது மேற்கு மலைத் தொடரில் மேற்குப் பகுதியில் தோன்றி, கேரள மாநிலத்தில் கொச்சிக்கு வடக்கே மேலைக் கடலில் கலக்கிறது. இதன் நீளம் சுமார் 225 கி.மீ.

சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் பெரியாற்றைப் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. இந்த ஆற்றங்கரையில் சேரன், செங்குட்டுவன் வந்து தங்குவது வழக்கம், என்று சிலப்பதிகாரத்தால் தெரிகிறது.

பெருமலை விலங்கிய பேரியாற்று அடைகரை
இடுமணல் எக்கர் இயைந்து ஒருங்கு இருப்ப

– *சிலப்பதிகாரம் 25, 23, 24*

பெரியாற்றில் கடலிலிருந்து சுமார் 100 கி.மீ. தொலைவுற்குப் படகுகள் உள்ளே செல்ல முடியும். திருவிதாங்கூர் மலைகளில் பெரியாற்றில் ஓர் அணையைக் கட்டி மலையைக் குடைந்து, நீரைக் கிழக்கு முகமாகத் திருப்பி மதுரை மாவட்டத்தில் முல்லையாறு முதலிய கால்வாய்கள் வழியாகப் பாய்ச்சி அந்தப் பகுதியை நீர்வளம் மிக்கதாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் 1985 இல் செயல்படுத்தப்பட்டது. அதற்கு முன்னால் பெரியாற்றின் நீர் பெரும்பாலும் வீணாகக் கடலில் சென்று விழுந்து கொண்டிருந்தது. இந்த அணையில் நீர்ப்பாசனம், மின்சார உற்பத்தி ஆகியவற்றிற்காகப் பல சிறந்த ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள்.

பெரியாற்று நீர் மின் திட்டத்தால் 1,40,000 கி.வாட் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிட்டார்கள்.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் பெரியாறு கள்ளி மலையில் தோன்றுகிறது. இதில் கட்டப்பட்டுள்ள பெரியாற்று அணைக் கட்டு 158 அடி உயரமானது. திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்திற்கும், சென்னை மகாணத்திற்கும் இடையில் 1886 இல் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தப்படி இந்த அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. 96 சதுர அடி வெட்டு முகப்பரப்பு 5887 அடி நீளம் உள்ள குடைவு வழி வெட்டி அதன் வழியாகப் பெரியாற்று நீரைக் கொண்டு வந்து வைகைச் சமவெளியில் நீர்ப்பாசனம் செய்கிறோம். குடைவு வழியிலிருந்து நீர் வெளிவரும் இடம் வைகைச் சமவெளியை விட 1000 அடிக்கு மேல் உயரத்தில் அமைந்திருக்கிறது.

முதலில் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தில் மின்சக்தி உற்பத்தி இடம் பெறாததால் திருவிதாங்கூர் அரசுடன் பலமுறை பேச்சுவார்த்தை நடத்தி 1954 இல் மத்திய அரசின் ஆதரவுடன் மின்னாக்க ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு மின்விசைத் திட்டப்படி 1958 முதல் மின் உற்பத்தி செய்து வருகிறோம்.

பெரியாற்று மின்னாக்க நிலையம் கம்பம் - தேக்கடி சாலையில் மதுரை மாவட்டத்தில் தேனிக்கு 55 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. 50,000 குதிரைத் திறனுள்ள 3 டர்பைன்கள் உண்டு. இவற்றிலிருந்து 1260 அடி உயரத்திலிருந்து நீர் விழுவதால் மின்னாக்க நிலையத்தில் மின் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

12. கோதாவரி

தாமிரபரணி ஆறு நெல்லை மாவட்டத்தில் உற்பத்தியாகி அந்த ஒரே மாவட்டத்தில் பாய்ந்து கடலில் கலக்கிறது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் தபாதிகை மலையில் 1738 மீட்டர் உயரத்தில் உற்பத்தியாகிறது. இதன் நீளம் 120 கி.மீ. இதில் 24 கி.மீ. மலை மேலேயே பாய்கிறது. இந்த ஆற்றில் தாமிரச் சத்து அதிகம் இருப்பதால் இது தாமிர பரணி என அழைக்கப்படுகிறது. இரு பருவக் காற்றுகளாலும் இங்கு மழை பெய்கிறது. மலையிலிருந்து

இது இறங்கும் போது பல அருவிகள் தோன்றி உள்ளன. இவற்றில் உயரமான அருவி 90 மீட்டர் உயரத்திலிருந்து விழுகிறது. அந்த இடம் கல்யாண தீர்த்தம் என்றும் அழைக்கப் படுகிறது.

தாமிரபரணி ஆற்றில் தாமிர பரணி அணை கட்டப்பட்டு இதன் மூலம் 21750 கிலோவாட் மின்சாரம் உற்பத்தியாகிறது. இவ்வணையின் உயரம் 124 அடி ஆகும். தாமிரபரணி ஆறு கடலைச் சேருமிடத்தில் காயல்கள் (உப்பங்கழிகள்) உள்ளன. காயலின் அருகில் இருந்த சிற்றூர் காயல் எனப் பெயர் பெற்றது. பண்டைக் காலத்தில் கொற்கை என்னும் பாண்டியன் தலைநகர் கடற்கரையில் தாமிரபரணி சேரும் முகத்தில் இருந்தது. பின்னர் கடல் பின் வாங்கியதாலும் ஆறு மேடிட்டதாலும் காயல் என்னும் புதிய துறைமுகம் உண்டாயிற்று.

13. மகாநதி

மகாநதி மத்திய பிரதேசத்தில் ரைப்பூருக்குத் தெற்கில் தோன்றுகிறது. அது முதலில் வடகிழக்காக ஒடுகிறது. பிறகு கிழக்கு நோக்கித் திரும்பி, மத்தியப் பிரதேசத்தை கடக்கிறது. தொடர்ந்து தெற்காக வளைந்து ஒரிஸ்ஸா மாநிலத்தில் தென் கிழக்காகப் பாய்ந்து பல கிளைகளாக பிரிகின்றது. இறுதியில் மகாநதி வங்காள விரிகுடாவில் கலக்கிறது.

மகாநதியின் நீளம் சுமார் 850 கி.மீட்டர். இதில் சுமார் 500 கி. மீட்டர் தொலைவு நீர் போக்குவரத்திற்கு ஏற்றது.

மகாநதியின் முக்கியமான துணையாறு சேயொனாத், வட இந்தியாவில் சிந்து, கங்கை, பிரம்மபுத்திரா ஆகிய ஆறுகளை அடுத்துப் பெரியது, மகாநதி.

சிவநாரயணன், சிவநாத் துணை ஆறு சேரும் இடத்துக்கு அருகில் இருக்கும் சிவநாத், அழகிய சோட்டா நாக்பூர்,

சம்பல்பூர், பத்மாபூர், சோன்பூர், தால்சேர், நாரஜ், கட்டக் ஆகிய இடங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. மகாநதியின் கிளைகளின் இடையில் தீவாக அமைந்த நகரம் கட்டக் மகாநதியின் டெல்டாவில் புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டு வளர்ந்து வரும் துறைமுகம், பரதீப்.

மகாநதியில் கட்டப்பட்டுள்ள பெரிய அணை, ஹிராகுட். 26 கி. மீ நீளமுள்ள உலகிலேயே மிக நீளமான அணை, இது.

மலைகள் வழியாகப் பொங்கிப் பெருகி இந்திய நதிகளிலேயே அதிக நீர் பாயும் ஆறாக விளங்குவது, இந்த மகாநதி.

மகாநதி பாயும் பகுதி காடுகளுக்கும் வன விலங்குகளுக்கும், அதன் துணை ஆறுகளான தேல், பிராம்மணி, வைதரணி போன்றவை பாயும் பகுதிகள் இந்தியாவிலேயே மிகச் செழிப்பான பகுதிகளாக விளங்குகின்றன.

14. ஷராவதி

இந்த ஆறு மேற்கு மலைத் தொடரில் உற்பத்தியாகிறது. நான்கு படிகள் போன்ற சரிவு வழியாக இறங்கி 253 மீ ஆழத்தில் விழுகிறது. இந்த நான்கு அருவிகள் ராஜா, ரோரர், ராக்கெட், ராணி என்று அழைக்கிறார்கள். இந்த ஆற்றிலுள்ள இன்னொரு அருவி 'ஜெருசப்பா' அருவி. இதை 'ஜோக்' அருவி என்றும் அழைப்பார்கள். இது உலகத்திலுள்ள அழகான அருவிகளில் ஒன்று.

15. நருமதை

நருமதை ஆறு மத்தியப் பிரதேசத்தில் அமர்கண்டக் குன்றில் தோன்றுகிறது. சாத்புரா மலைத் தொடரைச் சேர்ந்த மண்ட்லா குன்றுகளைச் சுற்றிக் கொண்டு செல்கிறது. பிறகு விந்திய – சாத்பூரா மலைகளுக்கு இடையில் உள்ள பள்ளத்தாக்கில் பாய்கிறது. அதன் பிறகு மேற்கு நோக்கி ஓடிக் காம்பே வளைகுடாவில் கலக்கிறது.

இதன் நீளம் சுமார் 1300 கி.மீ. நருமதை மத்தியப் பிரதேசத்தைக் கடந்ததும் மகாராட்டிரத்தில் புரோச மாவட்டத்தில் அகண்ட நருமதையாக விரிந்து பாய்கின்றது. இது புரோச் நகரைக் கடந்ததும் கழிமுகமாக அமைந்து கடலில் கலக்கின்றது. கடலில் கலக்கும் இடத்தில் இருந்து சுமார் 50 கி. மீட்டர் வரை ஆற்றின் உள்ளே போக்குவரத்துக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது.

நருமதை புண்ணிய நதிகளில் ஒன்று. மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் இரு ஆறுகளில் நருமதை பெரியது. இன்னொன்று தபதி.

அவந்தி நாட்டின் தென் எல்லையாக நருமதை இருந்ததாகப் பாரதம் குறிப்பிடுகின்றது. இது ஹர்ஷ வர்த்தனரின் நாட்டுத் தென் எல்லை; சாளுக்கியரின் வட எல்லை.

உயர்ந்த மலைகள், பீடபூமி வழியாகச் செல்வதால் ஆழமான பள்ளத்தாக்குகளிலும் ஓடி, வளைந்து நெளிந்து பாய்கிறது. வழியில் நீல நிற நீர் சலவைக் கல் பாறைகளும், சில இடங்களில் சிவப்பு நிறமும் மஞ்சள் நிறமும் கொண்ட குன்றுகளும் காணலாம். நருமதை சில இடங்களில் பெரிய பெரிய கரிப் படிவுகளின் வழியாகவும் ஓடுகிறது.

கபில தாராவில் 25 மீட்டர் உயரம் செங்குத்தான பாறையிலிருந்து செங்குத்தாக விழுந்து கண்ணுக்கினிய அருவியை உண்டாக்குகிறது. அடுத்து வரும் இன்னொரு அருவி ஜபல்பூருக்கு அருகில் உள்ளது.

அமர கண்டத்திலுள்ள நருமதை ஆறு பிறக்குமிடம் புண்ணிய இடமாக கருதப் படுகிறது. நருமதை ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள பெராகட், ஓம்காரா, பவாணி, கானாலி, சுக்ல தீர்த்தம், புரோக் முதலிய இடங்கள் சிறந்த புண்ணிய தலங்களாக கருதப்படுகின்றன. மக்தாதா என்ற தீவு நகரத்தில் ஒங்கார்நாத் என்ற புகழ்பெற்ற கோயில் அமைந்திருக்கிறது.

பழைய பேரரசின் தலைநகரமாக விளங்கிய கோயில்களும், அரண்மனைகளும் நிறைந்த மகேஸ்வரம் என்ற நகரம் நருமதை ஆற்றின் நடுபகுதியில் சுக்ல தீர்த்தத்தின் அருகிலுள்ள கபீர் என்ற சிறுதீவும் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கவை.

கபீர் தீவிலுள்ள ஒரு ஆலமரத்தின் அடியில் கவி கபீர்தாசா துறவியாக வாழ்ந்து வந்ததாக சொல்வார்கள். நருமதையில் பல துணை ஆறுகள் சேருகின்றன. அவற்றில் தெற்கிலிருந்து பஞ் ஜன், நரசிங்கப் புரத்தில் சேரும் ஷொஷக்கா, ஹோஷாங்கா பாத்தில் கலக்கும் தாவா, கஜைல், சோடாதாவா முக்கியமானவை. வடக்கிலிருந்து சேரும் முக்கியமான துணை ஆறு ஹிரன் ஜபல்பூரில் சேருகிறது.

நருமதை ஆற்றின் முகத்துவாரத்திலிருந்து உள்நாட்டில் சுமார் 90 கி.மீட்டர் வரையிலும் கடல் அலைகள் அடிக்கின்றன. எனினும் வழியல் மலைப் பாறைகள் இருப்பதால் சுமார் 50 கி. மீட்டர் தொலைவிலுள்ள புரோச் நகர் வரைதான் படகுகள் செல்கின்றன. இவ்வாற்றால் சுமார் 90 ஆயிரம் சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பு நிலங்கள் பாசன வசதி பெற்றுள்ளன.

16. தபதி

தபதி ஆறு பாயும் பிரதேசம் கான்தேசம் என அழைக்கப் படுகிறது. கிழக்கில் பீராருக்கும், மேற்கில் கூர்ஜரத்திற்கும் இடையே தபதி நதிப் பள்ளத்தாக்கு உள்ளது. இது துக்ளக் ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதி. தபதி நதிக்கரை மீதுள்ள பர்ஹான்பூரில் பாத்ஷாஹி என்னும் கோட்டையும் பல மசூதிகளும் கல்லறை களும் சிதைந்த நிலையில் உள்ளன.

17. துங்கபத்திரை

துங்கா, பத்திரா என்னும் இரு ஆறுகளைச் சேர்த்தே துங்க பத்ரா என்று வழங்குகிறோம். இவை இரண்டும் கர்நாடக மாநிலத்தில் மைசூர் அருகே, சிக்மங்களூர் மாவட்டத்தில் மேற்கு மலைத் தொடரில் 1200 மீட்டர் உயரத்தில் இருக்கும் கங்கை மூலம் என்னும் பகுதியில் அருகருகே தோன்றுகின்றன.

துங்கபத்திரா தனியாகவும் புகழ் பெற்றது. கிருஷ்ணா ஆற்றின் முக்கிய கிளை ஆறாகவும் விளங்குகிறது. துங்கா ஆறு தனியாக தோன்றி பாயும் பொழுது வடகிழக்காகச் சென்று ஆதி சங்கரரின் மடம் இருக்கும் இடங்களில் ஒன்றான சிருங்கேரியை கடந்து செல்கிறது. பிறகு இருபுறமும் அழகிய மலை குகைகளையுடைய தீர்த்தஹல்லியை தாண்டுகிறது. இறுதியில் கூடலி என்ற இடத்தில் பத்திரா ஆற்றுடன் கலக்கிறது. அதன் பிறகுதான் இந்த ஆறு துங்கபத்ரா என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஷராவதி, குமுதபதி, வரதா என்ற மூன்று துணை ஆறுகள் மைசூரிலும், வேதபதி ஹந்திரி என்ற துணை ஆறுகள் ஆந்திரா விலும் கலக்கின்றன.

விஜய நகர பேரரசு 14 ஆம் நூற்றாண்டில் துங்கபத்திரை ஆற்றங் கரையில்தான் ஹரிஹரபுக்கர் என்ற இரு சகோதரர் களால் நிறுவப்பட்டது.

துங்கபத்திரையின் குறுக்கே கருங்கற்களைக் கொண்டு அவர் கள் பல அணைகளைக் கட்டினார்கள். அவற்றில் 10 அணைகள் இன்றும் மக்களுக்கு பயன்படுகின்றன. 645 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள துங்கபத்திரை கர்நாடகம், ஆந்திரம் ஆகிய பகுதி களுக்கு மிகவும் பயன்படுகிறது. அடிக்கடி பஞ்சமும் வறட்சியும் தாக்குகின்ற ராயலசீமை ரெய்ச்சூர் ஆகிய மாவட்டங்கள் வழியாக ஓடுவதால் அப்பகுதி மக்களின் துயரத்தை துடைக்கிறது.

இப்பகுதியில் ஹேளஸ்பேட்டையில் மல்லாவரத்தில் இதற்காகவே ஓர் அணை கட்டப்பட்டுள்ளது.

துங்கபத்திரையின் நீர் மிகச் சுவையானது என்பார்கள். கங்கா ஸ்நானம் துங்கா பானம் என்பது பழமொழி. குளிப்பதற்கு கங்கை, குடிப்பதற்கு துங்கா என்பது பொருள்.

18. கேரள ஆறுகள்

கேரளாவில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி குறுகலான நிலப்பகுதி வழியாக மேற்கு நோக்கி ஓடி அரபிக் கடலில் கலக்கும் நீளம் குறைவான ஆறுகள் சுமார் 40க்கும் மேலாக உள்ளன. இவற்றில் முக்கியமானவை பெரியாறும், பாரதப் புழாவும்.

கேரளத்தில் உள்ள இன்னொரு ஆறு முக்கியமானது. பம்பா ஆறு. கேரளத்தின் நெற்களஞ்சியம் என்று கூறப்படும் குட்டநாடு பம்பா நதியின் பகுதியில்தான் இருக்கிறது. கேரளத்தில் மிகச் சிறப்பாக ஒரு வாரம் கொண்டாடப்படுகின்ற ஓணம் பண்டி கையின் போது பாம்பு போன்ற நீளமான பல படகுகளை இந்த

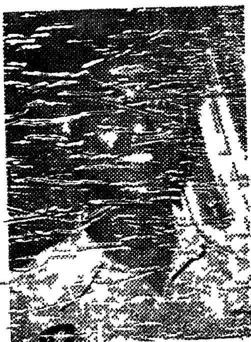
நதியில் காணலாம். பிரபலமான படகு பந்தயம் இந்நதியில் தான் நடக்கிறது. ஒரு படகில் நூறுக்கு மேற்பட்டவர்கள் அமர்ந்துக் கொண்டு படகை விரைவாக செலுத்தும் காட்சி அழகாக இருக்கும்.

19. காட்டாறுகள்

தாமோதர், மோர், அஜில் போன்ற காட்டாறுகள் புகழ் பெற்றவை. இவற்றால் தீங்கும் உண்டு. நீர் வற்றிய தூய மணல் வெளிகளில் அமர்ந்து விருந்தும் சாப்பிடுவர். திடீரென்று ஆறுகளின் சில பகுதிகளில் பெய்யும் மழையால் காட்டாறுகளில் வெள்ளப் பெருக்கு மிகுந்து ஆபத்தை விளைவிக்கும். அதுவரை சாதுவாக இருந்தவை பூதங்களைப் போல் கலங்கிச் சிவந்து கொந்தளித்துப் புரண்டு பாயும். இத்தகைய முன் கோபிகளைத் **'துயர ஆறுகள்'** என்று பெயரிட்டு அழைப்பார்கள்.

தாமோதர் ஒரு பழம் பெரும் காட்டாறு. இது பீகாரில் சோட்டா நாக்பூர் பீடபூமிக் குன்றுகளில் உதிக்கிறது.

தாமோதர் நதியும் ரூப நாராயண் நதியும் சேர்ந்து பின்னால் ஹுக்ளியில் கலக்கின்றன.

சிறப்புகள் சில

- 1961 – சென்னை கிறித்துவக் கல்லூரி பி.ஏ-வில் தமிழில் முதல் நிலை – சேதுபதி தங்கப் பதக்கம்.
- 1965 – பினாங்கு தாவூது ரெஸ்டாரன்ட் பங்காளர் திரு மீயிசை அலியார் பி.ஏ அழைப்பினால் மலேசியா – சிங்கப்பூர் பயணம்.
- 7.5.1969 சென்னை வானொலி குடும்ப நல எழுத்தாளர்.
- 14.6.1975 கல்வி நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர்.
- 1979 – ஜூலை – வானொலி அலுவலாக நான்கு கிழமை மலேசியா – சிங்கப்பூர் பயணம்
- 5.1.1983 அன்று தேர்க் கூட்டம் (1979) நாடகத் தொகுப்புக்குத் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை பரிசு.
- 26.1.1984 – தமிழ் நாடு இயலிசை நாடக மன்றம் கலைமாமணி விருதும் தங்கப் பதக்கமும்
- 1985 – வி.ஜி.பி. சந்தனம்மாள் அறக்கட்டளை எழுத்தாளர் பரிசு.
- 31.12.1986 – சென்னையில் நிகழ்ந்த உலகக் கவிஞர் மாநாட்டில் World Academy of Arts & Culture (கலிபோர்னியா) கௌரவ டாக்டர் (D.Litt.) பட்டம்.
- 15.1.1990 தமிழ் வளர்ச்சித் துறை இராமானுசர் நூலுக்குக் குழந்தை இலக்கியப் பரிசு.
- 28.4.1990 – தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கக் கவிதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு
- 15.7.1990 பாங்காக, ஹாங்காங், பினாங்கு. சிங்கப்பூர் மகள்களுடன் இரு கிழமைப் பயணம்.
- 20.8.1990 – ஐதராபாத் வானொலி நிலையத்தில் நிலைய உதவி இயக்குநர் பதவி உயர்வு.
- 6 9 1991– சென்னை வானொலி நிலையத்தில் நிலைய உதவி இயக்குநர்